

VLAAMS PARLEMENT

vergadering 9
zittingsjaar 2009-2010

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 2 december 2009

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	7
VERONTSCHULDIGINGEN	7
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	7
ACTUALITEITSDEBAT over het economische relanceplan van de Vlaamse Regering	7
MOTIE VAN ORDE	
Opheldering over de stand van zaken	7
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	8
ACTUALITEITSDEBAT over het economische relanceplan van de Vlaamse Regering (<i>Voortzetting</i>)	8
Actualiteitsmotie	46
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	46
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen	
ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels aan mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen	46
ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de arbeidsomstandigheden in de mediasector	54
ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot de zeven werkgroepen voor de verdere afhandeling van het Oosterweeldossier	57
ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de subsidiëring van de bouw van minaretten	60
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het integriteitsbeleid bij het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV)	64

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over maatregelen tegen middenbermongevallen op autosnelwegen	67
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 30 maart 2004 met betrekking tot de uitoefening van de geregionaliseerde bevoegdheden op het gebied van Landbouw en Visserij	
– 108 (2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	70
Artikelsgewijze bespreking	70
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest met betrekking tot de implementatie van de bedrijfstoelageregeling	
– 109 (2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	70
Artikelsgewijze bespreking	70
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	71
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter, Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete betreffende een belangenconflict	
– 246 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft	
– 255 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein landbouw betreft	
– 256 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het grootstedenbeleid betreft	
– 257 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft	
– 258 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en wetenschappelijk onderzoek betreft	
– 259 (2009-2010) – Nr. 1	

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein cultuur betreft – 260 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en cultuur betreft – 261 (2009-2010) – Nr. 1	
MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleid inzake rationeel energieverbruik betreft – 262 (2009-2010) – Nr. 1	
Bespreking	73
VOORSTEL van de heren Ludwig Caluwé, Kris Van Dijck, Peter Vanvelthoven, Sven Gatz, Filip Watteuw en Lode Vereeck tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het aantal ondertekenaars en sprekers betreft – 179 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	89
Artikelsgewijze bespreking	90
WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT	
Bespreking en stemming	90
WIJZIGING VAN DE RECHTSPOSITIEREGELING VAN DE MEDEWERKERS VAN DE VOORZITTER, VAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, VAN DE FRACTIES EN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS	
Bespreking en stemming	91
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 30 maart 2004 met betrekking tot de uitoefening van de geregionaliseerde bevoegdheden op het gebied van Landbouw en Visserij – 108 (2009) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	91
ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest met betrekking tot de implementatie van de bedrijfstoelageregeling – 109 (2009) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	92
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter, Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete betreffende een belangenconflict – 246 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	92

- MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft
– 255 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 93
- MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein landbouw betreft
– 256 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 93
- MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het grootstedenbeleid betreft
– 257 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 93
- MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft
– 258 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 94
- MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en wetenschappelijk onderzoek betreft
– 259 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 95
- MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein cultuur betreft
– 260 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 95
- MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en cultuur betreft
– 261 (2009-2010) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 95

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleid inzake rationeel energieverbruik betreft – 262 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	96
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris, Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Chris Janssens tot besluit van de op 12 november 2009 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor Opel Antwerpen van de beslissing van General Motors om het dochterbedrijf Opel toch niet te verkopen – 235 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	96
ACTUALITEITSMOTIE van de heer Filip Watteeuw tot besluit van het op 2 december 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het economische relanceplan van de Vlaamse Regering – 272 (2009-2010) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	97
VOORSTEL van de heren Ludwig Caluwé, Kris Van Dijck, Peter Vanvelthoven, Sven Gatz, Filip Watteeuw en Lode Vereeck tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het aantal ondertekenaars en sprekers betreft – 179 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	97
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	97
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	100
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	100

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldiging zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Sophie De Wit, An Michiels, Helga Stevens, Dirk Peeters: gezondheidsredenen;

Carl Decaluwe, Ulla Werbrouck: familieverplichtingen.

■

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2009-10, nr. 60/8*)

■

ACTUALITEITSDEBAT over het economische relanceplan van de Vlaamse Regering

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Het was de bedoeling dat we vandaag de gelegenheid zouden krijgen om de minister-president te interpellieren omdat hij de bron was van de informatie van vorige zondag. Zal hij aanwezig zijn?

De voorzitter: Hij is in het gebouw en is onderweg. Ik wil de vergadering schorsen.

■

MOTIE VAN ORDE

Opheldering over de stand van zaken

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Vereeck bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: De vraag is waarom u al de actuele vragen over de toename van het aantal uithuiszettingen niet hebt samengenomen in een actualiteitsdebat.

De voorzitter: Er is al een actualiteitsdebat en er staan al een aantal andere zaken op de agenda. De beslissing hangt af van de samenstelling van de agenda. Het is een terechte opmerking maar ditmaal hebben we beslist om het niet te doen.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Ik schors de vergadering tot de minister-president er is.

– *De vergadering wordt geschorst om 14.04 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 14.08 uur.*

■

ACTUALITEITSDEBAT over het economische relanceplan van de Vlaamse Regering
(Voortzetting)

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de voorzitter, geachte leden van de regering, geachte leden, de, investeringen van vandaag zijn de banen van morgen. De banen van morgen zijn, laten we eerlijk zijn, de enige echte sociale bescherming van overmorgen. Dat is de economische en sociale logica die onze partij hanteert: eerst de taart bakken, dan ze uitdelen. Helaas is dat niet langer de logica van deze Vlaamse Regering. U ziet: een coalitie zonder liberalen neemt heel snel een andere logica aan, een omgekeerde logica. We zien dat deze meerderheid strijdt om de herverdeling van welvaart en er eenvoudigweg van uitgaat dat die creatie van welvaart er wel vanzelf zal komen. Niets is minder waar. De golf van ontslagen en faillissementen die de Vlaamse economie nu treft, als gevolg van de wereldwijde financiële en economische crisis, bewijst dat. Vlaanderen verliest welvaart. Banen sneuvelen. Kmo's gaan failliet. Hoofdzetels worden verplaatst, en niet naar Indië of China, maar naar Duitsland. Dat heeft alles te maken met het feit dat Vlaanderen in deze globalisering aan concurrentiekracht verliest. Van een Vlaamse Regering zouden we dan mogen verwachten dat ze in haar regeerakkoord en in haar begroting, opgesteld in het midden van die economische crisis, de juiste keuzes maakt, dat ze vooruitblijkt en fundamenten giet voor nieuwe banen en welvaart, dat ze kiest voor het herstel van de concurrentiekracht, dat ze kiest voor economische en innovatieve slagkracht.

De Vlaamse Regering doet echter niets van dat alles. Ze ondermijnt zelfs de Vlaamse concurrentiekracht, en dat op drie manieren. Ze verhoogt de belastingdruk op arbeid, door de jobkorting te schrappen. Ze schroeft investeringen in innovatie terug. Ze kiest nu ook voor het creëren van een Vlaamse schuldenberg.

Ik verduidelijk die drie punten. De belastingen op Vlaamse arbeid worden met maar liefst 635 miljoen euro verhoogd, door de Vlaamse jobkorting de facto af te schaffen. Ik had gedacht dat, in het bijzonder met de N-VA in de regering, de Vlaamse fiscale autonomie zou worden aangewend om de belastingen op arbeid te verlagen, in plaats van ze te verhogen. Ik kan me niet van de indruk ontdoen dat de N-VA haar nationalistische agenda laat primeren op de economische. De schrapping van de jobkorting, die de Vlaamse belastingbetaler jaar na jaar 635 miljoen euro kost, moet immers dienen om middelen vrij te maken die nodig zijn om de kiemen van een eigen Vlaamse sociale zekerheid te zaaien. Zo lezen we in het regeerakkoord dat er een basisdecreet sociale bescherming komt, met een eigen Vlaamse hospitalisatieverzekering als kers op de Vlaamse taart.

Collega's, dat is een verkeerde strategie. Men bouwt geen sociaal paradijs op een economisch kerkhof. We moeten de branddeuren naar het federale niveau sluiten en een eigen sociale bescherming opbouwen, zo stelde de heer De Wever tijdens het parlementaire debat over de regeringsverklaring. Collega's, het brandt vandaag in Vlaanderen, vraag dat maar aan de duizenden werknemers die hun job verliezen. Die brand zullen we niet blussen met een extra laag Vlaamse sociale zekerheid bovenop de Belgische, maar wel door werken te belonen, door de Vlaamse jobkorting te behouden en door te investeren in ondernemerschap en innovatie.

Ten tweede worden precies de investeringen in innovatie nu ook nog teruggeschroefd. De omschakeling naar een innovatiegedreven Vlaamse economie wordt gehypothekeerd. De budgetten binnen het beleidsdomein Economie, Wetenschap en Innovatie slinken in 2010 met maar liefst 80 miljoen euro, dat blijkt nogmaals uit de besparingstabel die minister Muylers gisteren ronddeelde. Niet Open Vld maar het Rekenhof stelde in zijn advies dat we op geen enkele wijze in 2014 de Lissabondoelstelling zullen halen.

Nochtans is die doelstelling letterlijk opgenomen in het Pact 2020, een pact dat door u, mijnheer de minister-president, en door de minister van Begroting, weliswaar in een andere hoedanigheid, in januari plechtig werd ondertekend op een van de vele Vlaanderen in Actie-hoogmissen. Vlaanderen moest en zou een legislatuuroverschrijdende langetermijnvisie hanteren. Die langetermijnvisie heeft exact zes maanden stand gehouden.

Wie het zich wel allemaal herinnert, is de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB). Die berekende in juli 2009 wat het betekent om de 1 percentnorm te halen: 177 miljoen euro extra elk jaar. Wat doet deze regering? Ze schroeft de budgetten terug.

U weet dat we onder impuls van de VRWB en Voka in 2006 zes clusters hebben afgebakend waarin we zouden excelleren. We hebben daar enthousiast businessplannen voor gemaakt. Als u vandaag kunt terugvallen op initiatieven uit de groene en de witte economische motor, dan is het omdat we die toen hebben uitgedacht, vormgegeven en in middelen daarvoor hebben voorzien.

Afgelopen zondag heeft de minister-president in De Zevende Dag de vlucht vooruit genomen. Voor de camera's trachtte hij Vlaanderen opnieuw gerust te stellen. De regering zou 800 miljoen euro extra investeren. Hoe? Door dat bedrag te lenen. In de begroting 2010 is daar geen spoor van terug te vinden. Minister Muylers zei gisteren in De Tijd dat de minister-president voor zijn beurt had gesproken.

Bij zoveel daadkracht van enerzijds de minister-president en anderzijds de minister van Begroting kan natuurlijk viceminister-president Lieten niet achterblijven. Zij had het dan maar opeens over 1,2 miljard euro die we zullen zien in innovatie in Vlaanderen. Maar ook van die 1,2 miljard euro is in deze begroting geen spoor te bekennen. Gisteren kwam er enige opheldering: in 2010 is er 300 miljoen euro te lenen, in 2011 en in 2012 nog eens 200 miljoen euro.

Dat brengt me bij mijn derde punt. Door 800 miljoen euro te gaan lenen, doet de Vlaamse Regering de Vlaamse schuld opnieuw oplopen. Nadat we er 10 jaar over hebben gedaan om Vlaanderen schuldenvrij te maken, gaat deze Vlaamse Regering nieuwe schulden maken bovenop de Belgische schuldenberg.

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Over die schulden wil ik even aan mevrouw Ceysens vragen hoeveel de Vlaamse schuld bedroeg toen minister Van Mechelen zijn portefeuille van minister van Financiën heeft doorgegeven aan de heer Muylers.

Mevrouw Patricia Ceysens: Die zal om en bij de 5,5 miljard euro hebben bedragen, waarvan 3,5 miljard euro voor de redding van KBC, waar geen alternatief voor was.

Ik zal u een alternatief geven voor die schuld van 800 miljoen euro. Misschien is dat interessant. Dat alternatief zal ervoor zorgen dat we geen schulden opstapelen.

De heer Koen Van den Heuvel: Het is een fabeltje dat minister Van Mechelen ervoor heeft gezorgd dat Vlaanderen geen schulden meer heeft. Toen hij als minister vertrok, bedroeg de schuld 5,5 miljard euro. Ik denk dat het opportuun is om de helft van de meeropbrengst voortvloeiende uit de KBC-participaties – een bedrag van ongeveer 800 miljoen – te investeren in een innovatieve kennisgedreven economie. Dat zou getuigen van goed beleid. Het is een fabeltje dat daardoor de schuld zal stijgen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Ceysens heeft het altijd over de jobkorting. De jobkorting is een zaak voor diegenen die werk hebben. Wij investeren nu om ervoor te zorgen dat mensen hun werk kunnen behouden en diegenen die hun werk verliezen zo snel mogelijk aan werk geraken. U draait nogmaals het plaatje van de jobkorting af, maar dat heeft met deze problematiek erg weinig te maken.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Ceysens, u hebt in kranten aangekondigd dat dit een groot debat over de schuld zou worden. Gisteren is evenwel in de commissie erg duidelijk gezegd dat de opgebouwde schuld een gevolg is van de bankencrisis. De vorige regering moest toen ingrijpen, met de steun van iedereen, en terecht. Als vandaag een tekort op de begroting wordt opgetekend en er bijgevolg moet worden geleend, dan is dat een gevolg van de economische crisis. Tijdens de regeringsvorming wisten we al dat we voor 2009 een tekort van 1,1 of 1,2 miljard euro zouden hebben.

De gewaarborgde schuld is de schuld die de afgelopen twee jaar is opgebouwd. De waarborgen verleend door de Vlaamse Regering verklaren de ontwikkeling. In een krant maakt u veel kabaal over de pps-schuld van 3,2 miljard. Maar die pps-schuld slaat op de scholenbouw, de welzijnssector en de andere pps-projecten die de afgelopen periode, ook ten tijde van de vorige regering, zijn opgezet.

Er wordt beweerd dat Vlaanderen een schuld heeft opgebouwd van 5,9 miljard plus meer dan 7 miljard plus 3,5 miljard euro. Maar voor elke eurocent daarvan dragen Open Vld en toenmalig minister Van Mechelen ook verantwoordelijkheid. Terecht hoor, want de economische situatie en de evolutie op de pps-markt vereisten dat. Het is dus niet correct om te stellen dat dit een schuldenregering is. Als u dat doet, bent u intellectueel en politiek totaal onredelijk.

De voorzitter: Mevrouw De Vits heeft het woord.

Mevrouw Mia De Vits: Mevrouw Ceysens heeft het zeer graag over uitgaven voor innovatie. Ze heeft het dan altijd over de publieke uitgaven. Kent u de cijfers die privébedrijven aan innovatie besteden? Die gaan achteruit. Toen u minister was, en er dus iets kon aan doen, zijn ze achteruitgegaan.

Mevrouw Patricia Ceysens: Als u het dossier zou kennen, dan zou u weten dat de investeringen in innovatie van kmo's zijn vooruitgegaan. De vorige Vlaamse Regering heeft daarvoor gezorgd. Het VBO heeft twee weken geleden nog bekendgemaakt dat de uitgaven van de kmo's zijn vooruitgegaan.

Mevrouw Mia De Vits: De cijfers heb ik hier voor me liggen: in de privésector zijn ze gedaald van 1,83 in 2001 naar 1,46 in 2005. Dat is het resultaat van uw beleid.

Mevrouw Patricia Ceysens: Volgens de cijfers van het VBO zijn de Vlaamse kmo's erop vooruitgegaan.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mevrouw De Vits heeft gelijk als ze zegt dat de inspanningen van de bedrijven achteruitgaan. Maar juist dan moet de overheid meer investeren in onderzoek en innovatie. En dat gebeurt niet, ondanks de aankondigingen van mevrouw Lieten.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Men probeert hier een sfeer te creëren alsof wij mee verantwoordelijk zijn voor de keuzes die gemaakt zijn in de begroting voor 2010. Wij hebben tot op het einde van de vorige legislatuur mee verantwoordelijkheid gedragen, en toen was er onder druk van de financiële crisis inderdaad al een deel schuld opgebouwd, maar wij stellen nu vast dat u

voor 2010 kiest voor verdere schuldopbouw. Die verantwoordelijkheid dragen wij niet, en dat hebt u ons ook niet gevraagd. Er zijn andere manieren om te besparen dan hoe u nu bespaart.

Eerst wordt er gezegd dat die 800 miljoen euro zal worden geleend, en nu krijgen we plots de oplossing van de heer Van den Heuvel, die zegt dat dat bedrag via de KBC zal worden terugverdiend. Waarom heb ik dat gisteren niet gehoord van de minister van Begroting? U moet niet allerlei verhalen rondstrooien via uw fractie. Wij krijgen heel weinig duidelijkheid van deze regering, maar misschien zult u die straks proberen te geven.

Wij zouden andere keuzes gemaakt hebben. Het gaat hier om investeren in onderzoek, innovatie en ontwikkeling. Daar laat u heel belangrijke leemtes vallen.

Mevrouw Mia De Vits: De norm stelt heel duidelijk: 1 percent voor de overheid, 2 percent voor de privésector. De privésector raakt daar helemaal niet, en de inspanningen gaan achteruit. Daar hoor ik u nooit over praten, mevrouw Ceysens. U praat alleen over een ander punt, namelijk wat de publieke sector moet doen. De publieke sector moet zijn inspanningen doen, maar u praat niet over de rest. Terwijl u minister was, zijn de cijfers gedaald.

Mevrouw Patricia Ceysens: Niet voor de Vlaamse kmo's.

Collega's, nadat we er tien jaar over gedaan hebben om Vlaanderen schuldenvrij te maken, gaat deze Vlaamse Regering nieuwe schulden aan. (*Rumoer*)

De heer Eric Van Rompuy: Kom toch los van uw papier, mevrouw Ceysens! We hebben net aangetoond dat u daar mee aan de basis van lag.

Mevrouw Patricia Ceysens: Wij pleiten voor een alternatief: geen nieuwe schuldopbouw, maar wel een initiatief van de overheid om Vlaams privaat spaargeld naar Vlaamse ondernemingen en kmo's te kanaliseren. Velen zullen zich nog herinneren dat de crisis van begin de jaren tachtig te lijf werd gegaan met de wet Cooreman-De Clercq. Die wet van de CD&V'er Cooreman en onze liberaal De Clercq stimuleerde langs fiscale weg het ter beschikking stellen van het nodige risicokapitaal aan bedrijven. Het was een groot succes.

In 2005 heeft Vlaanderen een soortgelijke regeling ingevoerd onder de naam ARKImedes. Meer dan 100 miljoen euro werd toen in een mum van tijd opgehaald. Waarom onze Vlaamse fiscale autonomie niet gebruiken om opnieuw privaat geld, dat vandaag geparkeerd staat op spaarboekjes, via een Vlaamse fiscale stimulans te kanaliseren naar risicokapitaal voor onze bedrijven? Waar wachten we op?

Collega's, België heeft de hoogste belastingdruk op arbeid. Vlaanderen gebruikt zijn autonomie niet langer om die belastingdruk op arbeid te drukken. België investeert ondermaats in innovatie, en Vlaanderen gebruikt zijn autonomie niet langer om de budgetten voor Onderzoek en Ontwikkeling (O&O) op te drijven.

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Ik vind dat een heel interessant punt, mevrouw Ceysens. We hebben recent inderdaad gezien dat de belastingdruk in België is gestegen in 2008. Ik vind dan ook dat u aan uw collega's in de federale regering de boodschap moet geven om daar iets aan te doen. Het is immers niet zo dat wij hier besparingen moeten doorvoeren om daar met uw voorstel op in te grijpen, terwijl de belastingdruk door federale maatregelen is gestegen in 2008.

De heer Sven Gatz: Het is wel de federale regering die de btw in de bouw en de horeca verlaagt, en de Vlaamse Regering die de jobkorting wegneemt. Herinnert u zich dat goed?

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Ik vind dit een grappige discussie. De pot verwijt de ketel dat hij zwart ziet. Het zijn net die partijen die in het verleden en vandaag in de federale regering hebben gezeten en zitten, die altijd een rem zijn geweest op iedere vorm van

staats hervorming, noodzakelijk om ons de hefboomen te geven om dit op te lossen, die elkaar vandaag verwijten dat ze niet doen wat ze moeten doen.

Het is toch een beetje surrealistisch dat uitgerekend vandaag dit debat wordt gevoerd tussen partijen die zelf allemaal verantwoordelijk zijn voor de status-quo op communautair vlak. Ik vind dit bepaald pijnlijk en zeker wel surrealistisch.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik wil kort reageren op de wonderoplossing van mevrouw Ceysens, met name een ARKimedes bis. Wanneer u kijkt op bladzijde 22 van de beleidsnota Economie, dan ziet u dat uw wonderoplossing al in de beleidsnota is opgenomen. Er komt een nieuwe oproep voor ARKimedes. Ik begrijp dan ook niet waarom u het hier hebt over de nieuwe oplossing van Open Vld.

Mevrouw Patricia Ceysens: U zat op het kabinet van de minister-president toen ik dat bij de vorige regering heb aangebracht.

De heer Eric Van Rompuy: Mevrouw Ceysens, u zegt dat we ARKimedes moeten relanceren. De heer Bothuyne zegt net dat het in de beleidsnota staat. Het is dus een nieuw aanbod dat we doen en u gaat gewoon over tot de orde van de dag en doet alsof de repliek van de meerderheid u niet raakt. U vertelt eigenlijk een onwaarheid.

Gaat ARKimedes door of niet?

Mevrouw Patricia Ceysens: Toen ik nog kon, heb ik gezegd dat we zouden beginnen met een nieuwe oproep voor ARKimedes. De minister heeft laten verstaan dat hij dit zou verderzetten maar wij zien dat niet vandaag. Er wordt nu 800 miljoen euro geleend. De minister heeft op 1 oktober ook gezegd dat op 1 december het plan voor de elektrische wagen op de tafel zou liggen. 1 december is gepasseerd en ik vraag dan ook dat er wordt gedaan wat nodig is. Wat wij vandaag nodig hebben, is een oproep die private middelen vrijmaakt.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Ceysens, wij trekken een aantal elementen van de vorige regering gewoon door. Ik wil u zelfs de eer geven dat u gezegd hebt dat er een ARKimedes bis moet komen. Ik heb dat overgenomen in de beleidsnota. Daarnaast lenen we ook nog 800 miljoen euro. We gaan dus voor een ARKimedes bis en we lenen daar nog eens 800 miljoen euro bij. U zou eigenlijk heel tevreden moeten zijn dat we uitvoeren wat u in de vorige Vlaamse Regering hebt aangekondigd maar niet uitgevoerd. Dat zullen wij nu doen. Daarbovenop lenen we dan nog eens 800 miljoen euro.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik wil het even hebben over de drie kernpunten van mevrouw Ceysens. De schuldenlast neemt enorm toe. Toen de heer Van Mechelen wegging als minister van Financiën, was er 5,5 miljard euro schuld. Op het einde van 2010 verwachten wij een schuld van 5,9 miljoen euro omdat er nog een overheidstekort is van ongeveer een half miljard euro. Wat is eigenlijk het probleem? Deze regering doet geen schuldpbouw. Wanneer we KBC terug kunnen krijgen, hebben we wellicht opnieuw 5,2 miljard euro binnen.

Wat is nu eigenlijk het standpunt van Open Vld over de jobkorting? Ik heb hier een citaat van federaal vicepremier Vanhengel: “Het terugschroeven van de jobkorting is voor mij geen breekpunt. Ik vind die jobkorting een mercantiele benadering.” Ik citeer ook de toekomstige voorzitters van Open Vld, de heer Keulen: “In tijden van economische crisis pleiten voor een hogere jobkorting is ongepast en ongeloofwaardig”, en de heer De Croo: “Het leek bijna alsof we de kiezer gingen kopen. Stem voor ons en je krijgt 500 euro.”

Ik kan alleen concluderen dat er grote misverstanden bestaat over die jobkorting. Uw partij is er zelf nog niet uit hoe die jobkorting moet worden ingevuld.

Mevrouw Patricia Ceysens: Het is bijzonder duidelijk dat het in die gevallen telkens ging over de verdubbeling van de jobkorting. Wij staan echter volledig achter de jobkorting als lastenverlaging voor werkende mensen.

De voorzitter: De heer Strackx heeft het woord.

De heer Felix Strackx: Mijnheer de voorzitter, mevrouw Ceysens, laten we dan maar hopen dat het geld van ARKimedes bis wat beter zal worden besteed dan dat van het oorspronkelijke ARKimedes. Ik wil eraan herinneren dat er 25 miljoen euro belegd is in collateralized debt obligations (CDO's), in rommelkredieten dus, die vandaag zo goed als niets meer waard zijn.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat klopt, mijnheer Strackx, maar dat hebben we in de financiële crisis op nog wel meer plaatsen zien gebeuren.

Fundamenteel verschillend, mijnheer de minister-president, is dat wij ARKimedes tijdig hebben opgepikt. Wij hebben dit voorgesteld om private middelen te sensibiliseren en naar boven te brengen. Wij zullen deze middelen broodnodig hebben om ze te investeren in onze Vlaamse economie. U maakt de keuze om er 800 miljoen euro schuld bij te doen. De heer Van Mechelen heeft er tien jaar over gedaan om 6,6 miljard euro weg te werken.

‘Wat we zelf doen, doen we beter’: ik begin er ernstig aan te twijfelen en ik ben niet alleen. Een heel bekende Vlaamse econoom, Geert Noels, had het de voorbije dagen over de ‘Wallonisering van de Vlaamse economie’. Dat doet pijn aan het hart van elke liberaal. Met de N-VA in de regering klinkt dat toch bijzonder ironisch. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, Vlaanderen zit in een economische storm, windkracht 7 en er vallen rake klappen. Nooit waren er zoveel faillissementen als de afgelopen elf maanden en het regent ontslagen. Ook bij onze economische paradepaardjes in onze speerpuntsectoren: Hanssen Transmissions, Janssen Pharmaceutica, Opel, DHL, Bayer.

Mijnheer de minister-president, u maakte zich enkele dagen geleden oprecht kwaad, zogenaamd op de heer Reilly omdat hij zich niet hield aan eerder gemaakte afspraken in verband met de toewijzing van de bouw van de kleine SUV aan de Opelfabriek in Antwerpen. Maar ik denk dat u eigenlijk wel beter wist. U was vooral kwaad op uzelf omdat u geen antwoord heeft op de economische uitdagingen. Die zijn ook heel groot en van internationale aard. De publieke opinie begint dat natuurlijk te voelen. De publieke opinie wil geen kapitein die de controle over het schip verliest. Dus moest u uitpakken met een plan, een supermaatregel. Het moest snel gaan. Geen tijd om de minister van Begroting in te lichten. Weg met de collegialiteit. De ‘sense of urgency’ over de ernst van de crisis is terug. Dat is, wat ons betreft, het goede nieuws van afgelopen weekend. Waarschijnlijk dacht u nog even aan een nieuwe commissie. Maar u hebt al zeven werkgroepen bij de DAM, en een expertencommissie om de vergunningstijd voor investeringen in te korten. Het moest dus wat spectaculairder en vooral daadkrachtiger ogen: 800 miljoen euro bijkomende impuls voor de relance van onze economie.

Het werd zondag even stil in de studio van De Zevende Dag. De bevolking keek vol verwachting naar een mooie toekomst. En ook bij de oppositie stond men heel even perplex. Want waar kwam dit plots vandaan? Weken zitten wij in de commissies de begroting te doorploegen om per departement efficiëntiewinsten van enkele honderdduizenden, enkele miljoenen te vinden, om te besparen en te beknibbelen, en plots is er 800 miljoen euro.

Toen brak er hoongelach uit bij de oppositie, schreef een krant. Want wat blijkt nu? Het gaat helemaal niet om 800 miljoen euro bijkomende maatregelen. Het gaat om bedragen die al ingeschreven staan in de begrotingen. Ik zou zeggen: zo kunnen wij het ook. De regering kan dan net zo goed verklaren dat ze volgend jaar 25 miljard euro in de economie pompt, want

dat is de omvang van de totale begroting. En het gaat om verschillende bedragen, meervoud dus, maar dat weet u ondertussen al. Het gaat om 300 miljoen euro in 2010 en 2011 en 200 miljoen euro in 2012.

Samengevat: voor ons gaat het hier om een pr-actie regelrecht uit de handboeken van Noël Slangen. Helaas zal deze pr-actie aflopen op een sisser. De minister van Begroting was dan ook niet blij. Dat bleek uit de reactie van zijn kabinet afgelopen weekend en uit de commissiebespreking van gisteren dinsdag. Mijn collega zei het al: u had voor uw beurt gesproken.

Mijnheer de minister-president, ik wil niet zover gaan te beweren dat u de bevolking hebt voorgelogen, maar ik zou hier niet mee thuis kunnen komen.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Vereeck, ik was daar aanwezig, dat heb ik niet gehoord.

De heer Eric Van Rompuy: Als voorzitter van de commissie Financiën heb ik vier uren vrij aandachtig geluisterd en heb ik minister Muylers nooit horen zeggen dat de minister-president voor zijn beurt heeft gesproken. U legt hem iets in de mond wat hij niet heeft gezegd.

De heer Lode Vereeck: Het stond in de krant van het voorbije weekend. En u moet ook eens kijken naar de lichaamstaal van de gewaardeerde minister van Begroting. Die spreekt boekdelen.

De heer Eric Van Rompuy: Aha, het stond in de krant. Heeft hij dat gezegd of heeft hij dat niet gezegd?

In het parlement telt alleen wat er wordt gezegd, het gesproken woord telt. Als we nu ook al lichaamstaal gaan interpreteren als politieke uitspraak... (*Applaus bij CD&V en Open Vld*)

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Voor alle duidelijkheid, ik vind niet dat de minister-president voor zijn beurt heeft gesproken. Moest mijn lichaamstaal enige andere uitleg hebben gegeven, dan was die fout. (*Applaus bij CD&V en N-VA*)

Mevrouw Patricia Ceysens: Tellen de knipoogjes van de minister-president nog?

De heer Lode Vereeck: Ik zou hier in ieder geval thuis niet mee wegkomen. Ik heb het afgelopen weekend eens geprobeerd bij mijn dochter. Ik heb haar gezegd dat ze voor haar Sinterklaas 800 euro krijgt, en ik zag oprechte blijdschap op haar gezicht. Toen zei ik dat het ging om 300 euro dit jaar, 300 euro volgend jaar en 200 euro in 2012. Toen was ze al wat minder blij. Vervolgens zei ik haar dat het geld ook van haar zakgeld zou afgaan, want dat het over hetzelfde geld ging en dat ze dus niets extra kreeg. Ik heb haar dus blij gemaakt met een dode mus. Mijnheer de minister-president, eigenlijk doet u een klein beetje hetzelfde. Om het in de harde LDD-taal te zeggen: foei, foei, mijnheer de minister-president, dit is niet netjes, het ondermijnt uw geloofwaardigheid.

Terug naar de kern van het probleem: de crisis en de stijgende werkloosheid. Er zijn natuurlijk maar een beperkt aantal manieren om jobs te creëren. Een daarvan is arbeid gewoon goedkoper maken. Uit alle recente studies blijkt dat Vlaanderen een structurele loonhandicap heeft tegenover de buitenlandse concurrent. Daardoor verliezen we jaar na jaar van ons marktaandeel. En nee, het is niet het nettoloon dat te hoog is, maar de fiscale en parafiscale lasten die er bovenop komen. Wat doet u, u schaft de jobkorting af. Maar om daar vanuit Vlaanderen echt iets aan te kunnen doen, moet er een staatshervorming komen. Daar geeft deze regering voorlopig nog altijd niet thuis. De regering huldigt een nieuwe doctrine die opgang maakt, de zogenaamde De Wever-doctrine, samengevat als: 'On n'est réalisateur de rien.'

Nieuwe jobs worden ook gecreëerd indien het ondernemingsklimaat gunstig is. Door de administratieve rompslomp is daarvan in Vlaanderen geen sprake. De regeldruk waar u zich

dit weekend druk over maakte – u sprak over vadsigheid of vadsige rust – is niet de schuld van de economische crisis. Week na week en jaar na jaar hebben deze en de vorige regering beslissingen genomen, bladzijden lang, met steeds nieuwe initiatieven, nieuwe regels, nieuwe instellingen. Vrijdag nog werd het VON gelanceerd: het Vlaams Ondernemerschapsbevorderend Netwerk. Vandaag ziet een werkgroep voor windmolens het levenslicht. Mijnheer de minister-president, hebt u eigenlijk al eens iets afgeschaft?

Daarnaast hebt u ook een werkgroep opgericht die de vergunningen zal bekijken. Op zich een goede zaak maar met het gevolg dat we nu drie werkgroepen hebben om de vergunningen te bekijken. Straks moeten we nog een werkgroep oprichten om de werkzaamheden te coördineren tussen de regeringscommissie, de parlementaire commissie en de DAM-commissie. Wat ons vooral stoort, is dat die commissies zich vooral lijken toe te leggen op de verkorting van procedures voor grote infrastructuurwerken, voor overheidsinvesteringen, terwijl vooral de vele administratieve rompslomp voor bedrijven onder handen moet worden genomen. Het is vooral de regeldruk voor bedrijven die schadelijk is.

Waar blijft bijvoorbeeld de vereenvoudiging in het kader van de Dienstenrichtlijn? Waar blijft het uniek loket? Dat is een Europese verplichting. Voldoe daaraan. Snel alstublieft, voor u weer met een nieuw initiatief komt.

Minister-president Kris Peeters: De heer Vereeck moet zich natuurlijk goed informeren. Ten eerste betreft het uniek loket een beslissing van de Vlaamse Regering en ten tweede gaat de commissie die we in het leven hebben geroepen, ook over private investeringen van ondernemingen.

Dus, mijnheer Vereeck, of u hebt de teksten niet goed gelezen, of u zegt hier dingen die flagrant onjuist zijn.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Mijnheer de voorzitter, ik vind het bijzonder betreuenswaardig dat een parlementslid hier vooraan zoiets verklaart over initiatieven die breed werden gedragen binnen de commissie Openbare Werken. Iedereen ging er, over de partijgrenzen heen, mee akkoord om die commissie ad hoc op te richten. Het initiatief kwam vanuit het Vlaams Parlement zelf, maar wordt nu afgedaan als “nog eens een zoveelste werkgroep”. Ik betreur dat.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de Kort, ik maakte ook deel uit van de commissie ad hoc en ik heb me daar niet akkoord mee verklaard. Ik kan uw eventuele vermoeden ontkrachten: het hele systeem van de werkgroepen werd minstens zwaar opgedrongen. U mag spreken namens de collega's van de meerderheid, maar vanuit de oppositie zullen we zelf spreken! Ik ben als lid van die commissie ad hoc nooit akkoord gegaan met dat systeem, dat heeft LDD nooit gedaan.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, ik zal me niet in het debat mengen, maar ik wil er even op wijzen dat het een eenparige beslissing van het Uitgebreid Bureau was om over te gaan tot de oprichting van een commissie ad hoc. We zijn daar zelfs speciaal voor samengekomen.

De heer Ludwig Caluwé: Het gaat trouwens niet louter om publieke investeringen, want in de opdracht staat uitdrukkelijk dat het gaat om publieke en private investeringen.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de voorzitter, u hebt me geen kritiek horen geven op die parlementaire commissie. *(Gelach)*

Dat heb ik niet gedaan, ik heb alleen gezegd dat er nu verwarring is met al die andere commissies die in de schoot van de regering worden opgericht, zowel de DAM-commissie als de expertencommissie. Dit punt werd in geen geval opgehelderd tijdens de eerste bijeenkomst.

Mijnheer de minister-president, u stelt terecht dat de jobs die op de ene plaats verdwijnen, op een andere plaats moeten worden teruggewonnen en dat de jobs die verdwijnen uit de oude industrie, moeten worden gecreëerd in de nieuwe industrie. U hebt gelijk, maar ik vrees dat het niet zal lukken met de initiatieven die u aankondigde en waarover wij in de media iets mochten vernemen, want zoals u weet beschikken we nog steeds niet over een meerjarenbegroting. U noemt het een plan, maar ik ben er nog niet zo zeker van dat we er heel ver mee zullen geraken.

Van die 300 miljoen euro voor volgend jaar, besteedt u 200 miljoen aan een Vlaams energiebedrijf dat er eigenlijk geen is. Volgens ons is dat weer een nieuwe Vlaamse instelling die een aantal energieparticipaties zal beheren. Meer dan een paar extra ambtenaren, zal dat voorlopig niet opleveren.

U spreekt over de oprichting van een Medisch Centrum Vlaanderen. Wat de concrete inhoud daarvan is en hoeveel jobs dat oplevert, weet nog niemand – uzelf wellicht ook niet. Zolang de medische markt in handen blijft van de overheid, leidt een verdere medicalisering van de samenleving natuurlijk tot bijkomende parafiscale lasten.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, hebt u het voorstel gelezen dat ik heb uitgewerkt in het kader van Vlaanderen in Actie (ViA) inzake het Medisch Centrum Vlaanderen?

De heer Lode Vereeck: Ja.

Minister-president Kris Peeters: Waarom zegt u dan wat u zegt? Waarom zegt u dat het Medisch Centrum Vlaanderen alleen maar dat zou betreffen en doet u alsof u niets weet van de vele andere initiatieven die eronder ressorteren?

De heer Lode Vereeck: Bedoelt u nu alle initiatieven onder ViA?

Minister-president Kris Peeters: Neen, ik heb het over Medisch Centrum Vlaanderen, over wat daar exact mee wordt bedoeld en wat de concrete doorbraak inhoudt. Hebt u dat gelezen in ViA?

De heer Lode Vereeck: Uiteraard, maar wat is uw vraag?

Minister-president Kris Peeters: Als u dat hebt gelezen, dan zegt u nu toch wel dingen die niet kloppen.

De heer Lode Vereeck: Neen, daarover ben ik het niet met u eens. Als u verder inzet op de gezondheidssector zoals die vandaag georganiseerd is, dan moeten we opletten dat we niet in ons eigen vel snijden.

Minister-president Kris Peeters: Maar het gaat niet alleen over de gezondheidssector, het gaat ook over ICT en zorg, over translationele geneeskunde en over andere zaken. We hebben trouwens al initiatieven genomen met de vorige Vlaamse Regering en we willen die nu voortzetten. Minister Vandeurzen zal daarover, samen met minister Lieten, de volgende weken en maanden meer tekst en uitleg geven. Het gaat veel ruimer dan u zei, en dat weet u heel goed.

De heer Lode Vereeck: U hebt het opnieuw over de elektrische wagen. Volgens u moeten we de testmarkt worden in de wereld. Blijkbaar heeft Vlaanderen daarvoor een uniek profiel. Dat is een beetje vreemd, want we zetten daar al jaren op in. Er is al jaren Flanders' DRIVE, een prestigeproject, waar eigenlijk nog niet zoveel is uitgekomen, behalve een deur die minder weegt. Mijnheer de minister-president, begrijp me niet verkeerd, ik hoop dat u inzet op die elektrische wagens.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer de voorzitter, ik vind toch dat de heer Vereeck wat denigrerend spreekt over de automobielsector, die in Vlaanderen heel belangrijk is voor de tewerkstelling. Het is absoluut zo dat de elektrische wagen eraan komt, dat die een enorme meerwaarde zal betekenen voor onze maatschappij. We moeten er absoluut voor zorgen dat onze industrie en de toeleveranciers worden voorbereid om straks die elektrische wagen ook te assembleren. Op 1 oktober heb ik aan Flanders' DRIVE gevraagd om de bestaande industrie te bevragen om te zien hoe de overheid daarop moet inspelen. Het is absoluut zo dat we een inhaalbeweging moeten doen. We zijn daar ook volop mee bezig. Het is belangrijk dat we dat niet onder de mat vegen en beschouwen als een droom. We moeten denken aan de jobs van vandaag en aan die van morgen.

De heer Lode Vereeck: Ik ben blij dat u dat zegt, maar ik merk dat niet in de praktijk. Als we kijken naar een gelijkaardig initiatief in Nederland, zien we toch wel dat het om een heel andere orde van grootte gaat. Wat Flanders' DRIVE tot nu toe heeft gerealiseerd, is niet van die aard dat wij in de toekomst kunnen claimen om hier die elektrische wagen te bouwen. Ik heb de cijfers bij me. In Nederland gaat het om veel grotere bedragen. Daar is men echt consequent aan het investeren in die elektrische motors, zodat de productie naar Nederland gaat. Het zal niet zijn omdat die deur 20 percent minder weegt dat al die constructeurs nu plots naar Vlaanderen zullen komen.

Wij blijven voorstander om meer, veel meer, te investeren in Onderzoek en Ontwikkeling. Daardoor kunnen in de toekomst inderdaad jobs gecreëerd worden. En helaas had minister Lieten een trieste boodschap te melden: er moet 80 miljoen euro bespaard worden. En we kunnen hier niet kritisch genoeg zijn.

Minister Ingrid Lieten: Mijnheer Vereeck, in de commissie hebben we daarover gedebatteerd. Ik heb u toen uitgelegd dat alle ministers achter die besparingen staan om ervoor te zorgen dat we dit en volgend jaar geen gat in de begroting slaan voor de toekomst en om er juist voor te zorgen dat, als er opnieuw budgettaire ruimte is, we kunnen inzetten op de toekomst. Ik heb u ook uitgelegd dat we binnen Onderzoek en Innovatie die besparingen op een slimme manier hebben gerealiseerd. Dat wil zeggen dat er niet wordt ingekort op de middelen die beschikbaar zijn voor de steun aan de bedrijven. Die budgetten blijven onveranderd. Ik heb er ook voor gezorgd dat de middelen die nodig zijn voor het basisonderzoek gehandhaafd blijven. Daarmee zullen we ervoor zorgen dat tijdens deze besparing, die moeilijk is en voor niemand aangenaam, alle projecten gecontinueerd kunnen worden. We zullen ons ook inzetten om een toekomstplan op te stellen om, zoals minister-president Peeters heeft gezegd, klaar te zijn om de volgende jaren Onderzoek en Ontwikkeling te ondersteunen.

De heer Lode Vereeck: Mevrouw de minister, ik was aanwezig in de commissie. Wat het principe betreft, kunt u op onze steun rekenen. Alleen is het zo dat er tijdens het weekend wel iets is veranderd. Plots is er 800 miljoen euro voor een relance. En dan kan ik wel wat andere dingen verzinnen dat wat nu naar voor is geschoven. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Om te beginnen kunt u een deel van die 800 miljoen euro doorschuiven naar minister Lieten. We kunnen niet kritisch genoeg zijn. Minister Lieten heeft niet hard genoeg op de begrotingstafel geklopt. Ze heeft wel begrepen waar het over gaat: er zitten conceptuele fouten in het O&O-beleid, waardoor open innovatie niet van de grond komt in Vlaanderen. Mevrouw de minister, u wil dat aanpakken. Als u dat doet, hebt u onze steun. In plaats van te besparen op O&O zou u bij de minister-president moeten langsgaan en vragen daar een deel van die 800 miljoen op in te zetten.

We vragen ons trouwens af waar die 800 miljoen euro vandaan komt. Het gaat immers toevallig om hetzelfde bedrag dat zou moeten worden vrijgemaakt indien de federale bevoegdheidsoverschrijdende uitgaven naar Vlaanderen zouden worden overgeheveld. We komen hier later nog op terug.

De intellectuele eerlijkheid gebiedt me te vermelden dat de vorige Vlaamse Regering in betere tijden te weinig voor de innovatie heeft gedaan. In de loop van de vorige legislatuur, die vijf jaar heeft geduurd, is de Vlaamse Regering erin geslaagd de innovatie van 0,66 percent tot 0,68 percent van het bruto regionaal product te laten stijgen. Die stijging van 0,02 percent komt uit de speurgids van de Vlaamse administratie.

Ik wil trouwens nog een kritische opmerking over het ARKimedees-Fonds maken. Dit fonds heeft 110 miljoen euro opgeleverd. Volgens onze informatie is hiervan 27 miljoen euro in rommelkredieten belegd.

Mijnheer de minister-president, de jaren van gezelligheid zijn voorbij. Het zijn barre tijden. We hebben geen nood aan een Vlaanderen in actie, maar aan een Vlaamse Regering in actie. Ik heb het dan natuurlijk niet over een pr-actie. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer de voorzitter, ons land is in een economische storm terechtgekomen. De slachtoffers zijn de burgers die hun job verliezen en de ondernemers die hun bedrijf over kop zien gaan. Dit jaar gaat onze economie met meer dan 3 percent achteruit. Dat is het slechtste economische resultaat sinds de jaren dertig van de vorige eeuw. Het is een slechter resultaat dan in 1974 en in 1981, de twee donkere jaren van de oliecrisis.

Veel mensen trekken zich vandaag op aan de meer hoopvolle vooruitzichten voor 2010, een stijging met 0,6 percent, en voor 2011, een stijging met 2 percent. Deze prille economische heropleving mag onze daadkracht evenwel geenszins doen verminderen. Net in deze tijden van economische nood moet ieder van ons zijn verantwoordelijkheid ten volle opnemen. De ‘sense of urgency’ mag niet wegebben. We moeten die net aanwenden om moedige maatregelen te nemen. Op die manier kunnen we in de toekomst winnen.

Er is in elk geval nood aan moedige maatregelen. Experts hebben al herhaaldelijk aangegeven dat de arbeidsmarkt nog even een slagveld zal blijven. Momenteel telt Vlaanderen ongeveer 205.000 werkzoekenden. Dat zijn er bijna 40.000 of bijna 22 percent meer dan vorig jaar. Voor 2010 wordt een stijging van de werkloosheid met meer dan 50.000 personen verwacht.

Wie deze cijfers ziet, kan enkel doordrongen worden van de nood aan een algemene mobilisatie van politici, van het middenveld, van werkgevers en hun federaties en van werknemers en hun vakbonden. Iedereen moet zich ten volle rekenschap geven van zijn verantwoordelijkheden. Samen moeten ze aan een economische heropstanding werken.

In deze moeilijke tijden is het essentieel dat politici zich tegenover de burger eerlijk durven op te stellen. We kunnen sterker uit deze crisis komen. Dit kan echter enkel indien iedereen hiertoe een bijdrage levert. We hebben in deze tijden geen nood aan politici die de burgers proberen te sussen met beloftes die ze niet kunnen waarmaken en die daardoor de noodzakelijke ‘sense of urgency’ wegnemen.

Winston Churchill was een politicus van de eerste categorie. Bij de aanvang van de Tweede Wereldoorlog zei hij: “I have nothing to offer but blood, toil, sweat and tears”. Daar heb ik respect voor. Voor politici die in volle economische crisis proberen de kiezers te paaien met onverantwoorde cadeautjes, zoals een verdubbeling van de jobkorting, heb ik daarentegen veel minder respect. Het stemt me dan ook tevreden dat onze minister-president een politicus van de eerste categorie is. Wanneer het moeilijk gaat, probeert hij de burger niet te sussen. Hij gaat ervoor. Hij wil de problemen overwinnen en hij nodigt iedereen uit om zijn verantwoordelijkheid te nemen, zoals bij Bayer in Antwerpen.

Want in geen geval mogen we de fouten uit de tweede helft van de jaren zeventig opnieuw maken, toen men te laat tot een afdoende aanpak van de economische problemen kwam. Men verdoezelde toen te lang de gevolgen van de crisis en men stelde de noodzakelijke maatregelen uit, tot men uiteindelijk moest overgaan tot draconische ingrepen.

Alle maatschappelijke spelers dienen vandaag mee te werken aan het zo broodnodige herstelbeleid. Deze oplossingen zullen moeilijke beslissingen vragen, op alle niveaus. Het is echter aan ons om in de eerste plaats naar onszelf te kijken en maximaal in te zetten op een moedig financieel en economisch beleid in Vlaanderen.

Deze regering doet dat. Want een heel sterk signaal kwam er toen deze regering zich engageerde om ook in tijden van economische crisis op korte termijn tot een begrotingsevenwicht te komen. In Europa is dit een uitzondering op de regel. Een nultekort in 2011 is en blijft een uitzonderlijke prestatie.

Daarnaast zet deze regering alles in op een ambitieus en duurzaam investeringsbeleid. We stellen evenwel vast dat in Vlaanderen belangrijke investeringsprojecten afgeremd worden door ellenlange vergunningsprocedures. Op die manier wordt het voor investeerders steeds moeilijker om binnen een redelijke termijn een project op te zetten, en viert het immobilisme hoogtij.

Beste collega's, we hebben hierover, ook in dit halfroond, al veel gezeurd. Ik ben dan ook zeer tevreden dat deze regering dit aanpakt met de oprichting van een expertencommissie onder leiding van gouverneur Berx. Tegelijk start in het Vlaams Parlement een ad-hoccommissie die de versnelling van maatschappelijk belangrijke investeringsprojecten zal behandelen. Het is absoluut nodig dat deze commissies hun werk efficiënt en snel aanpakken zodat we in Vlaanderen vlug tot transparante, eenduidige en vooral meer eenvoudige vergunningsprocedures komen. Het investeringsklimaat kan ook zonder budgettaire stimulansen immers sterk verbeteren.

Ten derde moet men inzetten op de verandering van het DNA van de Vlaamse economie: de transformatie naar een duurzame en kennisgedreven economie. Geen kortetermijndenken en ad-hocmaatregelen zijn hiervoor nodig, wel visie en daadkracht. Gelukkig hebben we een kompas om de richting aan te geven: Vlaanderen in Actie. Met Vlaanderen in Actie hebben we ons terecht geëngageerd om Vlaanderen tegen 2020 naar de top vijf van Europese regio's te leiden. Vandaag de dag laten wij ons immers te dikwijls in slaap wiegen door de vergelijking met Wallonië, die we meestal op economisch vlak vlekkeloos doorstaan. Maar dit is ruim onvoldoende. De regio's waaraan wij ons wel dienen te spiegelen, liggen in Scandinavië, Duitsland, Nederland en Groot-Brittannië, en hier oogt het plaatje minder mooi. Kijk naar de studie over de arbeidsmarktprestaties: Vlaanderen bevindt zich slechts in de derde cluster van de zes. We moeten de lat dus hoog genoeg leggen, anders glijden we geruisloos af. Daarom moeten we snel werk maken van VIA. Er is geen tijd te verliezen. Daarom zijn de 800 miljoen investeringen waarin de regering heeft voorzien, broodnodig.

Is dit realistisch? "Zijn het geen spookmiljoenen?", heb ik gisteren nog in de commissie gehoord. "We veroorzaken enkel een stijging van de schuld", heb ik daarnet nog gehoord. Collega Gatz, dit is allemaal weerlegd. De helft van de meeropbrengst van de KBC-operatie wordt geïnvesteerd in een duurzame en kennisgedreven economie. Ik weet niet wat een liberaal daartegen kan hebben.

De heer Sven Gatz: Mijnheer Van den Heuvel, ik ben van u beter gewoon. Het enige belangwekkende dat ik in uw speech heb gehoord, is dat u vanaf nu Kris Peeters met Winston Churchill vergelijkt. Voor de rest zijn het algemeenheden en vaagheden.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik ben nog maar in de helft, het beste moet nog komen.

Mijnheer Gatz, gisteren hebt u nog gezegd dat u niet wist wat de regering ging doen met die 800 miljoen euro. Welnu, 300 miljoen euro staat al ingeschreven in deze begroting.

Daarnet heeft de heer Vereeck het gezegd. 200 miljoen euro is ingeschreven om te investeren in het Vlaams energiebedrijf. 100 miljoen euro is ingeschreven om te investeren in interessante projecten die onze kennisgedreven economie ondersteunen via de

ParticipatieMaatschappij Vlaanderen (PMV). De resterende 500 miljoen euro zullen in 2011 en 2012 worden aangewend en in de begroting ingeschreven.

Deze bedragen zijn meer dan nodig om in duurzame infrastructuur te investeren, om Vlaanderen uit te bouwen tot een slimme draaischijf en om het Medisch Centrum Vlaanderen te ontwikkelen. Ook in innovatie zijn investeringen nodig.

Eerst besparen om dat nultekort in 2011 te halen, beste collega's, is hiermee niet contradictorisch. We moeten deze periode van financiële luwte of krapte aanwenden om doortastend werk te maken van de rationalisering van het innovatielandschap door het tegengaan van de bestaande versnippering, door het groeperen van middelen en inspanningen rond een aantal sterke spelers, door het consolideren van goed werkende bestaande innovatie-instrumenten en door het afbouwen van instrumenten die niet langer effect hebben. We moeten hier niet met de kaasschaaf overheen gaan, maar slimme besparingen uitvoeren, zoals minister Lieten daarnet heeft gezegd.

Die operatie, beste collega's, was nodig. U hoeft mij daarvoor niet op mijn woord te geloven. Ik citeer hier graag een autoriteit: "We moeten in uitvoering van het rapport-Soete energie investeren in de bijsturing van ons instrumentarium, veeleer dan te investeren in een subsidiedatabank die verwijst naar een overtal van weinig gebruiksvriendelijke steunmaatregelen." Mevrouw Ceysens is er niet, maar ik denk dat de heer Gatz zich deze uitspraak nog wel herinnert van mevrouw Ceysens als toenmalig minister van Innovatie.

Bovendien moeten we weg van een overdreven focus op de input en meer aandacht besteden aan de output van een innovatiebeleid. Om nog eenmaal de woorden van Churchill te gebruiken: "However beautiful the strategy, you should occasionally look at the results." Ook hier, mijnheer Gatz, sta ik niet alleen met Churchill. Ook mevrouw Ceysens stelde als minister van Innovatie: "Als we maar genoeg input geven, zou onze opdracht volbracht zijn. Welnu, dat klopt niet. We mogen van input geen fetisj maken. Het gaat in onderzoek en ontwikkeling voor mij over de output."

Inderdaad, kwaliteit telt en niet kwantiteit. Een betere output kunnen we bereiken door de juiste keuzes te maken. We kunnen niet in alles de beste zijn. Vlaanderen is niet groot, dus moeten we speerpunten en clusters bepalen. De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid (VRWB) en ViA wijzen de weg. Houd deze als leidraad en verfijn ze verder, mevrouw de minister. Een coördinatie op het hoogste regeeringsniveau is aangewezen. Kijk naar Finland, waar de topministers het innovatieproject met de gekozen speerpunten en clusters scherp bewaken en de strategische richting elke dag bepalen.

Dit neemt niet weg dat er voldoende middelen moeten gaan naar innovatie an sich en naar investeringen in een innovatieve economie. Het investeringsprogramma van 800 miljoen euro is een belangrijke stap in de goede richting. Het is evenwel aangewezen dat de regering hierop verder bouwt door een geloofwaardig groeipad uit te tekenen in de meerjarenbegroting voor de tweede helft van de legislatuur. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijnheer de minister-president, u hebt net als mevrouw Ceysens waarschijnlijk Geert Noels bezig gehoord op Radio 1 naar aanleiding van uw aankondiging dat Vlaanderen 800 miljoen euro zou investeren.

Geert Noels heeft wel iets meer gezegd dan wat mevrouw Ceysens aanhaalde. Hij heeft gezegd dat we inderdaad geld moeten vrijmaken en investeren in de eigen economie. Hij heeft gesteld dat we moeten opletten dat we niet krampachtig investeren in het vasthouden van het bestaande. Dat zou volgens hem de 'Wallonisering' zijn van Vlaanderen. Hij gaf meteen ook een richting aan om in te investeren: de groene economie. We kunnen groene jobs creëren door te investeren in energie, milieu en chemie.

Dat betekent, mijnheer de minister-president, dat wij de extra inspanning die de Vlaamse Regering wil doen om 800 miljoen euro uit te trekken voor het herstel van de economie, ondersteunen. Het is een terechte en noodzakelijke investering. En het is goed dat het snel gebeurt. U hebt vooral verwezen naar het feit dat we moeten investeren in een kenniseconomie, een duurzame economie en in ondernemen. Voor Groen! mogen de middelen de volgende jaren nog worden opgetrokken.

Dat neemt niet weg dat we vragen hebben. Wat is de relatie tussen de besparingen die al zijn doorgevoerd en deze 800 miljoen euro? Dat is niet duidelijk. De heer Noels zei ook dat we moesten weten welke richting we uit willen gaan. Ik begrijp niet dat aan de ene kant wordt bespaard in toekomstgerichte sectoren, terwijl er aan de andere kant 800 miljoen euro wordt vrijgemaakt. Er moet worden geïnvesteerd in een kenniseconomie, maar we besparen intussen op onderzoek en ontwikkeling. De voorbeelden zijn al ruimschoots in de commissies aan bod gekomen. Het IWT, de koepel boven de innovatie-instellingen van de Vlaamse overheid, krijgt in 2010 23 miljoen minder.

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: We moeten dat tot in den treure aanhoren. Ik zal steeds antwoorden, net als in de commissies, dat er bespaard wordt door efficiëntiewinst te boeken, en niet door te besparen op onderzoek. Dat onderzoek kan op hetzelfde niveau blijven. Ik heb zelf de vraag doelbewust aan de minister gesteld en daar is bevestigend op geantwoord. Hierdoor verliest geen enkele onderzoeker zijn baan en wordt aan het onderzoek niet geraakt. Het is niet omdat er op één post wordt bespaard dat het mes in het geheel wordt gezet.

De heer Filip Watteuw: U zult wel begrijpen dat het toverwoord ‘efficiëntiewinst’ mij niet geruststelt. Wat daarachter schuilgaat, is heel dikwijls onduidelijk. Het VITO, ook een instelling voor innovatie en technologisch onderzoek, ziet het budget met enkele miljoenen dalen. In totaal is er al meer dan 20 miljoen minder voor innovatie in 2010, en dat op een moment dat bedrijven hun investeringen in innovatie en onderzoek inkrimpen. Net op dat moment zou de overheid ervoor moeten zorgen dat deze investeringen weer worden aangezwengeld. Wat nu gebeurt, is een mooi voorbeeld van hoe het niet moet.

Mijnheer de minister-president, u hebt ook gezegd dat u wenst te investeren in werk, maar tegelijk snijdt u in arbeidsbemiddeling. De VDAB moet het met 22 miljoen euro minder doen op een moment dat er 100.000 werklozen extra worden verwacht.

De voorzitter: Minister Muylers heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik heb hiervoor een identieke uitleg klaar. We kunnen binnen de VDAB zeer duidelijk aan efficiëntiewinsten geraken en efficiëntie boeken en zo hetzelfde werk verrichten met minder geld. Daarbovenop zetten we dan 22,5 miljoen neer voor een werkgelegenheidsakkoord dat specifiek is bedoeld om maatregelen tegen de crisis te nemen. Als we gewoon zouden voortdoen, zou u hier het spreekgestoelte komen vragen wanneer we met de VDAB andere dingen zouden ondernemen. Nu doen we beide tegelijk. We besparen waar kan worden bespaard en investeren waar nodig. Dit is een juiste gang van zaken. Dat telt hier net zo goed als ergens anders.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de minister, ik hoop dat u mijn bekommernissen deelt. Als het aantal werklozen stijgt, en dat zal wel het geval zijn, zal het niet zo eenvoudig zijn om hetzelfde te doen voor zoveel meer mensen met eenzelfde of zelfs met een gekrompen budget.

Uit cijfers van Steunpunt Werk en Sociale Economie die u zeker ook kent, blijkt dat Vlaanderen steeds minder een topregio is als het gaat om tewerkstelling in het algemeen, en van laaggeschoolde ouderen in het bijzonder.

Mijnheer de minister-president, u zegt ook steeds dat u wilt investeren in een groene economie, maar ondertussen wordt er bespaard op het openbaar vervoer. Het uitbouwen van

een hoogkwalitatief aanbod van openbaar vervoer zou eigenlijk de plaatselijke werkgelegenheid ten goede moeten komen en levert ook een economische meerwaarde op, door het verminderen van de files. De huidige kostendekkingsgraad van De Lijn moet inderdaad beter, maar dan wel door meer mensen van het openbaar vervoer te laten genieten.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Ik denk dat ik kan verwijzen naar wat mijn collega's ook al hebben gezegd. Ik ben vorige week zeer duidelijk geweest in de commissie. Mijnheer Watteeuw, aan het principe van de basismobiliteit wordt niet geraakt, maar ook bij De Lijn is efficiëntiewinst mogelijk. Door de manier waarop we ons openbaar vervoer organiseren, kunnen we besparingen doen. Ik heb ook gezegd dat we, als gevolg van de registratie, ook heel wat meer informatie zullen krijgen over hoe reizigers zich verplaatsen en willen verplaatsen.

In het kader van die oefeningen heeft de raad van bestuur zelf ook de handschoen opgenomen. Ze zal die efficiëntieoefening doen. Nu is het juiste moment daarvoor gekomen. Als u dus stelt dat we de basismobiliteit hard zullen aanpakken, hebt u het bij het verkeerde eind.

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Mijnheer de voorzitter, ik vind dit toch eigenlijk een beetje lachwekkend. Eigenlijk zitten al die ministers hier nu te zeggen dat de vorige regering verschrikkelijk inefficiënt heeft gewerkt. Overal zijn immers voor miljoenen euro's efficiëntiewinsten mogelijk.

Ik zou nog altijd wel eens graag willen weten waar die vorige regering dan zo inefficiënt is geweest. Efficiëntiewinst betekent dat de overheid een bepaald bedrag niet meer uitgeeft aan iets. Hou nu toch op met die doublespeak en zeg gewoon waar u zult besparen en waar de vorige regering niet efficiënt was.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw Vogels, ik spreek hier uiteraard voor mijn eigen bevoegdheden. In de vorige legislatuur is enorm veel geïnvesteerd in basismobiliteit. Dat is een verdienste van de vorige regering.

Het wordt heel vaak gezegd: de middelen voor openbaar vervoer zijn enorm gestegen, zodat de infrastructuur overal zeer goed uitgebouwd is. We hebben nu al die lijnen. We hebben nu die basismobiliteit. Nu is het moment gekomen om te bekijken hoe we met dezelfde middelen dit efficiënter kunnen organiseren.

Ik geef een voorbeeld. In een bepaalde regio werd alles geautomatiseerd. Als de vergelijking wordt gemaakt tussen wat de privévervoerders en de openbare vervoerders doen, kan er misschien, door bussen op een andere manier te laten rijden, voor worden gezorgd dat er veel minder lege kilometers worden gereden. Die oefeningen gebeuren nu.

Mevrouw Vogels, dat kunnen we slechts doen nadat we de nodige infrastructuur hebben gerealiseerd. Dat is in de voorbije legislatuur gebeurd. Nu komt de oefening om te proberen dat efficiënter te maken. Dat zullen we dan ook doen.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer Watteeuw, ik hoor u zeggen dat openbaar vervoer moet worden georganiseerd om werkgelegenheid te creëren. Dat is zeer verhelderend. Ik had ook niets anders verwacht van uw fractie. Voor alle duidelijkheid, voor mij moet openbaar vervoer worden georganiseerd om mensen van en naar school en van en naar het werk te krijgen, om mensen mobiliteit te geven, maar helemaal niet om werkgelegenheid te creëren.

Mevrouw de minister, ik hoor u graag zeggen dat we met dezelfde middelen efficiënter openbaar vervoer moeten realiseren. Ik blijf echter de vraag stellen hoe u dat in godsnaam zult doen zonder te raken aan de basismobiliteit. U weet heel goed wat dat decreet op de basismobiliteit betekent. Dat betekent dat er om de paar honderd meter een halte is, dat

bussen worden geëvalueerd aan de hand van een bezettingsgraad van minimaal acht personen per rit. Dat is een gemiddelde per jaar. Dat is totaal onvoldoende. Zorg dan voor een efficiënter openbaar vervoer. Durf dan de overstap te maken naar bijvoorbeeld belbussen, openbaarvervoersauto's, taxi's, maar zeg niet dat u met dezelfde middelen een efficiënter openbaar vervoer zult realiseren, zonder te raken aan de basisprincipes. Dat is immers verkeerd. Momenteel liggen de mensen wakker over hun baan, over innovatie, over hun bedrijven, over werkcreatie, en heus niet over het geld dat daar nog steeds over de balk wordt gegooid.

Minister Hilde Crevits: Mevrouw De Ridder, ik heb uw mededeling ook zeer goed gelezen. Ik begrijp ze eigenlijk niet zo goed. Misschien moet u daar wat duidelijker in worden.

Voor sommige mensen is het openbaar vervoer de enige manier om op hun werk te geraken. Daarvan kan een baan dus wel afhangen. We moeten daar dus in investeren. U zegt voortdurend dat al die haltes gemaakt zijn. Welnu, het is goed dat ze zijn gemaakt, dat die infrastructuur er is.

In de voorbije legislatuur is er ook geïnvesteerd in netmanagement, dat betekent in frequentieverhogingen boven de basismobiliteit. We moeten die screenen. Wat is het rendement daarvan geweest? Moeten we daarin bijsturen? We moeten in het aanbod basismobiliteit nagaan op welke manier we ervoor kunnen zorgen dat er minder lege kilometers worden gereden, bijvoorbeeld kilometers van een bepaalde halte naar de stelplaats en terug. Die efficiëntieoefening kan pas wanneer men alles in één softwarepakket steekt. Dat gebeurt op dit ogenblik. De directie van De Lijn is nu de optimalisaties aan het doorvoeren. Als u beweert dat de mensen totaal niet wakker liggen van de mogelijkheden van het openbaar vervoer om op school of op het werk te geraken, dan hebt u het bij het verkeerde eind.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, we hebben het debat deze week in de commissie Openbare Werken gevoerd.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik vraag het woord wegens een persoonlijk feit, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Het is niet omdat zes keer uw naam is genoemd, dat er een persoonlijk feit is, mevrouw De Ridder.

Mevrouw Annick De Ridder: Er worden mij dingen verweten, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Ik zal eerst repliceren op een uitspraak van mevrouw De Ridder die de relatie niet ziet tussen de uitbouw van het openbaar vervoer en tewerkstelling. De confederatie van de bouw smeekt om een eco-keynesiaans beleid en om investeringen om de werkgelegenheid op peil te houden. Als er nieuwe tramlijnen worden aangelegd, betekent dat ook werkgelegenheid.

De voorzitter: De heer Van Mechelen heeft het woord.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer Watteeuw, u zegt dat de bouwsector smeekt om werk. Misschien kunnen we eens aan de Vlaamse Regering vragen wanneer men start met de 1,5 miljard euro voor scholenbouw. Er moeten meer dan 230 scholen worden gerealiseerd. Als de regering gewoon haar job afmaakt en zorgt dat die scholen worden gebouwd, betekent dat 1,5 miljard euro voor de bouwsector. De 800 miljoen euro van het relanceplan, namelijk 'deficit spending', verbleekt daartegen compleet.

Mevrouw Annick De Ridder: Ik ben zeer duidelijk. Voor mij moet het openbaar vervoer efficiënter worden. Het gaat niet over het afpakken van bussen en trams van de mensen. Het gaat over het geven van een betere dienstverlening, maar daar waar de burgers dat vragen. U weigert te raken aan die basisprincipes. U zegt dat het openbaar vervoer efficiënter moet

worden maar we blijven uitgaan van gemiddeld acht ritten per jaar, want de basismobiliteit voorziet dat. Zo zullen we niet komen tot een meer vraaggericht openbaar vervoer. Daar vraagt de Vlaming naar. Daar ligt hij van wakker, niet van een aanbod zonder dat men weet of het nodig is.

De voorzitter: De heer Dehaene heeft het woord.

De heer Tom Dehaene: De heer Van Mechelen heeft het over de scholenbouw. Hij moet dan eerlijkheidshalve ook verwijzen naar de honderden miljoenen die vandaag beschikbaar zijn voor de bouw van rusthuizen. Overall in Vlaanderen is men daar volop mee bezig. Dat is een zeer belangrijke maatregel die door de Vlaamse overheid is genomen om de investeringen in de bouw op gang te houden.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer Dehaene, dat was een zeer verstandige beslissing van de vorige regering waarbij we alle bestaande dossiers hebben gehonoreerd en de helft van de subsidies van het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) hebben gebruikt voor beschikbaarheidsvergoedingen in plaats van investeringssubsidies.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: We moeten duidelijk weten over welk kader we spreken. De vorige regering heeft beslist om een belangrijke behoefte om scholen te bouwen, uit te voeren zonder leningen aan te gaan. Dat paste in de doelstelling van toenmalig minister Van Mechelen om de leningen weg te werken. Dat betekent wel dat we die scholen moeten financieren met een publiek-private samenwerking (pps). Iedereen, ook de leden van de vorige regering, weet dat dat een moeilijke oefening is. We zijn volop bezig om die oefening af te ronden. Ik hoop dat we samen met de ministers Muyters en Smet de volgende maanden die pps kunnen afronden. Het was veel gemakkelijker geweest voor de vorige regering om te beslissen om dat geld te lenen. Dan stonden die scholen er al, maar dan hadden we niet kunnen afsluiten met de mooie balans van 0 euro schuld. Nu gaan we via de moeilijke weg, maar ook zo zullen we ons doel bereiken.

De heer Dirk Van Mechelen: Minister Lieten, een historicus heeft het voordeel te weten dat de geschiedenis over ons zal oordelen. Op 31 december 2008 had Vlaanderen 0 euro schuld, en dat is het resultaat van het werk van drie verschillende regeringen: een rooms-rode, een paars-groene en een tripartite. U moet nu keuzes maken. Maar wat u nu doet, is deficit spending. U leent, en onze jeugd zal dat moeten betalen. (*Rumoer*)

De voorzitter: Er is hier uitgebreid gediscussieerd over de schuld. Ik stel voor dat we daar nu niet meer op doorgaan; straks zal de minister-president in zijn antwoord wellicht voor een repliek zorgen.

De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Het was een goede beslissing om de basismobiliteit in te voeren. Het grote drama is evenwel dat onvoldoende is geïnvesteerd in lijnen waarvoor een vraag bestond. Ik kan niet begrijpen hoe De Lijn zal besparen zonder aan de dienstverlening te raken, zonder de frequentie te verminderen en de nachtbussen in de steden te verminderen. Ondertussen zie ik in steden overvolle bussen rijden en stel ik vast dat de aanleg van tramlijnen op de lange baan wordt geschoven. Uw besparingen staan dus haaks op wat u zegt over de investeringen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Ik hoor hier grote discours over deficit spending en leningen en dergelijke. Velen onder ons dragen ook verantwoordelijkheden op lokaal niveau. Als morgen alle lokale besturen zouden beslissen om niet langer te investeren – en investeringen gebeuren vaak met leningen –, dan zal het met onze economie heel wat slechter gaan.

Er moeten doelbewuste keuzes worden gemaakt. Vrijwel alle partijen engageren zich om een schuldenvrij Vlaanderen te realiseren, maar de afgelopen maanden is in discussies hier duidelijk gebleken dat er vandaag moet worden geïnvesteerd, en de regering en de meerderheid zullen dat ook doen.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Watteeuw, u zegt dat het grote drama is dat niet genoeg gebeurt voor de basismobiliteit. Dat is niet juist. Er is de afgelopen jaren geïnvesteerd in basismobiliteit én in netmanagement. Dat betekent dat op de plaatsen waar er tekorten zijn extra wordt geïnvesteerd. Het is wel belangrijk dat dit netmanagement wordt geëvalueerd, en ik heb dat ook aangekondigd.

Kom me evenwel niet vertellen dat er niets wordt ondernomen. Deze week heb ik een bezoek aan Vlaams-Brabant gebracht. Ik heb er de toekomstplannen voor het openbaar vervoer bekeken. Ik heb er gezegd dat er een nieuwe vervoerlijn komt om de luchthavenregio beter te bedienen. Dat is nog een beslissing van de vorige regering.

Kom me dus niet vertellen dat er niets wordt ondernomen om de noden te lenigen. Maar de automatisering moet ervoor zorgen dat de efficiëntie verhoogt. We moeten besparen zonder dat de dienstverlening vermindert. Dat is de opdracht waar De Lijn hard aan zal moeten werken. En dat zal ook gebeuren.

De heer Filip Watteeuw: Ik nodig u uit om samen met mij een aantal overvolle lijnen van De Lijn te verkennen. U zult dan merken dat het nodig is dat er een aantal investeringen gebeuren.

Mijnheer Van Dijck, ik heb zelf niet over deficit spending gesproken, ik voel me niet aangesproken. Ik weet dat men moet investeren en dat er dus moet worden geleend. Men moet zo nodig de fetisj van het begrotingsevenwicht opgeven. Vandaag is dat nodig, want vandaag moet de transitie naar een groene economie gebeuren.

Het is een goede zaak dat er 800 miljoen euro wordt geïnvesteerd.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister Lieten, u zei dat u De Lijn hebt bezocht en een nieuwe lijn wilt aanleggen om de luchthavenregio te ontsluiten. Ik vraag me dan af wat het nut is van START, het project dat dient om de luchthavenregio beter te ontsluiten en 20.000 extra jobs te creëren.

Het enige wat START volgens mij gerealiseerd heeft, zijn enkele extra buslijnen en een betere ontsluiting van het spoor op de luchthaven. De heer Watteeuw had het over volle bussen, ik kan hier gerust enkele lijnen met lege bussen opsommen. Vandaag zijn er binnen dat START-project lijnen die leeg naar de luchthaven rijden, mevrouw de minister. En u weet dat ook. Ik begrijp niet dat u in Vlaams-Brabant van De Lijn te horen hebt gekregen dat er nog lijnen naar de luchthaven moeten bijkomen. Ik vind dat een gek verhaal. Ik vraag mij af wat het project START dan wel gerealiseerd heeft. 20.000 jobs, dat is niet gelukt. Ook de bedrijventerreinen hebben immense vertragingen gehad in Vlaams-Brabant. Ik dacht dat tenminste de buslijnen er gekomen waren, maar dat is blijkbaar ook niet het geval.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Tot nu toe heb ik in dit debat vooral gehoord dat ‘deficit spending’ en overheidsinvesteringen noodzakelijk zijn voor de bedrijfswereld en de relance van de economie. Wat vele bedrijven evenwel bezighoudt, zijn de hindernissen om het werk dat ze nu doen, goed uit te voeren. Ik richt me nu vooral tot de minister-president en minister Muylers, die vanuit hun verleden de bedrijven goed kennen en weten wat de bedrijven bezighoudt. Ik denk bijvoorbeeld aan de administratieve rompslomp en de lange wachttijden voor het verkrijgen van bouwvergunningen, verkavelingsvergunningen, RUP’s enzovoort. In plaats van hier voortdurend te spreken over ‘deficit spending’, moeten we er veel meer werk van maken om de bedrijven in hun bestaande activiteit de kans te geven om sneller te groeien.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Mevrouw Karin Brouwers: Mijnheer de voorzitter, dit debat over het relanceplan was tot voor enkele minuten aan het afglijden naar een debat dat wij morgen nog zullen voeren in de commissie die u voorzigt, de commissie Openbare Werken en Mobiliteit, waar de bespreking van de beleidsnota op de agenda staat. Al die aspecten van volle en lege bussen, START-projecten en dergelijke meer zullen daar aan bod komen. Maar nu zijn we dat debat hier al aan het voeren. Ik stel me soms vragen bij de werkwijze van dit parlement. Als nieuweling mag ik dat toch wel eens zeggen. (*Applaus bij CD&V, Open Vld en sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Brouwers, ik ben het volledig met u eens. Ik heb daarstraks al een poging ondernomen, en ik weet niet of u toen de reactie hebt gezien van sommige leden, maar die hadden mij bijna van mijn stoel weggejaagd. We hebben dit debat al gevoerd naar aanleiding van de begrotingsbespreking, en morgen voeren we het nog eens naar aanleiding van de beleidsnota in de commissie. Ik stel voor dat er geen vragen meer worden gesteld over alles wat met de beleidsnota Openbare Werken te maken heeft, en dat die morgen in de commissie worden gesteld.

Het valt mij trouwens op dat sommige mensen hier een betoog houden dat al is gehouden door andere sprekers, omdat zij toen zelf nog niet in het halfroond aanwezig waren. Ik zal hen in het vervolg ook zeggen dat ze iets aan het herhalen zijn dat al besproken is.

Minister Hilde Crevits: Ik wil toch nog heel kort reageren op de opmerkingen van de heer Reekmans. Het is misschien nuttig om eens de cijfers en de werkgeversenquête te bekijken, mijnheer Reekmans. De werkgevers zijn bijzonder tevreden over de extra lijnen van het START-project. Het aantal passagiers dat gebruik gemaakt heeft van die lijnen is op een jaar tijd met 1,9 miljoen gestegen. 1,9 miljoen mensen extra hebben gebruik gemaakt van het openbaar vervoer dankzij de start van deze lijnen.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de voorzitter, ik pleit onschuldig, ik wou maar vijf zinnen zeggen over het openbaar vervoer, maar het is wat ontspoord.

Mijnheer de minister-president, wij ondersteunen die 800 miljoen euro, maar het is wat onduidelijk waarvoor u die zult gebruiken, ondanks het betoog van de heer Van den Heuvel. Een aantal zaken was al gekend, maar wat mij vooral bevreemdt, is dat de groene auto plots een erg centrale plaats gaat innemen in dat relanceplan. In vorige discussies in de commissie heette het nog dat de groene auto een nichemarkt was waar we niet te veel mochten op steunen; een element, maar niet meer dan dat. Nu is dat opeens een enorm belangrijk gegeven.

Ik zou toch vragen dat er meer en duidelijk wordt omschreven hoe u een groene relance ziet. Dat mis ik nu. Andere regio's spelen volop de kaart uit van de groene transitie. Vlaanderen doet dat niet. Uit alle internationale studies blijkt dat Vlaanderen een beetje achterop hinkt. Ik verwijst naar het Wuppertal Instituut dat stelt dat wij wat achterop lopen ten aanzien van andere regio's. Wij vragen dan ook dat u daar meer zou investeren.

Minister Ingrid Lieten: Het is niet omdat er de laatste tijd veel over de elektrische auto wordt gepraat, dat het alleen daarover gaat. De Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid heeft zich volledig conform ViA gebogen over de prioriteiten waar Vlaanderen zich moet op focussen. Daar zijn zes clusters van dertig domeinen aangekaart die onder andere gaan over een aantal maatschappelijke uitdagingen. Het gaat ook over leefmilieu, de klimaatverandering, welzijn en de veroudering van onze samenleving. Dat zijn domeinen die we terugvinden in ViA en waarop wij zullen focussen, zowel wat innovatie als wat investeringen betreft.

De heer Filip Watteuw: Mevrouw de minister, ik hoor graag uw uitleg aan. U stelt dat die elektrische auto inderdaad niet zo heel centraal staat. Toch kunt u me er niet van overtuigen dat we die inspanningen doen om die toekomstgerichte groene regio te worden die u soms

zegt te willen nastreven. Dan mogen de bevlogen passages van de minister-president wel goed klinken, er zal meer nodig zijn dan die 800 miljoen euro.

Wij steunen die investeringen van 800 miljoen euro maar we vragen dat de regering alle besparingen die in de begrotingsaanpassing 2009 en de begroting 2010 zijn opgenomen en die een hypotheek kunnen leggen op die keuze voor de groene economie, zou heroverwegen. Ik heb het dan over de besparingen in Onderzoek en Ontwikkeling, in De Lijn, in de bescherming van Vlaanderen tegen overstromingen. De regering moet voorzien in meer middelen voor energie- en milieusaneringsmaatregelen die omwille van onze internationale engagementen sowieso moeten gebeuren en die op korte termijn jobs garanderen zoals rationeel energiegebruik, warmtekrachtkoppeling, milieuzorg in de landbouw, biolandbouw en de uitbouw van warmtenetten, bodemsanering, waterzuivering en natuurherstel. Door die investeringen komen we in een groene economie terecht.

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, too little, too late, te weinig en te laat, is de samenvatting van onze reactie op uw lening van 800 miljoen euro die een economisch relanceplan voor onze Vlaamse economie moet bewerkstelligen.

Ik heb de indruk dat uw initiatief een beetje op paniekvoetbal begint te lijken. U kiest voor de vlucht vooruit via geïmproviseerde ad-hocmaatregelen die structureel weinig meerwaarde bieden. U springt van het ene been op het andere want nauwelijks een paar maanden geleden nog kondigde u aan dat de algemene jobkorting verdwijnt en dat er 1,7 miljard euro bespaard moet worden. Vandaag wordt er dan weer 800 miljoen euro geleend. Het gaat om een lening die veeleer lijkt op een duur mediaoffensief dat bij de Vlamingen vooral de indruk moet wekken dat de Vlaamse Regering kordaat en kort op de bal speelt. Het was minister Muylers zelf die gisteren de mythe van die 800 miljoen euro extra tot zijn ware proporties heeft herleid. Volgens minister Muylers sprak u voor uw beurt, las ik in De Tijd.

Minister Philippe Muylers: Dat is een herhaling van wat daarstraks is gezegd. Ik heb daar al op gereageerd. Ik stel voor dat er wat minder van het blad wordt gelezen en dat er wordt gevolgd wat er in het debat gebeurt. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Filip Dewinter: Ik lees ook in diezelfde krant dat een medewerker van u liet weten dat de details over het investeringsbedrag nog niet werden doorgesproken en dat het bedrag van 800 miljoen euro al langer gepland blijkt te zijn: voor 2010 en 2011 elk 300 miljoen euro en voor 2012 nog eens 200 miljoen euro.

Mijnheer de minister-president, uw lening of investering van 800 miljoen euro illustreert natuurlijk ook ten dele het failliet van Vlaanderen in Actie. Ik heb dat eind september al eens gezegd en ik doe dat nog maar eens. ViA blijft te veel een lege doos. Het is een sciencefictionroman: doelstellingen in 2020, terwijl ondertussen een steeds grotere groep van Vlamingen werkloos wordt en bedrijven in moeilijkheden raken door de economische crisis maar ook bij gebrek aan structurele maatregelen. De klaagzang, ook van Yves Leterme en nu van uzelf, dat Vlaanderen vadsig is geworden en dat beslissingen uitvoeren in dit land een ellenlange miserie is, die klaagzang kennen we. Maar wat doen we eraan? Logge procedures? Hoge loonkosten? Oké. De analyse kennen we allang. Maar waar blijven de oplossingen?

Ik heb de indruk, mijnheer de minister-president, dat we steriel rondjes blijven draaien. Uw welgemeende pleidooi over 'sense of urgency' wordt langzaam maar zeker een grijsgedraaide plaat. We weten wat er schort en wat er fout loopt, de diagnose van de ziekte is herhaaldelijk gesteld, maar waar blijven de remedies?

Ik ben het ermee eens dat we moeten kiezen voor innovatie. We moeten spitstechnologie in Vlaanderen ontwikkelen. We moeten, zoals u het altijd formuleert, de transformatie van het DNA van onze Vlaamse economie realiseren. Maar ik denk dat we in eerste instantie moeten proberen te behouden wat er is. Ik zou dan ook een lans willen breken voor het behoud van de

maakindustrie in Vlaanderen. Als ik over de maakindustrie spreek, dan spreek ik over de ongeveer 540.000 werknemers in de chemische sector, de textielsector, de voedingsindustrie, de metaal- en auto-industrie en de bouwnijverheid. Nog eens 250.000 jobs hangen af van die maakindustrie en de bouwnijverheid. Er zijn dit jaar alleen al 17.000 jobs geschrappt in de industrie. 76 percent van de jobs die volgend jaar verloren zullen gaan, zullen ook in die sector verloren gaan. De toegevoegde waarde van de industrie zakte tijdens de recessie met 11 percent. Het aandeel van de industrie in de Vlaamse werkgelegenheid zal tussen 2008 en 2014 zakken met gemiddeld tussen de 18 en 14 procent.

Dus moeten we niet alleen inzetten op het creëren van spits- en hoogtechnologische nieuwe jobs. We moeten in eerste instantie proberen om de Vlaamse arbeiders hun jobs te laten behouden en die te garanderen. Soms ook de laaggeschoolde arbeiders, die niet mee zullen kunnen in uw hoogtechnologische ontwikkelingen.

Mijnheer de minister-president, de waarheid is dat Vlaanderen en de Vlaamse Regering nauwelijks of niet in de mogelijkheid zijn om in te grijpen in de economische beslissingsprocessen. Ik heb dat nog niet horen zeggen in dit debat. Heeft dit te maken met het feit, zoals ik dikwijls hoor, dat Vlaanderen te klein en te onbeduidend is? Neen. Vlaanderen is misschien een kleine speler op de markt, maar laten we dit zogenaamde nadeel ombuigen in ons voordeel. Een kleine speler kan snel en flexibel reageren op gewijzigde marktomstandigheden. Belangrijkste voorwaarde is echter dat we beschikken over de noodzakelijke hefboomen en instrumenten om te doen wat moet worden gedaan. Buitenlandse ondernemingen die Vlaanderen verlaten hebben het steevast over de hoge loonkosten en het weinig voordelige fiscale klimaat. In de ranking van vennootschapsbelasting scoort België met 34 percent een stuk lager dan andere Europese landen. De Belgische belastingdruk bedraagt 57,3 percent, terwijl het Europees gemiddelde 44,5 percent is. België strandt met zijn totale belastingdruk op de 150^e plaats in een wereldwijde ranking van 183 landen.

Econoom Geert Noels zegt hierover een paar dagen geleden in een krant: “We verliezen niet aan Vietnam of opkomende Oost-Europese landen, maar aan andere Europese en westerse industrielanden. Landen als Duitsland of Zwitserland voeren wel degelijk een echt industriebeleid.”

Mijnheer de minister-president, zolang Vlaanderen niet bevoegd is voor parafiscaliteit en fiscaliteit, voor arbeidsmarktbeleid, sociale zekerheid, loonvorming en afsluiten van Vlaamse CAO's, blijven we ter plaatse trappelen. 800 miljoen euro extra is too little, too late, maar ik ben blij dat u eindelijk afstapt van de fetisj dat we niet mogen lenen, dat we geen extra schulden mogen maken. We moeten dat wel durven doen, we hebben daar in het verleden altijd voor gepleit. We doen alleen maar een voorafname op wat we nog allemaal tegoed hebben van het federale België, meer is dat niet.

Ik moet minister Muylers herinneren aan wat hij als gedelegeerd bestuurder van Voka heeft gezegd in De Tijd van 7 augustus 2008: “De regio's moeten alle hefboomen krijgen om tegen 2020 een half miljoen nieuwe werknemers aan de slag te kunnen krijgen. Dat is nodig om de sociale zekerheid en de pensioenen betaalbaar te houden.” Minister Muylers had gelijk. Ik hoop alleen dat hij zijn uitspraken van toen nog niet is vergeten en dat hij ze in de praktijk wil brengen.

Mijnheer de minister-president, het communautaire status quo waar uw partij en ook Open Vld voor verantwoordelijk zijn op het federale niveau, sleuren Vlaanderen het economische moeras in. Als we vandaag geen antwoord kunnen bieden op de economische problemen, op de toenemende werkloosheid in Vlaanderen, het toenemend aantal faillissementen, de delokalisatie van grote bedrijven, dan heeft dat alles te maken met het gebrek aan hefboomen. Dan is het bijna crimineel te noemen dat er op het federale vlak geen enkele inspanning wordt gedaan om ervoor te zorgen dat u die hefboomen wel in eigen handen krijgt.

Mijnheer de minister-president, vandaag kiest Vlaanderen voor de vlucht vooruit, voor een dure public relations-stunt. U improviseert met bedragen, cijfers en projecten zonder structurele maatregelen te willen en te durven nemen. U weigert om de realiteit onder ogen te zien dat Vlaanderen met het Belgische blok aan het been nooit in staat zal zijn om deze en andere financiële en economische crisissen op een efficiënte manier te lijf te gaan.

Vlaanderen heeft geen nood aan een pr-stunt van 800 miljoen euro, maar aan een daadkrachtig en slagvaardig economisch beleid, waarbij we zelf onze eigen economische toekomst gestalte durven te geven en in handen nemen. Veel meer nog dan een Vlaamse president voor Europa hebben we nood aan een consequente president voor Vlaanderen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Crombez heeft het woord.

De heer John Crombez: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, het is nu niet de bedoeling een analyse te maken van wat allemaal niet werkt en niet kan. In de voorbije maanden zijn er maatregelen genomen, zelfs nog door de vorige regering, om de impact van de crisis te verminderen. Deze crisis kunnen we niet voorkomen, maar we kunnen de impact verminderen. Dat is ook gelukt. De waarborgen en de woongarantieverzekering hebben de impact concreet verminderd.

De nieuwe cijfers van faillissementen zien er helemaal niet goed uit. In de moeilijkheid van de voorspelling van de impact van een crisis, betekent dit dat we in staat moeten zijn om te zorgen voor een vervolg. Daar zijn we nu aan toe. De cijfers van de faillissementen in november zijn beangstigend, en zeggen dat er bijkomende maatregelen nodig zijn.

Het is ook heel erg nodig om te bekijken welk soort maatregelen dat moeten zijn. In de bouw werden al relancemaatregelen genomen en voor de horeca werden ze al lang beloofd, maar moeten ze nog worden genomen. Zeker in de bouw merken we dat ze niet volstaan, want precies daar zijn nu de meeste faillissementen.

Een overheid kan het zich niet permitteren om nu te zeggen dat er veel redenen zijn om bepaalde zaken niet te doen. Een overheid kan het zich niet permitteren om uit te leggen waarom ze zich eventjes afzijdig zal houden, zeker niet met de uitleg dat het in België of Vlaanderen minder erg is dan in de buurlanden. De overheid maakt de juiste keuze door een pakket van relancemaatregelen aan te bieden. Dat is trouwens ook een voorzichtige houding ten opzichte van de zegebulletins die we tot nu hebben gehoord, want er werd al redelijk wat aandacht besteed aan de aankondigingen dat het wel betert met de economie of dat de economie zal aantrekken, maar tot nu toe blijkt dat niet uit de cijfers.

De belangrijkste vraag is wat we ermee zullen doen. Ik zal op het einde een paar heel concrete vragen stellen. Ik ga ervan uit dat we eigenlijk met twee zaken bezig zijn. De crisis is volop bezig en we weten niet wanneer ze zal eindigen. Op korte termijn moeten we dus inzetten op de manier waarop we bedrijven overeind kunnen houden en op de manier waarop we tewerkstelling kunnen verzekeren. Dat gaat om maatregelen op de korte termijn en die staan dus los van het debat over de lange termijn, waarover het regeerakkoord heel expliciet is. Op lange termijn moeten we werken aan een vernieuwde industrie, een vernieuwde economie en naar een vergroening van de economie. Dat vergt tijd.

Ik heb hier in de betogen al een paar keer gehoord dat “alles vaag” is. Ik vind dat vreemd, want over de initiatieven is het regeerakkoord heel expliciet inzake de richting die we uit moeten gaan: naar een nieuwe en vergroende economie. Als het om de besparingen gaat, werden in alle commissies al discussies gevoerd en die gingen soms over algemene, maar soms ook over heel punctuele maatregelen. Ze staan ook in de begrotingsdocumenten. Ik krijg niet de indruk dat dit vaag is.

Mevrouw Ceysens, er waren al een aantal opmerkingen bij uw betoog, maar ik vond uw betoog bijzonder moedig, want eigenlijk roept u hier op, zoals u dat ook op de televisie deed,

om het beter te doen dan in de vorige periode. Het klopt dat we inzake het beleid in verband met privé-investeringen voor innovatie, het enige land zijn dat erop achteruit is gegaan tijdens de voorbije jaren. Dat zegt de Europese Commissie. Gemiddeld is er in Europa sprake van een stijging met 8 procent, maar wij zijn 1 procent achteruitgegaan.

Mevrouw Patricia Ceysens: U hebt het over de commissies, over vaagheid en ook over een ongelooflijke duidelijkheid die verstrekt zou zijn.

In onze commissie hoorden we vaak antwoorden zoals: “Ik begrijp dat u niet begrijpt wat hier staat” of “ik begrijp dat u niet begrijpt wat we bedoelen, maar dat komt nog wel”. Eerlijk gezegd, inzake het Vlaams energiebedrijf en dergelijke moeten we uw uitspraak over duidelijkheid toch zwaar nuanceren, want het antwoord luidde vaak: “Ik begrijp dat u niet begrijpt wat we zullen doen, maar dat komt nog wel, vertrouw ons, geloof ons”. Vorige week heb ik al opgemerkt dat wij geen geloofsgemeenschap zijn, maar toch wordt ons hier elke week opnieuw gevraagd om te geloven.

Ik wil het nog eens hebben over mijn oproep. We zeggen ook dat we een tandje zullen moeten bijsteken op het vlak van investeringen, en u weet heel goed dat wij van mening zijn dat er in onderzoek en ontwikkeling moet worden geïnvesteerd, maar er is een fundamenteel verschil tussen de keuze die nu wordt gemaakt om te lenen – want lenen betekent schuld maken –, en de keuze die ik heb voorgesteld. Het is immers perfect mogelijk om te kiezen voor het activeren van middelen die privaat geparkeerd staan. Daarvoor kunnen we onze fiscale autonomie gebruiken.

Toen de heer Van Mechelen – maar hij kan dit misschien beter zelf vertellen – op een bepaald moment de boer op ging om geld op te halen bij privéspelers, was het onvoorstelbaar hoeveel mensen vroegen of ze meer konden intekenen. Er zijn privémiddelen die geactiveerd kunnen worden en waar we vandaag nood aan hebben. De oproep van ARKimedes was niet om nog eens een rondje te doen zoals we het kenden, maar was echt gebaseerd op het verhaal Cooreman-De Clercq om de privémiddelen op te vragen en om onze fiscale autonomie aan te wenden om dat ook te belonen.

De heer Robrecht Bothuyn: Mevrouw Ceysens, u blijft zichzelf maar herhalen, zowel hier als in de commissie. Ik vraag me trouwens af wat er mis is met lenen om te investeren. Ieder bedrijf doet dat. We doen er alles aan om onze bedrijven te ondersteunen, om die leningen te kunnen aangaan om te investeren. Als de Vlaamse overheid leent om te investeren, lijkt me dat net een dynamisch beleid te zijn, iets wat we echt nodig hebben om de Vlaamse economie vooruit te helpen. Ik vraag me dan ook af wat daar in hemelsnaam mis mee is.

Mevrouw Patricia Ceysens: Dat u schulden maakt!

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw Ceysens heeft het over geloven en geloofsgemeenschap. Ik zou het wel eens willen hebben over geloofwaardigheid. Het is nogal moeilijk om aan te nemen dat men in jaar 1, als men minister is, alles moet zetten op de output en niet kijken naar de input, en het dan vervolgens, zes maanden later, als men minister af is, enkel te hebben over de input.

Met die bril zou ik ook willen kijken naar het voorstel om ARKimedes opnieuw op te zetten. Dat staat inderdaad al in de beleidsnota. In die zin is het goed dat de oppositie de meerderheid steunt. Ik denk echter dat we ook daar moeten kijken naar de efficiëntie en de output. Het zal zeker zo zijn dat vandaag privégeld geparkeerd staat en mensen vragende partij zijn om te investeren. Dat lijkt me logisch, maar we moeten toch nagaan of en hoe we die middelen zo efficiënt mogelijk kunnen aanwenden. Ik begrijp dat men daar nu mee bezig is. Dat is ook al heel duidelijk besproken. Ik zou zeggen: ‘U vraagt, wij draaien!’

De heer John Crombez: Daarnet had ik het over de duidelijkheid in de commissies. Mevrouw Ceysens, ik weet niet hoe het eraan toegaat in de commissie die u voorziet. Ik had het over de begrotingsposten en de discussie op dat vlak.

Wat belangrijk is, is wat we nu specifiek moeten doen en de manier waarop dat gebeurt. In de huidige situatie, in crisistijd is er onzekerheid. Dat geldt zo voor de consumptie. Ons spaarquotum is op korte tijd gigantisch gestegen. Mensen zijn nu te onzeker om te consumeren. Dat is ook zo in de bedrijven. Bedrijven zullen nu niet investeren en aanwerven.

Als de overheid iets doet, moet ze die onzekerheid kunnen wegnemen. De aanpak van de Vlaamse Regering is goed omdat ze een perspectief biedt, waarbij op korte termijn gewerkt wordt aan efficiëntiewinsten, om dan heel snel terug een begroting te hebben die onder controle is. Dat is heel wat anders dan een regering die ervoor kiest om niet te veel op korte termijn te doen. Het grote gevaar bestaat er dan in dat niemand kan voorspellen hoe de economie zich zal herstellen. Als men deze ingrepen in de Vlaamse begroting niet doet en de economie herneemt niet, dan vraag ik me af in welke situatie we terechtkomen. Voor Vlaanderen, voor de consumenten en bedrijven is het geruststellend dat de begroting onmiddellijk onder handen wordt genomen en dus bestand zal zijn tegen een tragere herneming, iets wat we nu al een beetje zien aankomen.

Mijnheer de minister-president, ik heb een aantal concrete vragen. De eerste gaat over de invulling van het plan. Als er een beslissing is om iets te doen, zeker voor die korte termijn, is het belangrijk om zeer concreet te zijn. Het is wel zo dat de spreiding van de middelen toont dat het om een inspanning gaat die moet leiden naar een vernieuwing van de economie op langere termijn. Met concrete maatregelen bedoel ik dat ze niet versnipperd, maar gebundeld en redelijk krachtig ingezet moeten kunnen worden. Is dat inderdaad de bedoeling?

Zullen er op middellange termijn voldoende middelen zijn? In het regeerakkoord staat dat een beleid wordt gevoerd met constante aandacht voor de beheersing van de schuld. Dat is belangrijker dan de fetisj om niet te lenen. Er worden grote projecten aangekondigd, die ook gefinancierd moeten worden. Is de regering bereid om te kijken naar een systeem waarbij middelen worden opgehaald zonder de Vlaamse schuld te verhogen? Ook daarover bestaan ideeën. In het regeerakkoord staat bijvoorbeeld de idee om een veilig spaarproduct aan te bieden aan de burgers. Wij hebben dat de ‘volkslening’ genoemd. In het regeerakkoord staat dat niet zo, maar het komt wel op hetzelfde neer.

Bij de aanpak op middellange en lange termijn voor het hernemen en de hervorming van de economie is er een fenomeen dat hier nog niet is aangekaart. Sinds het begin van de crisis is er een enorme stijging van de jeugdwerkloosheid. Als we kiezen voor de vernieuwde economie, een vernieuwde industrie zelfs, en een vergroende economie, is het belangrijk ervoor te zorgen dat jonge werklozen, die voor het eerst gedurende een lange periode niet aan de bak komen en niet meteen een alternatief hebben, onmiddellijk worden ingezet bij opleidingen en trajecten, waarbij ze specialist worden in die vernieuwing, in die vernieuwde economie. Wordt daar specifiek naar gekeken? (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de voorzitter, toen ik hier mijn eerste stappen als Vlaams volksvertegenwoordiger zette, gaf een oud en wijs man me raad. Hij zei dat ik, telkens ik zenuwachtig was, moest denken dat ik het even goed wist als alle andere aanwezigen. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

De voorzitter: Mijnheer Verfaillie, het ging over een oude man. (*Gelach*)

De heer Matthias Diependaele: Ik moet eerlijk toegeven dat ik het van een hoogmoedige ingesteldheid vond getuigen om als snotneus tussen al deze gestelde lichamen naar voren te komen. Nu ik de toespraak van mevrouw Ceysens heb gehoord, begin ik deze wijze raad echter bijna zelf te geloven.

Langs de ene kant heeft mevrouw Ceysens verklaard dat de sleutels voor onze problemen bij de federale overheid liggen. Langs de andere kant heeft ze er geen problemen mee de N-VA

te verwijten dat ze, overigens terecht, de analyse maakt dat er nood aan een verdere staatshervorming is. Begrijpe wie begrijpen kan. (*Applaus bij de N-VA*)

Vorige week, tijdens het debat over Opel, hebben we verklaard dat nog meer dossiers op ons zouden afkomen. De problemen bij DHL en bij Bayer vormen slechts de top van de ijsberg. We mogen ons aan nog meer verwachten. De hoofdzetels van multinationals verdwijnen. De buitenlandse investeringen in Vlaanderen gaan sterk achteruit. Blijkbaar laten vooral de Amerikaanse bedrijven ons in de steek.

De tragische gevolgen voor de individuele werknemers en voor hun families worden koel in statistieken weergegeven. Uit die statistieken blijkt duidelijk dat de werkgelegenheid in ons land sterk achteruitgaat. Deze ochtend is officieel bekendgemaakt dat de werkloosheid in november 2009 22,5 percent hoger lag dan in november 2008. Voor volgend jaar verwachten we dat niet minder dan 60.000 mensen hun baan zullen verliezen.

De heer Van den Heuvel heeft daarnet gewezen op het belang van opnieuw wakker te worden geschud. Om de nodige politieke en publieke steun voor het herstelproject van de Vlaamse Regering te krijgen, moeten we opnieuw die ‘sense of urgency’ krijgen. We moeten worden gestimuleerd om grotere inspanningen te leveren en om waakzaam te blijven.

In november 2008 heeft de Vlaamse Regering haar relanceplan gelanceerd. In januari 2009 zijn nog een paar bijkomende maatregelen genomen. Het Vlaams regeerakkoord vermeldt de overgang van het relanceplan in duurzame werkgelegenheid en investeringsplannen als doelstelling.

Afgelopen weekend heeft de minister-president een aantal uitspraken over de investering van 800 miljoen euro gedaan. Die uitspraken passen in dit kader. Het doet er even niet toe of de minister-president voor zijn beurt heeft gesproken en of dat het hier al dan niet om een voorafname gaat. De minister-president heeft onze steun. Die maatregelen lijken ons nodig. We kunnen al op het beleid wegen. Ik denk hierbij aan de oprichting van een Vlaams energiebedrijf, op de versterking van de witte economie en op een fonds voor maatschappelijke projecten.

Als Vlaamse volksvertegenwoordigers is het onze taak kritisch te zijn. Om die reden wil ik een paar constructieve kritische opmerkingen maken. De commissie Economie bespreekt momenteel de beleidsnota Economie. Ik heb deze ochtend al verwezen naar de noodzaak sterk in een efficiënte overheid te investeren.

Vaak is er een tekort aan investeringen omdat de betrokken mensen of bedrijven te weinig merken dat hun investeringen renderen. Veel hangt van de overheid af. Iedereen kent de administratititis. Er is te veel papierwerk. Op Europees niveau is afgesproken dat er binnen vier jaar 25 percent minder papierwerk zou moeten zijn. Er is, met andere woorden, nog veel werk aan de winkel.

Enkele weken geleden heeft de minister-president tijdens een rondetafelconferentie bekendgemaakt dat we een groot probleem hebben. De bedrijven kennen de steun die door de Vlaamse overheid ter beschikking wordt gesteld niet voldoende. Op dit vlak moeten zeker nog maatregelen worden genomen.

We moeten goed beseffen dat het crisis is. De heer Van den Heuvel heeft terecht naar het behoud van de ‘sense of urgency’ verwezen. We mogen tegelijkertijd hopen dat betere tijden op ons afkomen. We moeten er vooral op letten dat de kortetermijnmaatregelen die we nu willen nemen, geen hypotheek op de toekomstige heropleving van de economie leggen. De kortetermijnplanning moet vlot in een langetermijnplanning kunnen overgaan. Die plannings hebben een plaats in Vlaanderen in Actie en in het Pact 2020.

Ik heb begrepen dat de kredietcommissie, die naar aanleiding van de problemen met KBC is opgericht of ging opgericht worden, nog maar enkele weken geleden is samengekomen. Ik vraag me af hoe dat kan. We mogen op dit moment, zonder al te voortvarend te zijn, min of

meer beginnen te spreken van een relatieve rust op de financiële markten. Ik ben heel voorzichtig met mijn woorden. Ik begrijp niet dat het zolang geduurd heeft vooraleer die kredietcommissie voor de eerste keer is samengekomen.

Mijnheer de minister-president, zowel ik persoonlijk als mijn fractie hebben het altijd gewaardeerd dat u een heel duidelijk persoonlijk engagement hebt genomen bij de problemen die opdoken. U hebt dat bij Opel gedaan en doet dat nog steeds. Ook bij DHL doet u dat. Ik heb begrepen dat u gisteren een delegatie van DHL hebt ontmoet. Misschien kunt u ons wat verduidelijking geven? We steunen dit ten volle en appreciëren dit ook.

U hebt ook onze steun voor het feit dat u principieel uitgaat van een puur economische logica. U hebt dat bij Opel gedaan. In de debatten met andere landen hebt u steeds gewezen op de economische logica waarom Opel Antwerpen moet openblijven. We vrezen wel dat er wel is voorbijgegaan aan de politieke logica.

Mevrouw Mia De Vits: U hebt DHL aangehaald. Ik zou van de gelegenheid gebruik willen maken om aan de minister-president twee zaken te vragen.

Ik wil vragen om contact te leggen met bondskanselier Merkel om de economische argumenten van DHL te ontkrachten. De knowhow zit hier.

Ik wil ook vragen dat er van het bedrijf garanties worden afgedwongen om de overblijvende activiteiten, waarin heel wat laaggeschoolden zijn tewerkgesteld, hier te houden.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Diependaele, ik wou eerst wachten tot u klaar was met uw betoog, maar onderschrijft u de analyse van de heer Crombez? U zit samen in de meerderheid. Hij zegt dat de problemen zich nu vooral in de jeugdwerkloosheid situeren.

De heer Matthias Diependaele: Gedeeltelijk wel. Elke werkloze is er één te veel, of het nu een jongere is of niet. We merken inderdaad een stijging van de Vlaamse jeugdwerkloosheid. Maar het probleem is lang nog niet zo groot als in Wallonië. U verwijst naar het banenplan van minister Milquet. In Europa ligt de jeugdwerkloosheid gemiddeld rond 15 procent. In Vlaanderen is dat 10,7 procent. Volgens ons is het fout van mevrouw Milquet om via het banenplan alle gewesten aan te pakken, terwijl het eigenlijk een typisch Brussels-Waals probleem is. Bovendien schrapte ze de middelen die er zijn om de ouderenwerkloosheid aan te pakken. We gaan er absoluut niet mee akkoord.

De heer Lode Vereeck: Het betekent dus dat de N-VA via de minister van Economie het belangenconflict zal blijven invoeren voor het plan-Milquet?

De heer Matthias Diependaele: Ik denk dat wij alle stappen zullen zetten van zodra er iets geweten is. Dat is op dit moment nog een probleem. Er is geen wetsvoorstel. Men kan nog geen belangenconflict invoeren. Zodra het er is, zullen we alle middelen gebruiken die ter beschikking staan.

De heer Lode Vereeck: U bent het dus niet eens met de vorige spreker dat het probleem zich nu vooral naar de jeugdwerkloosheid verplaatst?

De heer Matthias Diependaele: Die beweging is bezig, maar is nog niet zo dramatisch als mevrouw Milquet beweert.

De heer John Crombez: Mijnheer Vereeck, ik ben de vorige spreker. Ik zal mijn punt nog eens herhalen want niet alles blijft hangen.

Mijn punt was dat in de periode van de crisis de jeugdwerkloosheid heel sterk is gestegen. Bij de uitstroom uit de scholen blijkt voor het eerst sinds lang dat jongeren moeilijk op de arbeidsmarkt terecht kunnen. Mijn vraag was om daar bijzondere aandacht aan te besteden.

Hoe u tot de conclusie komt dat ik mij beperk tot een probleem van jeugdwerkloosheid, weet ik niet goed. Mijn vraag is terecht om te stellen.

De heer Bart Van Malderen: Het probleem van het jongerenbanenplan van mevrouw Milquet is niet de aandacht voor jeugdwerkloosheid. Het probleem is dat het plan inhoudt dat de bestaande doelgroepmaatregelen, ook voor Vlaamse werknemers die aan de slag zijn, zouden worden geschrapt. Het gaat niet over mensen aan het werk helpen, het gaat over mensen aan het werk houden. Dat is een heel groot verschil en daarom benaderen wij dat dossier met de grootste voorzichtigheid.

De heer Matthias Diependaele: Ik heb nog een kritische slotopmerking voor u, mijnheer de minister-president. Beseft u dat elke keer dat u naar Opel, naar DHL of naar Bayer moet, u een crisismanager bent die van de ene crisis naar de andere hopt? Waarom kunt u geen globaal herstelplan uitwerken? Elke keer dat u met de mensen van die bedrijven moet gaan praten, blijkt dat zij u niet helemaal serieus nemen. Dat hebt u vorige week zelf bekend. U hebt u boos moeten maken op de top van GM over de beloftes in verband met SUV's.

De N-VA betreurt dat Vlaanderen nog altijd niet de bevoegdheden heeft om echte onderhandelingen aan te knopen met die bedrijven. Ik denk aan de vennootschapsbelasting, delen van de sociale zekerheid en vooral het arbeidsmarktbeleid. U moet telkens overleggen met andere beleidsniveaus. Daar gaat tijd over, tijd die we in deze crisis niet hebben.

De heer Eric Van Rompuy: Is de N-VA overtuigd van een 'sense of urgency' om te onderhandelen over die nieuwe bevoegdheden? We horen de Maddenstheorie: we hebben tijd genoeg, we kunnen nog lang wachten, we hoeven niet te onderhandelen. Ik vind wat u zegt totaal contradictorisch. Als er een 'sense of urgency' is, moet er op korte termijn onderhandeld worden. Dat is 'doubletalk'.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Van Rompuy, het is grappig dat ik die vraag van u krijg. Wij volgen het Vlaamse regeerakkoord. Wij ondersteunen de 'sense of urgency' voor de overheveling van die bevoegdheden. Uw partij trouwens ook.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wens er niet over te onderhandelen. Het is hypocrisie. Als u uw laatste zin niet had gezegd, was ik niet tussenbeide gekomen. U roept op in het Vlaams Parlement tot een 'sense of urgency' voor het krijgen van nieuwe bevoegdheden, maar ondertussen weigert uw partij om te onderhandelen. Dat is geen eerlijke opstelling. (*Applaus bij Open Vld*)

De heer Matthias Diependaele: Er is een verschil tussen niet onderhandelen over BHV en onderhandelen over een staatshervorming. Daarover is nooit onduidelijkheid geweest. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Bart De Wever: Ik nodig u uit, mijnheer Van Rompuy, om het regeerakkoord erop na te lezen. We hebben heel duidelijk een communautaire strategie afgesproken. De Vlaamse meerderheid zegt dat ze zal onderhandelen als ze de omstandigheden daartoe rijp acht en denkt dat ze tot een goed resultaat kan komen. Neem ons niet kwalijk dat wij er vanuit ons perspectief niet zoveel vertrouwen in hebben op een moment dat, voor de eerste keer sinds 1830, een federale regering aan het bewind is die niet over een meerderheid in Vlaanderen beschikt, die zonder democratische legitimiteit bestuurt en die elke dag stemmingen doet zonder meerderheid in Vlaanderen. Dat is geen uitgangspunt voor succesvolle onderhandelingen. U mag ons niet kwalijk nemen dat wij liever een betere dag afwachten. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer de minister-president, wij hadden u en uw regering die bevoegdheden nochtans graag toevertrouwd.

Mevrouw Mia De Vits: Als men denkt dat men door het overhevelen van de vennootschapsbelasting naar Vlaanderen kan tegenhouden dat bedrijven hun zetels verplaatsen – wel, het tegendeel zal het geval zijn. Men zal de fiscale dumping in Europa nog verder organiseren.

De heer Lode Vereeck: Mevrouw De Vits, dat is niet nodig. De vennootschapsbelasting brengt ongeveer 12 miljard euro op. Daar staan 7 miljard euro subsidies tegenover. U kunt door de overheveling naar het Vlaams gewest overgaan naar een gedegen verlaging van de vennootschapsbelasting, u heel wat van die subsidie-economie besparen en besparen op de beheerskosten van uw administratie.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw De Vits, uw taal slaat misschien aan bij het ABVV, maar niet in economische kringen. De cijfers zijn duidelijk. We hebben in dit land een vennootschapsbelasting die 34 procent hoger is dan het Europese gemiddelde. De belastingdruk in dit land is 57,3 procent hoger dan het Europese gemiddelde. We staan op de 150e plaats op een wereldwijde ranking van 183 landen voor wat de totale belastingdruk betreft.

En dan komt u hier namens de socialisten verklaren dat, mochten wij de vennootschapsbelasting in Vlaanderen niet meer hebben, dat geen enkel verschil zou uitmaken voor onze concurrentiepositie. Dat is klinkklare nonsens. Ik begrijp dat niet van iemand die toch een minimum aan intelligentie bezit. Ik versta niet, mevrouw, dat u nu, in volle economische crisis, nog altijd met dat soort van argumenten blijft uitpakken. Het zijn juist de laaggeschoolden in de industriële sector die het slachtoffer worden van de hoge belastingdruk in Vlaanderen die ons door de Belgische overheden wordt opgedrongen.

Mevrouw Mia De Vits: De werknemerskringen hebben evenveel te zeggen over de vennootschapsbelasting als de werkgeverskringen. Hun advies is even belangrijk als dat van de werkgeverskringen. Wat u in Europa vaststelt, is dat er aan dumping tussen de lidstaten wordt gedaan. Als we er niet in slagen om in Europa een harmonisering door te voeren, dan krijgt men een situatie waarin men zetels van het ene land naar het andere overplaatst. De reden is dat het vandaag interessanter is om naar Letland of Kroatië te gaan dan naar een ander Europees land. Men moet dus harmoniseren, maar daar bent u een tegenstander van, mijnheer Dewinter, want u bent tegen Europa.

De heer John Crombez: De heer Dewinter had niet verwacht dat mevrouw De Vits zou zeggen wat ze heeft gezegd. Ik ben echter niet verbaasd over de economische analyse van de heer Dewinter. Hij heeft al vaker economische redeneringen gemaakt die nergens op slaan. Het heeft geen zin om dat lijstje van cijfers twee keer te herhalen. Waar u het over hebt, is de effectieve belastingsvoet. De belastingen die bedrijven in België betalen, zijn de laatste jaren gedaald en zitten niet ver boven het Europese gemiddelde. Het gaat over de effectieve belastingsvoet, mijnheer Dewinter.

Een land dat daar veel verder in is gegaan, is Ierland. Ierland zit nu veel dieper in de crisis dan wij en er zijn veel grotere problemen. Dat heeft niets opgeleverd. Zij hebben de belastingen verlaagd juist om bedrijven aan te trekken. Dat waren financiële vennootschappen. De Ieren hebben een veel zwaardere impact van de crisis te verduren. Zeggen dat een belastingverlaging de oplossing is, is absoluut onwaar.

De heer Lode Vereeck: U kunt toch niet stellen dat de problemen in Ierland mede zijn veroorzaakt door hun fiscaal beleid. Mochten de Ieren de afgelopen jaren niet het fiscale beleid hebben gevoerd dat ze hebben gevoerd, zaten ze nog veel dieper in de problemen.

De heer Filip Dewinter: De analyse klopt niet dat we alleen maar zouden verliezen aan lageloonlanden in de derde wereld en in Azië of zelfs in Oost-Europa. Economisten allerhande hebben dat de jongste dagen en weken aangetoond. Ik heb het citaat van Geert Noels in De Morgen hier aangehaald. Hij stelt dat we vooral verliezen aan landen als Duitsland, Zwitserland en andere Europese landen, die een echt industriebeleid voeren, terwijl wij dat niet doen. Dat is de realiteit. Het is natuurlijk gemakkelijk om het zo voor te stellen als was het alleen maar het gevolg van de globalisering van de economie. Het heeft ook en vooral te maken met het feit dat wij op Europees niveau niet langer concurrentieel zijn met een aantal andere belangrijke Europese industrielanden. En dat heeft te maken met de

hoge loonkost en de enorme belastingdruk. Zolang we daar niets aan doen, zal het nooit lukken. Dat is de evidentie zelfe.

We mogen 800 miljoen investeren of gelijk wat anders doen, maar zolang we de hefboomen niet in eigen handen hebben, vrees ik dat we aan de kant zullen blijven toekijken hoe het steeds verder slechter gaat met onze economie en tewerkstelling in Vlaanderen.

De heer Bart Van Malderen: Ik hoor de heer Dewinter nu al minutenlang een pleidooi houden om de vennootschapsbelasting te verlagen. Hij maakt niet alleen de denkfout van alleen maar naar de belastingvoet te kijken en niet naar de vele aftrekposten. Het is een traditie die in dit land bestaat en waardoor er een groot verschil is tussen de theoretische en de reële aanslagvoet. Hij gaat ook voorbij aan de basisvaststelling die de afgelopen weken en maanden is gemaakt, namelijk dat we zeer dringend nood hebben aan een transitie in onze economie, en ook een transitie in onze industrie en in onze maakindustrie, zoals daarnet is gezegd.

Die transitie komt er niet vanzelf. Die veronderstelt het inzetten van middelen. Die middelen moeten ook worden gehaald uit de vennootschapsbelasting. Een werknemer heeft trouwens een belasting van 50 percent. Die vennootschapsbelasting is dus nodig. Die belasting lineair verlagen, komt er in wezen op neer dat we onszelf middelen ontzeggen om die transitie te stimuleren. Daarom zijn mevrouw De Vits, de heer Crombez en ikzelf daar helemaal niet voor.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, terwijl we dit debat houden, probeert een werkgroep aan te tonen dat er een businesscase is om Opel Antwerpen open te houden. Op dit moment is er een vergadering aan de gang waarop wordt bekeken hoe er een businesscase kan worden gemaakt om te voorkomen dat DHL zijn hoofdzetel naar Bonn verplaatst.

Ik moet eerlijk zeggen dat bepaalde uiteenzettingen zo licht wogen dat ik me afvraag of ze in dit debat eigenlijk ter zake doen. Ik zal op alle uiteenzettingen antwoorden, maar we hebben er alle belang bij om dit actualiteitsdebat over de manier waarop we belangrijke dossiers aanpakken, op een goede manier te voeren. Het gaat hier dus niet over pr of discussies die in de commissies aan bod komen en er voort kunnen worden besproken.

Als het over de begroting gaat, wil ik eerst het volgende punt maken. De topprioriteit van deze Vlaamse Regering is het zo snel mogelijk in evenwicht brengen van de begroting. Dat is in 2011. Sommige leden van de oppositie menen dat het nog sneller kan, en dat het zelfs kon met het behoud van de jobkorting. We hebben daar in het verleden over gedebatteerd en aangetoond dat dit misschien goed is vanuit de oppositie, maar voor wie de beslissing moet nemen en het evenwicht realiseren, zijn er geen 1001 oplossingen. Ik ben ervan overtuigd dat uit de discussies in de commissie en de discussie met de minister van Begroting, blijkt dat we zeer zorgvuldig en met heel veel nuance deze heel belangrijke opdracht op ons hebben genomen en ook tot een goed eind zullen brengen.

Ik ben er ook van overtuigd dat we rekening moeten houden met het verleden en wat de vorige Vlaamse Regering heeft gedaan. De vorige minister van Begroting heeft met schulden de fakkel doorgegeven aan de nieuwe minister van Begroting. Dan gaat het over schulden voor de publiek-private samenwerking van 3,9 miljard euro, over 7,9 miljard euro aan gewaarborgde schulden, over directe schulden van 3,5 miljard voor KBC, van 0,5 miljard euro voor Dexia, van 0,5 miljard euro voor Ethias en van 0,3 miljard euro voor Gigarant. In totaal is dat 4,8 miljard euro. Dat zijn terechte beslissingen geweest, maar dan moeten leden hier niet komen zeggen dat de vorige Vlaamse Regering, die ik ook heb geleid, zonder schulden de fakkel heeft doorgegeven.

De voorzitter: Mijnheer Van Mechelen, ik stel voor dat de minister-president eerst antwoordt, en dat u dan repliceert.

De heer Dirk Van Mechelen: Dan moet hij de onwaarheden tot een minimum beperken.

Minister-president Kris Peeters: Dat zijn geen onwaarheden. Dat zijn harde cijfers, waar ik mee de verantwoordelijkheid voor draag. Het is overduidelijk dat wij schulden hebben gemaakt voor een aantal terechte zorgen. Het is dus niet zo dat Vlaanderen schuldenvrij is.

De heer Dirk Van Mechelen: Mijnheer de minister-president, gewezen collega, Vlaanderen heeft inderdaad 3,5 miljard euro schuld aangegaan voor de KBC-participatie, met de heel duidelijke afspraak dat KBC tegen 150 percent zou terugbetalen. Dat betekent dat het 5,25 miljard euro moet terugbetalen voor die 3,5 miljard euro.

U zegt dat we 0,5 miljard euro hebben geleend voor Dexia en 0,5 miljard euro voor Ethias. Volgens mijn bescheiden kennis hebben we 1 miljard euro geïnvesteerd in Dexia. Dat hebben we upfront kunnen financieren via het Toekomstfonds, waarin we de bonus van de voorbije jaren hadden ondergebracht. Voor Ethias hebben we 1 miljard euro op tafel gelegd van de beschikbare liquiditeitsopbrengsten die we toen hadden.

Minister-president Kris Peeters: De conclusie is dat de vorige Vlaamse Regering op het einde schulden had gemaakt voor terechte zaken. Met die schulden moeten we nu ook voort. We moeten die aanpakken.

Tegelijk moeten we ook de effecten van de crisis opvangen.

De heer Dewinter heeft gelijk: het gaat hier niet alleen over de nieuwe sectoren, ook in de kmo's en in de traditionele sectoren is het belangrijk om maximaal in te zetten op het behoud van de werkgelegenheid van de arbeiders en bedienden die daar dagelijks hun brood verdienen. Daarom hebben we maatregelen genomen ten aanzien van waarborgregelingen, overbruggingskredieten en het stimuleren van ondernemerschap. Die heel belangrijke succesvolle maatregelen die de vorige regering heeft genomen, zullen wij doortrekken en aanvullen.

In 2009 werd voor een totaal van 187 miljoen euro waarborgen toegekend waardoor onze kmo's voor meer dan 400 miljoen euro hebben kunnen investeren. Ook het feit dat overbruggingskredieten vanaf 1 januari 2010 zullen kunnen genieten van een overheidswaarborg, is een heel belangrijke maatregel. Sommige collega's vroegen wat we kunnen verstaan onder de Gazellesprong. In Nederland bestaat dat al een hele tijd. We moeten ervoor zorgen dat we onze kmo's, dynamische bedrijven, helpen groeien zodat het internationale spelers worden en we op die manier de dynamische verankering kunnen realiseren. Zo hangen we niet af van hoofdkantoren in Detroit of Berlijn maar laten we onze kmo's maximaal doorgroeien, met alle positieve effecten van dien.

Collega's, de cijfers over de werkloosheid die gisteren zijn bekendgemaakt door minister Muyters, zijn zorgwekkend. In 2010 zullen er spijtig genoeg 100.000 werklozen zijn bijgekomen. We moeten alle zeilen bijzetten om daar het juiste beleid voor te voeren en de juiste maatregelen te treffen. Mijnheer Diependaele, u hebt natuurlijk gelijk dat, als de federale overheid maatregelen neemt, ze dat moet doen met respect voor onze arbeidsmarkt, die anders is dan de arbeidsmarkt in Brussel of Wallonië. Er zijn al initiatieven en discussies geweest om ervoor te zorgen dat de federale overheid met onze arbeidsmarkt rekening houdt. Wanneer aan deze zorg geen gevolg wordt gegeven, wanneer men weigert daarop in te gaan, dan kan ik u verzekeren dat wij de nodige beslissingen zullen nemen en desnoods een belangenconflict invoeren, om ervoor te zorgen dat de maatregelen die op het federale niveau worden genomen, volledig kunnen worden toegepast op onze arbeidsmarkt en we verder kunnen inzetten op bijkomende uitdagingen, zoals de jeugdwerkloosheid en andere problemen. Ik kom daar straks op terug.

We hebben ook te maken met het feit dat de industrie al jarenlang moet inboeten op werkgelegenheid. Daarom worden bepaalde provincies zo hard getroffen. Het is een tendens die al jarenlang bezig is maar door de crisis wordt versneld. Jobs verdwijnen vooral in de industrie. We moeten daar met een zeer grote urgentie de juiste antwoorden op geven.

Ik kom terug op de aangehaalde dossiers, zoals Opel GM. Deze week heeft men nog een overzicht gegeven van de intenties van GM. We hebben nu begrepen dat op woensdag 9 december – weer een nieuwe datum – het finale herstructureringsplan zal worden toegelicht voor de Europese ondernemingsraad. De vakbonden, maar ook de Vlaamse Regering en het Vlaams Parlement, doen er niet alleen alles aan om dit herstructureringsplan op economische motieven te bekijken, maar we zijn er ook van overtuigd dat Antwerpen een eerlijke kans moet krijgen.

Hetzelfde geldt voor DHL, waar mevrouw De Vits naar vroeg. Ik heb gisteren samen met mijn collega's de vakbonden ontmoet. De vakbonden zijn ervan overtuigd dat de beslissing om de hoofdzetel van DHL van Brussel naar Bonn te verplaatsen, niet op economische grondslagen is genomen. Ze zijn er zelfs van overtuigd dat DHL een slechte beslissing heeft genomen. We hebben de afspraak gemaakt dat de vakbonden een businesscase zullen opmaken met de elementen die zij kennen en dat, als die businesscase klaar is, de Vlaamse Regering opnieuw met hen rond de tafel gaat zitten.

Uw bezorgdheid dat wordt voorkomen dat dit niet het zoveelste herstructureringsplan is en dat er wordt gewaakt over de belangen van de 4.000 mensen die in de operationele diensten van dit bedrijf werken, is legitiem. We zullen pertinente vragen blijven stellen en in dit dossier de nodige stappen zetten.

Na de analyse is hier de vraag gesteld: welke actie onderneemt de Vlaamse Regering? De vraag is terecht. Ik kan u zeggen dat we met de sociale partners al verschillende keren rond de tafel hebben gezeten om een duurzaam werkgelegenheids- en investeringsplan uit te werken. Er is afgesproken dat uiterlijk op 11 december een vergelijk wordt bereikt. Als dat niet lukt – maar daar ga ik niet van uit – dan zal de Vlaamse Regering zelf de nodige maatregelen nemen. Die maatregelen moeten de positie van de mensen versterken. We willen investeren in mensen: in werknemers, werkzoekenden, schoolverlaters en ondernemers. Bijkomende maatregelen zijn nodig.

Mijnheer Crombez, we willen mensen die hun job verliezen extra vorming geven, zodat ze werk in nieuwe sectoren van de getransformeerde industrie kunnen vinden. Dat is de grote uitdaging. We hebben overbruggingspremies, maar het is ook erg belangrijk dat er overbruggingsopleidingen worden aangeboden. We moeten ervoor zorgen dat ze zo snel mogelijk terug aan het werk geraken. Ik trap een open deur in, maar mensen die te lang werkloos zijn, geraken daar nog moeilijk uit. We moeten daar alles op alles zetten, en anticiperen op de transformaties waarover ik straks nog iets meer zal zeggen.

Daartoe is 22,5 miljoen euro vrijgemaakt, bovenop alle andere maatregelen. Sommigen vragen zich af hoe we dat verklaren: we besparen op de VDAB maar toch treffen we extra maatregelen. Het is heel duidelijk dat de nood groot is om erg doelgerichte maatregelen te treffen. En het ene staat niet haaks op het andere. Ik ga ervan uit dat in de commissies de collega-ministers dat met verve toelichten als dat nodig mocht zijn.

Wij zijn ervan overtuigd dat we tezelfdertijd de crisis kunnen bestrijden en een goede, coherente begroting kunnen uitwerken. We hebben een visie, en die moet ook worden uitgevoerd. Vlaanderen in Actie zijn we niet vergeten. ViA staat niet enkel in het regeerakkoord: er wordt hard aan gewerkt om de transformatie van onze arbeidsmarkt en onze economie te realiseren. Er is de groene economie, maar ook de witte economie en de slimme logistiek. Dat zijn containerbegrippen, maar ze staan wel voor belangrijke tendensen die we concreet willen maken doorheen de doorbraken die we dankzij ViA met de 1.500

captains of society en 200 organisaties hebben bepaald. We zullen onze handtekening omzetten in daden, maakt u zich daar geen zorgen over.

Een groenestedengewest, slimme energienetten, duurzaam vervoer en medische centra: het zijn zeer belangrijke projecten die niet enkel in ViA, maar ook in het regeerakkoord terug te vinden zijn. Ook zijn er specifieke projecten die verder worden betoelaagd of gestimuleerd. Ik noem er enkele: Informatieplatform energiegeneraties, Strategisch initiatief materialen, Waterstofregio Vlaanderen, Flanders' DRIVE, enzovoort.

We moeten nu naar een versnelde uitvoering gaan. We moeten sneller dan normaal uitvoeren wat in de pijplijn zit en wat in het Vlaamse regeerakkoord is opgenomen.

Niet alleen om een antwoord te geven op de crisis, maar ook omdat we vaststellen dat ook andere landen die versnelling doorvoeren. Als je kijkt naar wat Frankrijk doet voor zijn industrie en wat Sarkozy al allemaal heeft ondernomen, is het van groot belang dat wij ons in Vlaanderen diezelfde snelheid, of zelfs een hogere snelheid opleggen.

Dat heeft ook te maken met het hele energiedebat, waarin het Vlaams energiebedrijf een belangrijk punt is. Sommigen zetten nu alles op die elektrische wagen. In het debat over de automobiellindustrie is dat een heel interessant en belangrijk gegeven. Ik ben ervan overtuigd dat Vlaanderen dé regio is waar die elektrische wagen gemakkelijk aan de man of de vrouw zal kunnen worden gebracht. Onze regio is immers beperkt in oppervlakte, en dus zijn de afstanden vrij kort.

De producenten hebben dat ook ingezien. Wij zijn met producenten gaan praten, en zij bevestigen dat ze geïnteresseerd zijn om actief te zijn op de Vlaamse markt en om de elektrische wagens hier aan de man te brengen. Onze bijkomende zorg is dan dat zij die ook hier zouden produceren. We hebben daar met Volvo al concrete initiatieven voor genomen, en we zullen dat ook met andere producenten doen. Door de smart grid en door de nodige investeringen en initiatieven kunnen we ervoor zorgen dat de elektronische wagen hier kan worden verkocht. Maar we zullen ook alles op alles zetten om die hier te produceren. Dat is de uitdaging waar we voor staan, mijnheer Watteuw.

We zullen ook een staten-generaal voor de industrie organiseren. De automobiellindustrie is daar natuurlijk een deel van, maar we hebben ook de chemische industrie en de farmaceutische industrie. Ook daar zijn er uitdagingen. We zullen diezelfde transformatie ook daar aan bod brengen en met de sector bespreken.

Mijnheer Vereeck, Medisch Centrum Vlaanderen is een zeer uitdagend project. Wij hebben een zeer uitgebreide gezondheids- en welzijnssector, en daar moet verder in worden geïnvesteerd. Maar als je ziet hoe actief onze bedrijven zijn op de markt van de technologische ontwikkelingen, is het van groot belang dat we dat ook economisch valoriseren en dat we daar de nodige dynamiek aan geven. We zien ook hoe de evolutie in de geneeskunde tegen een hoge snelheid plaatsvindt – translationeel onderzoek, de Biobank enzovoort. Met de vorige regering hebben we daar ook al initiatieven voor genomen. Ik denk maar aan Neuro-Electronics Research Flanders (NERF) en andere initiatieven. De bedoeling is om dat met Medisch Centrum Vlaanderen allemaal te bundelen en te dynamiseren, en ervoor te zorgen dat dat ook werkgelegenheid en economische welvaart creëert.

Daar zijn we volop mee bezig, mijnheer de voorzitter, collega's. Daar willen we de volgende weken en maanden op inzetten. Dat willen wij heel concreet maken. En het is ook in dat kader dat die 800 miljoen euro moet worden geplaatst. Wij hebben natuurlijk al het een en het ander geleend, en we zullen daar ook zeer zorgvuldig mee omspringen. Wanneer bepaalde leningen worden terugbetaald of een rendement opleveren, zullen we bekijken hoe we daarmee omgaan.

Die 800 miljoen euro is trouwens niet nieuw, collega's. Ik heb die hier al eerder vermeld, maar waarschijnlijk hebben een aantal leden toen niet opgelet. Ik vind het dan ook zeer

merkwaardig dat men het hier heeft over ‘de pr-stunt van Peeters’. Indien u goed had geluisterd, zou u geweten hebben dat ik al een aantal keer heb gezegd dat we die 800 miljoen euro zouden lenen voor kapitaalinvesteringen. Het geheugen van sommige parlementsleden is blijkbaar kort. Dat heeft ook zijn voordelen.

De heer Crombez heeft gelijk wanneer hij zegt dat je het verschil moet maken tussen de korte en de lange termijn. Maar de korte en de lange termijn moeten wel op elkaar plakken. Dat moet coherent in elkaar steken. Zodoende is er van die 800 miljoen euro 300 miljoen euro ingeschreven in de begroting 2010. Bij de begrotingscontrole gaan we dan bekijken hoe we de andere 500 miljoen euro concreet zullen invullen.

Maar het is ook heel belangrijk dat dit maar een facet is. We hebben ook de klassieke begrotingskredieten. We hebben de beschikbaarheidsvergoeding voor pps en we hebben kapitaalparticipaties die worden gefinancierd door middel van leningen, de ESR-8-verrichtingen.

Ik wil zeer graag nieuwe initiatieven zoals volksleningen enzovoort bekijken. Met een grote creativiteit moeten we ervoor zorgen dat de juiste instrumenten worden ingezet voor de juiste doelstellingen.

Als we de begrotingskredieten en de beschikbaarheidsvergoedingen over heel de legislatuur zouden optellen, dan krijgen we investeringen voor meer dan 8 miljard euro. Deze Vlaamse Regering zal daarop inzetten. Ze zal ook de schoolinfrastructuur finaliseren. Het is heel goedkoop om hier te vragen hoe het daar nu mee staat. Iedereen weet immers heel goed dat er als gevolg van de bankcrisis, een aantal bijkomende zorgen en vertragingen zijn opgedoken. Wij doen er alles aan om dit zo snel mogelijk te finaliseren.

De heer Sven Gatz: Wat de vraag betreft over hoe het daar nu mee staat, verwijt u sommige parlementsleden – en ik weet dan niet zo goed over wie u het hebt – dat ze niet weten dat die 800 miljoen euro waar u zondag naar verwezen hebt, eigenlijk al aangekondigd waren tijdens het investituurdebat in juni. Nu zes maanden vertelt u hier nog altijd dezelfde algemeenheden over die 800 miljoen euro. Hoe staat het daar nu mee? Niet veel verder als ik u goed begrijp?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Gatz, ik had u niet onmiddellijk in gedachten toen het over het geheugen ging. Ik wil daar wel verder met u over discussiëren. U herinnert zich toch die 800 miljoen euro waarover ik het hier gehad heb?

Ik wil erop wijzen dat het niet enkel gaat om die 800 miljoen euro. Van dat bedrag wordt 200 miljoen euro ingezet voor het Vlaams energiebedrijf. We zullen snel duidelijk maken wat daar allemaal in zit. Minister Lieten en ook de andere collega's zijn daar druk mee bezig en zullen dit zo spoedig mogelijk aan de regering voorleggen.

We zullen ook 200 miljoen euro investeren in innovatie en economie via kapitaalinvesteringen.

We zullen ook bijkomende middelen investeren in de infrastructuur, zowel op het vlak van beschikbaarheidsvergoedingen als op het vlak van kapitaalinvesteringen. Daarbij zullen we de slimme draaischijf Vlaanderen, een van de doorbraken van ViA en van dit regeerakkoord, waarmaken.

Ook voor het Medisch Centrum Vlaanderen zal 200 miljoen euro worden vrijgemaakt, vooral dan voor investeringen in zorginfrastructuur.

Met deze aanpak maken wij niet alleen duidelijk dat deze Vlaamse Regering niet wacht tot alles overwaait. Nochtans moeten zowel Merkel, Poetin als ikzelf, ondanks het feit dat er enorm veel geld is vrijgemaakt via overbruggingskredieten, vaststellen dat multinationale groepen beslissingen hebben genomen waarvan we enkel akte kunnen nemen. Toch willen we samen met de vakbonden onze huid zeer duur verkopen. We zijn immers overtuigd van ons gelijk.

Deze Vlaamse Regering en deze minister-president hebben de politieke moed en werken dag en nacht, terwijl velen vinden dat het een hopeeloze zaak. Ik ben ervan overtuigd dat de situatie niet hopeloos is en dat het onze verdomde plicht is om er bijvoorbeeld voor de 5000 mensen die direct en indirect voor Opel Antwerpen werken, hard tegenaan te gaan en de huid duur te verkopen. Dat doen we en dat zullen we blijven doen. Meer tekst en uitleg volgt de komende weken. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Lode Vereeck: Mijnheer de minister-president, ik wil op twee zaken kort terugkomen. Ik begrijp dat die 800 miljoen euro eigenlijk ViA is, maar dan sneller, en zeker niet alleen de groene wagen. U hebt daar inderdaad over gecommuniceerd. Ik heb de cijfers besproken tijdens mijn betoog. We hebben een redelijk idee van wat die 800 miljoen euro is. We waren alleen verrast om u dat op zondag opnieuw te zien lanceren. Het deed een beetje denken aan de aankondigingspolitiek van de parase regeringen van vele jaren geleden.

Voor wat betreft het Medisch Centrum Vlaanderen: ik heb nog altijd het genoegen om heel beperkt in wetenschappelijk onderzoek te participeren, onder andere met betrekking tot nanotechnologische toepassingen in de kankertherapie. Dat zou een speerpunt kunnen zijn, net zoals de slimme mobiliteit. Mijn opmerking van daarnet had gewoon betrekking op het feit dat we moeten oppassen. We zien een de-industrialisatie van onze samenleving, die in de richting van een diensteneconomie aan het evolueren is. Binnen de dienstensector wordt traditioneel een onderscheid gemaakt tussen een tertiaire en een quartaire sector. We evolueren steeds meer naar een niet-commerciële, gesubsidieerde dienstverlening, maar uiteindelijk zal toch iemand de rekening moeten betalen.

Ik ben in zekere zin altijd sceptisch als ik hier hoor spreken over het feit dat er werk wordt gecreëerd in bijvoorbeeld openbaar vervoer of de zorgsector. Uiteindelijk moet het geld dat naar die sectoren gaat worden opgehoest door de reële economie van commerciële bedrijven. Dat was mijn enige bekommernis. Medicalisering: schitterend. Openbaar vervoer: allemaal mooi. Zeker als we dat kunnen verkopen aan het buitenland, dan kunnen we daar nog geld aan verdienen. Maar ik dacht toch niet dat ik u hoorde pleiten voor een private markt in die sectoren. Als dat wel zo zou zijn, neem ik daar akte van. Maar als het niet zo is, pas dan op, want het wordt uiteindelijk via de fiscale en parafiscale lasten door de bedrijven opgehoest.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de minister-president, het klopt: die 800 miljoen euro stond ook vermeld in het artikel van De Tijd van 10 juli 2009. Daarin stond ook de verdeling: 200 miljoen euro in het Vlaams energiebedrijf; 200 miljoen euro op Economie en Innovatie; 40 miljoen euro voor fietspaden; 50 miljoen euro voor scholen; 60 miljoen euro voor De Lijn; 100 miljoen euro voor waterzuivering; 60 miljoen euro voor havens; 60 miljoen euro voor Grond en Panden; 25 miljoen euro voor regionale luchthavens; 5 miljoen euro voor Cultuur Invest.

Toen stopte het, want toen ging u op iets anders over. Toen zei u dat we 300 van die 800 miljoen euro in de begroting 2010 zien en dat we 500 miljoen euro in de begrotingscontrole zullen bekijken. Dan klopte natuurlijk uw rekening niet meer. U had toen al meer dan 400 miljoen euro uitgedeeld.

Het is zeer verwarrend als u op die manier cijfers naar voren blijft schuiven. Minister Muyters had het gisteren over 500 miljoen euro waarmee hij de volgende drie jaar iets wil doen. U had het over 800 miljoen euro: 300 miljoen euro voor 2010 en 500 miljoen euro zou voor de begrotingscontrole zijn. Dan had u het over 200 miljoen euro voor het Vlaams energiebedrijf en 200 miljoen euro voor medische innovatie, terwijl in De Tijd 'Economie en Innovatie' staat, wat iets totaal anders is. Toen was u al over de 400 miljoen euro, en u zei dat u maar 300 miljoen euro zou geven. Dat moet u misschien toch nog eens ophelderen. Om de verwarring compleet te maken, had minister Lieten het de dag nadien over 1,2 miljard euro. U moet misschien eens ophelderen hoe dat bedrag zich verhoudt tot de 800 miljoen euro.

Minister Lieten, u had het over de zes clusters. Dat klopt. Wij hebben die naar boven gehaald en we hebben daarover afspraken gemaakt. De heer Van Malderen heeft het graag over mijn stokpaardje output. Dat zat natuurlijk in die clusters doordat we daar zouden investeren waar er businesscases waren. Dat komt deels tegemoet aan de kritiek van de heer Vereeck, en dat is ook wat wordt bedoeld met de ‘Wallonisering van de economie’: het is natuurlijk cruciaal dat u nu niet opeens kiest waarin u innoveert en dat u opeens doet alsof u al die producten en diensten gaat maken en aanbieden.

Wij hebben er toen altijd voor gekozen dat het op basis van business cases was, omdat het alleen zou lukken wanneer we privébedrijven bereid vinden mee te investeren. Dat is de enige garantie dat dat geld, jobs en markten zal opleveren.

Minister Ingrid Lieten: De investering in het Medisch Centrum Vlaanderen is wel degelijk een gerichte investering, die belangrijk is op twee vlakken. Ten eerste worden we geconfronteerd met enorme uitdagingen in de welzijnssector inzake veroudering. Dat is een maatschappelijke uitdaging waar we allemaal moeten van wakker liggen. Ten tweede gaan we meteen van start met een innovatiecentrum, waarbij vier universitaire ziekenhuizen gaan samenwerken om een biobank te installeren. Dat moet het mogelijk maken om gerichter proeven te kunnen doen, zodat er gemakkelijker en sneller resultaten kunnen zijn om nieuwe medicijnen op de markt te brengen. Dat levert economische activiteit op en een investering in de gezondheid van onze mensen. We zoeken permanent naar die mogelijkheden, waarbij we vertrekken van maatschappelijke uitdagingen. We kijken hoe de overheid, de bedrijven en de onderzoeksinstituten elkaar daarin kunnen vinden.

De doelstelling om drie percent te kunnen investeren hebben we samen met de bedrijven aanvaard. Tijdens mijn korte verblijf hier heb ik goed begrepen dat zowel in het parlement als in de commissie iedereen de 3 percentdoelstelling onderschrijft. Iedereen vindt dat we moeten proberen dat op het einde van deze legislatuur te bereiken. Ik heb berekend dat we, als we dat willen, tegen het einde van deze legislatuur 1,2 miljard euro extra moeten investeren. Die ambitie is hoog, en niet gemakkelijk te realiseren, maar we delen ze en we willen er geraken. We zullen heel hard onze mouwen moeten opstropen, want de voorbije jaren zijn we niet verder geraakt dan om en bij de 0,7 percent.

De heer Filip Watteuw: Mijnheer de minister-president, u hebt met veel overtuiging en enthousiasme aangegeven dat u de economie wilt omschakelen en zwaar wilt investeren. In het vuur van uw betoog hebt u verwezen naar de Franse president Sarkozy. Anderen verwezen naar de noordelijke landen om aan te geven dat we zwaar moeten investeren.

Dan is het wat vreemd dat uw eerste topprioriteit het begrotingsevenwicht in 2011 is. De eerste topprioriteit moet zijn: de economie omschakelen en zorgen dat die concurrentieel is. Het begrotingsevenwicht mag geen fetisj zijn. Als het nodig is om meer te investeren, dan moeten we dat doen. Ik pleit dan ook om na te gaan of we niet meer moeten doen.

In de begroting nemen efficiëntiewinsten een heel centrale plaats in. Wel, dan moeten we ook kijken naar effectiviteitsverliezen. Het zou goed zijn om in de loop van het jaar na te gaan waar besparingen het tegengestelde effect hebben, zodat we kunnen bijsturen en besparingen kunnen schrappen.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, ik ben het met twee zaken uit uw betoog eens. We moeten ten eerste inderdaad opnieuw durven lenen. Een tijdlang hebben we de fetisj van een begroting in evenwicht gebruikt en misbruikt om vooral niet te investeren. Dat heeft ons parten gespeeld. We moeten durven een voorafname doen op al het geld dat we nog tegoed hebben van de federale overheid. Daarom moeten we durven lenen. Ik ben het daarom niet eens met Open Vld.

Ten tweede ben ik aangenaam verrast door uw pleidooi om de maakindustrie in Vlaanderen in stand te houden. 540.000 jobs hangen af van de chemische industrie, de voedingsindustrie, de metaalsector, de autosector en de bouwsector, en het gaat vooral om laaggeschoolden. Ik

hoor het pleidooi graag over de hoogtechnologische initiatieven allerhande, maar ik meen dat er vooral moet worden ingezet op het behouden van wat we reeds hebben. Dat is een noodzaak.

Ik vrees alleen dat de 800 miljoen euro ‘too little too late’ is, of te weinig is en te laat komt. Bovendien zal het geld spijtig genoeg ook niet altijd aan de juiste initiatieven worden besteed.

Ik gruwel ook van het gebruik van het woord ‘Wallonisering’ in dit dossier. Ik weet wel wat Open Vld daarmee bedoelt, namelijk het in stand houden van industrieën en economische sectoren die geen enkele toekomst meer hebben. Dat is een foute interpretatie, dat heeft niets met walloniseren te maken, want de term betekent het geld uitgeven dat men niet heeft, het geld van een ander uitgeven om dingen te doen die geen toekomst hebben. Dat gebeurt in Vlaanderen niet! Wij geven ons eigen geld uit, het is Vlaams belastinggeld dat geïnvesteerd wordt in het behoud van de tewerkstelling van laaggeschoolden in de maakindustrie, een industrie die wel degelijk nog steeds een toekomst heeft in Vlaanderen. Iedere vergelijking met Wallonië loopt in dezen volledig mank.

Het enige dat mankeert in uw betoog, mijnheer de minister-president, is het trekken van de juiste conclusie uit de analyse van de feiten, namelijk het gegeven dat we niet de instrumenten in handen hebben om te doen wat u zo graag zou willen doen – en dat heeft alles te maken met de status-quo op communautair vlak. Hoe u het ook draait of keert, u en uw partij zijn daaraan medeplichtig, want alleen al door te zwijgen, bestendigt u het communautaire status-quo, waardoor u Vlaanderen laat besmetten met het aidsvirus van de Belgische ziekte die onze economie heeft aangetast en haar steeds verder de dieperik in sleurt.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de minister-president, er ontbreekt iets aan uw betoog en het doet me denken aan de beeldspraak van een kar waar we een extra paard voor spannen, maar waarvan we de rem op laten staan. Ik verklaar me nader.

Het faciliteren van het ondernemen ontbreekt volledig in uw betoog. Ik heb het daar in een eerste betoog al over gehad, maar ik herhaal mijn opsomming om er zeker van te zijn dat de boodschap overkomt en om te horen wat het antwoord van de Vlaamse Regering is. Ik denk aan het faciliteren van bouwvergunningen, niet voor de overheid, maar voor ondernemers, voor ondernemingen, voor kmo's, voor zelfstandigen. Ik denk aan het faciliteren en het versnellen van een ruimtelijk uitvoeringsplan zodat mensen niet op hun honger blijven. Ik denk ook aan de administratie inzake de vergunningen en aan het faciliteren van de milieuvergunning klasse 1. Bij al deze zaken blijft de rem op staan. Die rem moet weg, maar is nog steeds realiteit.

Gisteravond was ik gastspreker bij een bevriende organisatie, het Verbond van Kristelijke Werkgevers en Kaderleden (VKW) en dat was de teneur bij de 200 aanwezigen. U kunt wel zeggen dat u extra inspanningen zult leveren, maar wat zult u doen om de rem te lossen op de wielen van de ondernemerskar?

De heer Lode Vereeck: Minister Lieten, in een publicatie van het departement Economie, Wetenschap en Innovatie (EWI), de EWI-Speurgids, wordt ook het cijfer van 1,2 miljard euro vermeld om tegen 2014 de 1 percentnorm te halen.

Als ik tabel 23 goed begrijp – en ik begrijp haar goed, want ik heb haar al aandachtig bestudeerd – dan is dat bij een negatieve groeivoet van min 2 percent. Wanneer het bruto regionaal product zou blijven dalen met 2 percent, dan moet u daar de komende jaren jaarlijks een kleine 70 à 80 miljoen euro bij doen om in totaliteit over vijf jaar, in 2014, op 1,2 miljard euro meer uit te komen. De begroting van de minister van Begroting gaat uit van 0,4. De tabel geeft allemaal verschillende groeivoeten en daaruit blijkt dat u bij ongeveer 2 miljard euro moet uitkomen.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Mijnheer de voorzitter, ik zou nog even willen ingaan op die leuke polemiek over de Wallonisering. Ik ben het oneens met u, mijnheer Dewinter, als u zegt dat Wallonisering een systeem is waarbij de ene deelstaat profiteert van de andere. Dat dat nu zo zou zijn, is een ander punt van discussie. Daarover gaat het nu niet.

Onder Wallonisering moet worden begrepen dat men te maken heeft met een verouderde industrie waarin heel wat mensen zijn tewerkgesteld en die men te allen prijze wil verdedigen. Dat betekent dat men niet vooruit kijkt. En, mijnheer de minister-president, daarbij duiken er inderdaad demonen op. Het siert u natuurlijk dat u die tewerkstelling te allen prijze wil verdedigen. We mogen echter niet de historische fout maken zoals in Wallonië.

Ik herinner me nog het discours uit de jaren zeventig, toen vooraanstaande Waalse politici in hun strijd alles uit de kast haalden. Ze hadden niet de bedoeling om geld uit Vlaanderen te recupereren. Ze vertrokken van een goede instelling, namelijk het behoud van de tewerkstelling in de mijn- en staalsector. Te laat hebben ze ingezien dat er eigenlijk geen toekomst meer voor was.

De parallel met die Wallonisering zou wel eens kunnen opduiken als we in Vlaanderen veel te veel energie steken in de verdediging van een sector waarvan we kunnen vrezen, hoewel we dat niet hardop mogen zeggen, dat ze niet veel toekomst meer heeft in West-Europa. Het produceren van een SUV of van een kleine elektrische auto zal daar dan, helaas, niet veel aan veranderen. Om het met de woorden van Geert Noels zeggen, stel ik voor 100 percent in te zetten op andere economieën, en dan voornamelijk op de groene economie.

Mevrouw Patricia Ceysens: Daar komt nog bij dat de heer Noels vooral waarschuwt voor de etatisering van de Vlaamse economie. Ik denk ook dat dat een terechte bekommernis is. Mijnheer de minister-president, u wekt minstens de schijn op dat u met een aantal van de voorstellen – het Vlaamse energiebedrijf, de elektrische wagen – dat zelf zult doen. U zult wel begrijpen dat dat ons vreselijk pijn aan het hart doet.

Minister-president Kris Peeters: Ik ga ervan uit dat het nu duidelijk is dat we die 800 miljoen euro zullen lenen. Dat is in het verleden ook zo gezegd.

De bedragen die ik heb gegeven, zijn de bedragen die concreet een invulling krijgen. In de gegeven omstandigheden zal de begrotingscontrole van volgend jaar wel van zeer groot belang zijn om zo te zien waar we staan. Minister Muyters heeft daarover in de commissie wat meer tekst en uitleg gegeven. Ik zeg u dat het in de situatie waarin we ons nu bevinden niet alleen verschrikkelijk moeilijk is om een meerjarenbegroting op te stellen, meer dan ooit is het zeer belangrijk een begrotingscontrole te houden.

Ik moet u eerlijk zeggen dat we misschien beter op het einde van de vorige legislatuur ook een begrotingscontrole hadden gehouden. Dan hadden we toen ook maatregelen getroffen en hadden we nu niet zo diep moeten snijden. Dat is ook mijn verantwoordelijkheid, mijnheer Gatz. Ik zeg u in alle duidelijkheid dat we dat toen hadden moeten doen. De begrotingscontrole in februari zal van zeer groot belang zijn om te zien waar we staan, wat de efficiëntiewinsten hebben opgebracht en wat we verder met die 800 miljoen euro of die bijkomende 500 miljoen euro zullen doen.

Daarnet had men het over de Wallonisering. Dat is zeer interessant. Ik vind het wel een beetje goedkoop om die term hier te gebruiken. Wij doen inspanningen om onze automobielfabrieken hier te houden. Duitsland, Frankrijk, Spanje en nog een aantal andere landen doen identiek hetzelfde. Dat is het grote probleem. We houden in Europa een ‘cut throat’-competitie, waarbij we elkaar de loef willen afsteken, geld op tafel leggen om de bedrijven in eigen land te houden. Duitsland doet dat, Spanje doet dat, Engeland doet dat. En dat heeft niets te maken met wat u de Wallonisering noemt.

U hebt het over etatisering. Met Vlaanderen in Actie hebben we zeer zorgvuldig die doorbraken besproken en vastgelegd. Ook de vorige Vlaamse Regering heeft dat gedaan. Het is niet deze Vlaamse Regering die zegt waarin het bedrijfsleven moet investeren. We hebben daarover zeer zorgvuldig overleg gepleegd. We zullen zeer zorgvuldig kijken waar we zullen zorgen voor kapitaalinvesteringen om op die manier voldoende ruimte te laten voor de ondernemers. Het zijn zij die het moeten doen. Ik heb niet de behoefte om naast bankier ook nog eens ondernemer te zijn. Ik wil enkel, samen met de collega's, het beleid dat in het Vlaams regeerakkoord is opgenomen, waarmaken.

Ik wil ook nog even ingaan op die leningen, waarvan de heer Watteeuw zei dat ze een fetisj zijn. We willen zowel zorgen voor een begroting in evenwicht als leningen aangaan of de hoogte van de leningen behouden. Als er terugbetalingen zijn, zullen we kijken hoe we die zaak aanpakken.

Mijnheer Watteeuw, efficiëntiewinsten betekenen natuurlijk dat de effectiviteit van de dienst moet gewaarborgd blijven. Het heeft geen zin efficiëntiewinsten te boeken indien de effectiviteit van de dienstverlening of van de activiteiten hierdoor zou achteruitgaan of hierdoor zou worden gehypothekeerd. Minister Crevits en de andere leden van de Vlaamse Regering hebben aangetoond dat het perfect mogelijk is efficiëntiewinsten te boeken en de effectiviteit van de dienstverlening te behouden of zelfs te verhogen.

Mijnheer Dewinter, volgens u is er een tekort van 800 miljoen euro. Ik heb proberen toe te lichten dat dit bedrag wordt geleend. We moeten de begrotingskredieten en onze initiatieven met betrekking tot de terbeschikkingvergoedingen optellen. Het is de bedoeling in de loop van deze periode meer dan 8 miljard euro te investeren. Dat is een indrukwekkend getal. We gaan ervan uit dat we, wat gedurende de hele legislatuur kan gebeuren op een verstandige manier kunnen versnellen. Dit bedrag, 800 miljoen euro, moet in dit kader worden bekeken.

Mijnheer Vereeck, volgens u trek ik uit mijn analyse niet de juiste conclusies. We hebben meer instrumenten nodig voor het economisch beleid in Vlaanderen en om op tal van andere vlakken beter en sneller op de situatie te kunnen inspelen. We pleiten met betrekking tot die instrumenten al lang voor een staatshervorming. Ik kan de betrokken werknemers echter niet vragen even te wachten omdat de staatshervorming nog niet is gerealiseerd. We kunnen hun niet zeggen dat we wel eens zullen langskomen eenmaal dat debat is afgerond.

Ik baseer me op mijn ervaringen met de gemeenschapsdialoog. Dat staat trouwens ook in het Vlaams regeerakkoord. We mogen niet verklaren wat we zullen realiseren voor we de finaliteit van de nieuwe ronde van de staatshervorming kennen. U hebt trouwens zelf verklaard dat het belangrijk is te weten waaraan we beginnen. Om die reden is dit punt in het Vlaams regeerakkoord opgenomen. We zullen het in elk geval op de agenda van het Overlegcomité plaatsen. Op die manier kunnen we de bereidwilligheid van de Franstaligen toetsen. Daarna zullen we de nodige stappen zetten.

Mijnheer Sabbe, ik vermoed dat u iets te laat was. Aangezien het een belangrijk punt betreft, zal ik het nog even herhalen. De Vlaamse Regering heeft het initiatief genomen een expertencommissie, onder voorzitterschap van professor Berx, te vragen ons zeer snel een rapport te bezorgen. In februari 2010 zouden we moeten weten hoe we de vergunningsprocedure kunnen versnellen zonder de rechtszekerheid en de inspraak te verliezen. We moeten sneller op de bal kunnen spelen. De publieke en private investeringen moeten sneller kunnen worden uitgevoerd.

De voorzitter van het Vlaams Parlement heeft de complementariteit van deze expertencommissie en de ad-hoccommissie van het Vlaams Parlement benadrukt. Het is niet de bedoeling dubbel werk te verrichten. In februari of maart 2010 zullen we het Vlaams Parlement een aantal concrete decretale of andere beslissingen kunnen voorleggen. We zijn ons zeer bewust van uw bezorgdheid.

Mijnheer Vereeck, ik zie u naar de tabel kijken. Rebus sic stantibus, bevinden we ons in een situatie waaruit niet blijkt hoe snel de economische heropleving zal gaan. We weten niet wat er de komende maanden zal gebeuren. Indien nieuwe parameters moeten worden toegevoegd, zal dat uiteraard een effect hebben op de tabel die u zo aandachtig hebt bekeken.

Mevrouw Patricia Ceysens: Mijnheer de minister-president, ik heb nog een korte vraag. Doet lenen de schulden toenemen?

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw Ceysens, ik heb geleerd dat ik mijn woorden moet wikken en wegen. *(Rumoer)*

We zullen dit tijdens de begrotingscontrole verder bekijken. Op zich verhogen leningen de schulden. We zullen zien hoe dit verder verloopt.

Vragen die met ja of neen moeten worden beantwoord, zijn zeer eenvoudig. *(Rumoer en gelach)*

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmotie

De voorzitter: Door de heer Watteeuw werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daarover straks uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

– *De vergadering wordt geschorst om 17.09 uur.*

– *De vergadering wordt hervat om 17.26 uur.*

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Liesbeth Homans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Griet Coppé tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen

ACTUELE VRAAG van mevrouw Mieke Vogels aan mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de toename van het aantal uithuiszettingen en mogelijke maatregelen hiertegen

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, de VVSG trok de voorbije dagen aan de alarmbel. Ze maakte de cijfers bekend van het aantal uithuiszettingen uit huurwoningen. Deze cijfers zouden bijna verdubbeld zijn: van dertig per dag in 2008 tot zestig per dag in 2009. De crisis speelt natuurlijk een rol, maar deskundigen uit de sector wijten het ook aan een gebrek aan sociale huurwoningen.

Dit weekend bracht het kabinet van minister Van den Bossche een actieplan in de media. Een onderdeel van dat plan was de verdubbeling van het budget voor huursubsidies in 2010. De voorbije weken en dagen is er massale langdurige leegstand van sociale woningen aan het licht gekomen. De minister neemt nu haar toevlucht tot het systeem van huursubsidies. Dit bewijst voor mij dat het huidige sociaal woonbeleid niet werkt zoals het zou moeten werken.

Men kan het probleem van de uithuiszettingen gedeeltelijk oplossen met de verdubbeling van de huursubsidies, maar u weet ook dat de huursubsidie gekoppeld is aan bepaalde regels. Men mag de huurcheque niet voor alles aanwenden, bijvoorbeeld voor de verhuis.

Voor mij is de veralgemening van de huurcheque de enige oplossing. Hoe staan u en de Vlaamse Regering tegenover een veralgemening van de huurcheque? Voor mij ontbraken er in het actieplan van de minister concrete actiemaatregelen om de leegstand aan te pakken.

De voorzitter: Mevrouw Homans heeft het woord.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, ik heb dezelfde vraag als de heer Reekmans. We hebben inderdaad via de media vernomen dat er in Vlaanderen inmiddels zestig gezinnen per dag uit hun huis worden gezet, onder meer omdat ze de huur niet meer kunnen betalen. Ik heb ook vernomen dat bevoegd minister Van den Bossche een aantal maatregelen heeft aangekondigd die wij alleen maar kunnen toejuichen.

Een van die maatregelen is het uitbreiden van het stelsel van de huursubsidie. Het komt erop neer dat niet alleen mensen die gedwongen uit hun huis worden gezet omdat het pand op dat moment onbewoonbaar is, maar ook mensen die minstens vijf jaar op een wachtlijst voor een sociale woning staan, huursubsidie kunnen krijgen.

Een andere maatregel die minister Van den Bossche heeft aangekondigd, is het uitbreiden van het totale aanbod aan sociale woningen. Dat past in het Grond- en Pandendecreet. Daarin krijgt elke gemeente en stad tegen 2020 een bindend sociaal objectief opgelegd zodat er in 2020 64.000 extra woningen zullen zijn.

Minister Van den Bossche had het in de pers ook over een uitbreiding van het systeem van de verzekering van gewaarborgd wonen. Nu kunnen kopers of bouwers zich verzekeren tegen bijvoorbeeld inkomensverlies voor een periode van tien jaar. Dit stelsel zou worden uitgebreid naar huurders.

Een laatste maatregel die werd aangekondigd in de media en in de beleidsnota, is de uitbreiding van de functie van de sociale verhuurkantoren. Ze zullen meer moeten bemiddelen als er problemen ontstaan tussen verhuurder en huurder.

De N-VA staat volledig achter al die maatregelen, maar wij beseffen dat in het in deze periode van budgettaire moeilijkheden niet gemakkelijk zal zijn om al die maatregelen efficiënt door te voeren. Welke maatregelen zullen de prioriteit krijgen van de regering?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, de voorgaande collega's hebben de analyse gemaakt. Er zijn dramatische cijfers bekendgemaakt met betrekking tot de uithuiszettingen van gezinnen en huurders. Die nopen tot zeer dringende maatregelen. Hoe dan ook moet je, wanneer je met die cijfers geconfronteerd wordt, overgaan tot noodopvang van die mensen. Die maatregel zal altijd op een of andere manier door de belastingbetaler gefinancierd moeten worden.

Er zijn er die zeggen dat die mensen zouden moeten terechtkunnen op de sociale woningmarkt. Ik ben het daar niet volledig mee eens. De sociale woningmarkt moet een markt blijven voor de sociale huurder. Dat is niet de allerzwakste, maar wel het ondersegment van onze maatschappij: de korporaal van het leger, de kleine postbode, de onderwijzer, de hulppastoor. Dat zijn de mensen die het nog net goed genoeg hebben om te kunnen huren, maar niet goed genoeg om naar de private huurmarkt te gaan.

Nu worden we geconfronteerd met een nieuw probleem: mensen die uit huis worden gedreven. Misschien hadden zij daar kunnen blijven als ze overheidshulp hadden ontvangen. Dat is de vraag die de private eigenaars vandaag aan u richten. Zij hadden die mensen misschien niet moeten uitdrijven als ze van een andere instantie een cheque hadden mogen ontvangen, zoals het in Nederland het geval is. Het is niet vanzelfsprekend, want in Nederland is het systeem een beetje ontspoord, maar toch is er iets voor te zeggen. Enkele partijen houden al een pleidooi voor een veralgemening van het huursubsidiesysteem. Er is een aanzet toe in onze regelgeving.

Is een veralgemening naar Nederlands model, zoals gevraagd door de private verhuurders en enkele sociale instellingen, denkbaar, mogelijk en financieel haalbaar? Zo niet, wat gaan we eraan doen om het haalbaar te maken?

De voorzitter: Mevrouw Coppé heeft het woord.

Mevrouw Griet Coppé: Mevrouw de minister, mijnheer de voorzitter, collega's, ik sluit me aan bij de vorige sprekers. Het gaat over de uithuiszettingen. Wij lezen erover in de kranten en in de beleidsnota. De minister wil acties voeren om het aantal sociale woningen te laten stijgen. Daar staat CD&V volledig achter. Ze wil bijvoorbeeld het decreet Grond- en Pandenbeleid uitvoeren. Dat is een actie op langere termijn. Dat is morgen niet gerealiseerd en het is nochtans dringend. Ook wil de minister inzetten op sociale verhuurkantoren. Ook daar staat onze fractie volledig achter.

Ik wil iets voorstellen: waarom kan er geen preventieve woonbegeleiding ingeschakeld worden, voor de huurder op de sociale woonmarkt en op de private woonmarkt? Zo zijn we preventief bezig. In Midden- en Zuid-West-Vlaanderen is er al in samenwerking met het CAW een dergelijk project geweest. Het kent zeer veel succes. Een op de twee uithuiszettingen kan op die manier vermeden worden.

Mevrouw de minister, bent u bereid om in samenwerking met alle lokale actoren, besturen en CAW's middelen vrij te maken om dit als project niet alleen in Midden-West-Vlaanderen maar ook in de rest van Vlaanderen aan te bieden?

De voorzitter: Mevrouw Vogels heeft het woord.

Mevrouw Mieke Vogels: Ik wil nog een element aan het debat toevoegen. Het is eigenlijk niet van dit jaar. Vorig jaar waren er dertig uithuiszettingen per dag. De Vlaamse Regering had toen beslist om het systeem van huursubsidies uit te breiden voor de gezinnen die al vijf jaar op een wachtlijst voor een sociale huurwoning staan. Dat zijn de gezinnen die het steeds moeilijker krijgen om hun huur te betalen. Ik schrok toen ik tijdens de begrotingsbesprekingen hoorde dat 5,8 miljoen euro die bestemd waren voor huursubsidies, niet gebruikt zijn maar overgeheveld naar de renovatiepremie. Ze zijn niet gebruikt omdat de regering geen uitvoeringsbesluiten heeft goedgekeurd om de zwakste huurders te redden.

Mevrouw de minister, de Vlaamse Regering draagt hierin een grote verantwoordelijkheid. Het gaat vandaag echt niet meer op van te zeggen dat we zullen investeren in sociale verhuurkantoren. Dat zeggen we al vijf jaar. Of dat we gaan investeren in meer sociale woningen. Dat zeggen we al twintig jaar. We gaan investeren in meer sociale begeleiding. Als men 700 euro per maand heeft en er moeten 400 euro worden betaald voor de huur, dan komt men er niet met sociale begeleiding. Dan heeft men huursubsidie nodig.

Mevrouw de minister, ik heb hier al eens gestaan met dezelfde vraag. We zijn nu begin december. Er worden zestig mensen per dag midden in de winter uit hun huis gezet. Dat is voor mij onaanvaardbaar in een rijke regio als Vlaanderen. Hier had het actualiteitsdebat moeten over gaan. Hier kunnen we zelf iets aan doen.

Ik vraag u om volgende vrijdag op de Vlaamse Regering een noodplan naar voren te brengen dat ervoor kan zorgen dat deze uithuiszettingen stoppen. Niet binnen vijf jaar, maar vandaag. Ik dank u.

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Het is uiteraard zeer schrijnend dat we hier samen moeten vaststellen en hopelijk de verontwaardiging delen dat er heel wat mensen uit hun huizen worden gezet. Deze regering heeft er met verschillende ministers de instrumenten voor in handen en heeft al stappen gezet. Ik zal ze even overlopen.

In de eerste plaats is het decretaal vastgelegd dat we de bouw van sociale woningen serieus gaan versnellen. Tegen 2020 zullen er 64.000 bijkomende sociale woningen worden gebouwd in Vlaanderen. Daarmee moet ik niet meer naar de Vlaamse Regering toestappen want het is beslist en de beslissing wordt uitgevoerd.

In de tweede plaats zullen de huursubsidies ook de volgende jaren worden opgetrokken naar een budget van 30 miljoen euro. Hier moet worden gewerkt aan een nieuw stelsel want blijkbaar heeft het tot nog toe niet goed gewerkt en moet er uiteindelijk ook worden gekeken naar de mensen die al zo lang op een wachtlijst staan voor een sociale woning. Dit is een eerste stap in de uitbreiding van het stelsel van de huursubsidies. De minister is daar volop mee bezig.

Ik merk samen met de minister op dat de eigenaars ook plaatsvervangende schaamte mogen hebben, alsook de bouwsector. Zij kunnen ook nagaan hoe zij de zwaksten in de woningmarkt kunnen ondersteunen. Maar we moeten realistisch blijven. Zomaar een veralgemening van het huursubsidiestelsel invoeren zou vermoedelijk leiden tot het creëren van effecten die we niet wensen. Dan vinden de eigenaars dat ze de prijzen kunnen opdrijven omdat er toch een huursubsidie komt. Dan zullen op de hele huurmarkt de prijzen stijgen. Dat willen we natuurlijk niet want dan komen er nog veel meer mensen in de problemen om hun huur te betalen. We zouden dat wel kunnen overwegen als we dat kunnen koppelen aan richthuurprijzen om te vermijden dat we deze inflatie zouden krijgen. Jammer genoeg is dat een federale bevoegdheid. Dat wil niet zeggen dat we er geen werk van moeten maken, maar dat is het bindende kader waarin we vandaag moeten spelen.

Minister Vandenbossche gaat ook de verhuring voor private woningen via het sociale verhuurkantoor voort dynamiseren want dat is natuurlijk een mogelijkheid. Als private eigenaar kan men zijn woning als intermediair sociaal verhuurkantoor gebruiken. Dan is men zeker van de huurprijs. Een sociaal verhuurkantoor kan er ook voor zorgen dat er zekerheid wordt geboden tegen een billijke prijs en dat ook voor de huurders een sociale manier van werken wordt georganiseerd.

Tegelijk is ook in het regeerakkoord afgesproken een onderzoek te beginnen naar de manier waarop we een verzekering gewaarborgd wonen voor huurders kunnen invoeren. Die moet er inderdaad voor zorgen dat er, bij onverwachte tegenslagen als het verlies van een baan of ziekte, toch een verzekering is, zodat mensen niet in de dakloosheid worden gedreven omdat ze hun huur niet meer kunnen betalen.

Het voorstel van mevrouw Coppé is goed: laten we de goede voorbeelden die er zijn qua woonbegeleiding, voort uitbouwen. Er is al contact tussen minister Vandeurzen en minister Van den Bossche om te proberen die woonbegeleiding ter preventie van uithuiszettingen uit te breiden.

Dat de huur niet wordt betaald, is uiteraard een duidelijk teken dat mensen kampen met een inkomensprobleem. In het werkgelegenheidsplan dat wordt voorbereid, moet dat ook worden bekeken. We moeten bekijken hoe we ervoor kunnen zorgen dat mensen met een bescheiden inkomen niet in de armoede terechtkomen, dat ze hun verplichtingen kunnen nakomen en dus ook de huur voor hun woning kunnen blijven betalen.

Uiteraard zitten de laagste inkomens en de vervangingsinkomens in dit land vaak onder de grens van het armoederisico. Dat heeft uiteraard te maken met de hoogte van onze vervangingsinkomens, die niet altijd mee zijn geëvolueerd met de levensduurte. Ook dat moeten we bekijken. Ook wat dat betreft, heeft de federale regering een verantwoordelijkheid. De twee dingen waarvoor de federale regering verantwoordelijk is, zullen we uiteraard aankaarten bij de interministeriële conferentie.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, ik stel vast dat er een beleidsnota Wonen is, maar dat er eigenlijk geen beleid is. De komende dagen en weken heeft het kabinet van Wonen, waarvoor u minister ad interim bent, vooral paniekvoetbal moeten spelen. Het heeft vooral moeten reageren op de langdurige sociale leegstand, die, volgens de cijfers waarover ik vandaag beschik, oploopt tot 7000 à 14.000 woningen op 142.000 woningen. Dat is aanzienlijk. Daar moet dringend een actieplan voor komen. Ik ben dat hier vorige week komen vragen. Als dat moet, zal ik dat hier elke week komen vragen. Dat moet de prioriteit zijn.

Waarom zeg ik dat er geen beleid is? U zegt voor volgend jaar het budget voor de huursubsidie te zullen verdubbelen, maar tegelijk kondigt u aan ook eens te zullen bekijken hoe dat systeem kan worden hervormd, zodat er meer mensen worden bereikt. Nogal evident: vandaag is er sprake van een huurcheque gekoppeld aan een verhuissituatie. Daarmee kunnen we het probleem van de uithuiszettingen die vandaag gaande zijn, niet oplossen. Dat is wat LDD u en minister Van den Bossche kwalijk neemt. Als liberalen zijn we daar blijkbaar socialer in dan de socialisten. We moeten iets doen voor die mensen die dat nodig hebben. Verander eerst het systeem van de huurcheque, en verdubbel dan de budgetten. U verdubbelt eerst een budget om in de media te reageren, en dan verklaart u het systeem te zullen aanpassen om de mensen te kunnen bereiken.

Een actieplan voor leegstand is de allereerste prioriteit. De huurcheque kan pas werken als u die veralgemeent. Veralgemeen eerst en trek dan het budget op. Dan zult u er komen.

Mevrouw Liesbeth Homans: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik had echter gevraagd welke prioriteit u zult stellen bij de maatregelen die ik zelf heb opgesomd en die u eigenlijk enigszins hebt herhaald. Als ik het goed heb begrepen, staat het stelsel van de huursubsidies eigenlijk het verst. Ik wil wel opmerken dat we dan te maken hebben met problemen in verband met de huurrichtprijzen. Volgens mij is dat nog altijd federale materie. In naam van onze hele commissie, niet het minst gesteund door onze commissievoorzitter, de heer Penris, moeten we blijven pleiten voor een overheveling van de hele huurwetgeving, zodat dat probleem op Vlaams niveau kan worden aangekaart.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mijn voorgangers hebben zeer wijze woorden gesproken, niet het minst mevrouw Homans. Ik dank haar daarvoor. Mevrouw de minister, u maakt één denkfout, een denkfout die ook minister Keulen destijds heeft gemaakt, toen hij nog over die bevoegdheid beschikte.

Het is niet omdat je een veralgemening van een huursubsidiestelsel invoert, dat de prijzen van de huurmarkt in het algemeen zullen stijgen. Ik denk dat de verhuurders van vandaag maar al te blij zullen zijn als ze huuropbrengstzekerheid zullen krijgen. Waarom staan er heel wat huurhuizen op dit moment op de markt? Waarom stort de huizenmarkt in? Omdat de eigenaars van die huizen geen huuropbrengstzekerheid meer hebben. Ik denk dat we hen een zicht op die zekerheid moeten gunnen.

Door de invoering van een veralgemeend huursubsidiestelsel, win je langs twee kanten. De zwaksten in de samenleving die de huur vandaag niet meer kunnen opbrengen, steun je en bied je een dak boven het hoofd buiten het strenge systeem van het socialehuurstelsel. Ook steun je de verhuurders, de kleine eigenaars die daar bijkomende opbrengsten uit moeten genereren, dikwijls om hun pensioen aan te vullen, en die misschien zekerheid willen.

Mevrouw Griet Coppé: De acties die de heer Penris aangeeft, staan wel degelijk in het beleidsplan: versterking van de sociale verhuurkantoren en inzetten op sociale huisvesting. CD&V zet zich daar volledig achter.

Mevrouw de minister, ik ben blij dat u aangeeft dat woonbegeleiding voor u ook een piste is om te onderzoeken. Bij deze nodig ik u uit naar Roeselare, waar woonbegeleiding echt wel lukt. Ik weet dat dit niet alles zal oplossen. We moeten zoeken naar een winsituatie voor alle partijen: de private huurder, de eigenaar en de sociale huurder. Dan ben ik ervan overtuigd dat de uithuiszettingen drastisch zullen verminderen.

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, het is mogelijk om een systeem van righthuurprijzen op Vlaams niveau uit te vaardigen. Wij hebben al een voorstel van decreet voorgelegd. Dat heeft de proef van de Raad van State doorstaan. Ik zal dat opnieuw indienen. Hopelijk keurt u dat goed.

In het vorige debat had men het de hele tijd over een sense of urgency. Hier hebben we ook te maken met een sense of urgency. We zijn bezig over sociale woningen, of misschien woonbegeleiding of misschien toch wat meer huursubsidies. Maar vandaag komen de mensen op straat te staan.

Vorige legislatuur hebben we in dit parlement hard gewerkt om ervoor te zorgen dat mensen tijdens de winterperiode niet meer zouden kunnen worden afgesloten van gas en elektriciteit omdat we dat mensenwaardig vonden. Ik vind het nog meer mensenwaardig om ons neer te leggen bij het feit dat er per dag zestig mensen zonder woning komen te staan. Ik herhaal mijn vraag om samen met de lokale besturen en de OCMW's een noodplan uit te werken, zoals we ook hebben gedaan voor de afsluiting van energie, en middelen vrij te maken voor de OCMW's om te voorkomen dat mensen nog op straat komen te staan. Om terug in orde te zijn met hun administratie, hun huurwaarborg enzoverder, is voor deze mensen niet eenvoudig. Voorkomen is in dezen honderdduizend keer beter dan genezen. Alsjeblief, leg iets voor aan de Vlaamse Regering. Blijf niet praten over 2020 en dit en dat. Het is vandaag dat de problemen zich stellen.

De voorzitter: Mevrouw Van Volcem heeft het woord.

Mevrouw Mercedes Van Volcem: Mevrouw de minister, het Grond- en pandendecreet heeft ertoe geleid dat er op lange termijn extra sociale woningen zullen komen. Dat is niet voldoende, het is slechts een pleister op een houten been. Op korte termijn zie ik een aantal maatregelen die u zou kunnen nemen.

Voor het eerst liggen in het kader van het kenniscentrum voor wonen voorstellen klaar om het huursubsidiestelsel te wijzigen. Reeds in de vorige legislatuur heeft toenmalig minister Keulen de private verhuurder betrokken door zoveel mogelijk sociale verhuurkantoren te betrekken wanneer woningen worden gerenoveerd. We zien in de steden dat dat systeem werkt. Door de renovatiepremie te koppelen aan private verhuurders, zien we dat ook sociale verhuurkantoren hun bestand uitbreiden. Ik denk dat u vooral daar moet op inzetten omdat u dan met weinig middelen veel mensen kunt helpen. Op deze manier heeft de private verhuurder een waarborg voor zijn huur.

Uit alle studies blijkt dat in de steden de betaalbaarheid het moeilijkst ligt. Toch hebben in de vorige legislatuur alle steden Wonen als beleidsthema van het stedenbeleid naar voren geschoven. Maar in de begroting is niets opzijgezet om de stadscontracten inzake Wonen te

honoreren. Ik stel dus voor dat u op korte termijn de steden een enveloppe geeft waarmee zij als lokale regisseurs de zwaksten kunnen helpen.

De voorzitter: Mevrouw Hostekint heeft het woord.

Mevrouw Michèle Hostekint: Dit is een complexe materie. Niemand zal ontkennen dat de crisis ertoe leidt dat sommigen het moeilijk hebben om hun financiële verplichtingen na te komen. Natuurlijk moeten we inzetten op de bouw van extra sociale woningen. Dat is ook de uitdrukkelijke bedoeling van deze regering, want in de discussie over het Grond- en Pandendecreet is afgesproken om tegen 2020 65.000 woningen extra te bouwen. Sp.a is daar een grote voorstander van, in tegenstelling tot sommige andere partijen, onder meer die van de heer Reekmans.

LLD is een tegenstander van het Grond- en Pandendecreet. Ik heb begrepen dat u een voorstander van bent van de privatisering van de socialehuisvestingsector, terwijl u hier vandaag komt klagen dat de huurder niet op de privémarkt terecht kan. U mag hier elke week de beschermheilige van de kleine huurder komen spelen, en elke week opnieuw dezelfde vraag stellen waarop u de week daarvoor al een antwoord hebt gekregen. Uit uw mond klinkt het allemaal echter wel erg ongeloofwaardig.

Natuurlijk moet het patrimonium van de socialeverhuurkantoren worden uitgebreid. De intenties van de minister zijn op dat vlak erg duidelijk. Dat bezorgt de verhuurders de huurzekerheid die ze zoeken, mijnheer Penris. Een veralgemening van huursubsidies is geen oplossing zolang we geen righthuurprijzen kunnen invoeren, en voor dat laatste is een staatshervorming nodig. Ik kan wel mevrouw Coppé bijtreden als ze stelt dat we meer moeten inzetten op het voorkomen van uithuiszettingen. We moeten zorgen voor woonbegeleiding. Ik steun u daarin, maar u stelt de vraag aan de verkeerde persoon: er is daarvoor een rol voor welzijnszorg weggelegd. Ik pleit er dus voor dat u de vraag aan minister Vandeurzen voorlegt.

De voorzitter: Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Iedereen heeft hier zijn eigen waarheid en zijn mening over hoe we dat moeten oplossen. De uithuiszettingen zijn dramatisch, niet enkel voor de huurders maar ook voor de verhuurders, want voor hen gaat daaraan een serieuze lijdensweg vooraf. Ik ben het niet echt eens met alle voorstellen die ik hier hoor, want sowieso gaat het om de voortzetting van het huidige beleid. Eigenlijk moeten we vaststellen dat het armoede- en het woonbeleid faalt, gegeven de cijfers over de uithuiszettingen.

Huursubsidies zouden een oplossing kunnen bieden als ze veralgemeend worden. Ik bedoel daarmee dat ze moeten gelinkt worden aan het inkomen van de huurder, en niet zoals nu aan het al dan niet op een wachtlijst staan. Ik wil ook benadrukken dat de samenwerking met de privéhuurmarkt op gelijke basis hard nodig is. Men zegt te veel en te vaak dat het probleem de te hoge huurprijzen zijn. Wel, dat is niet altijd het geval, want in de meeste gevallen is de huur onvoldoende om een redelijk rendement te waarborgen.

Ik zou u een suggestie willen doen, mevrouw de minister. Als de overheid een ernstige partner wil zien in de private huurmarkt, is een grondige mentaliteitsverandering noodzakelijk. Ze mag niet altijd alle verhuurders als huisjesmelkers beschouwen.

Minister Ingrid Lieten: Wij delen allemaal dezelfde verontwaardiging, maar ook de verantwoordelijkheden zijn gedeeld. We hebben al een aantal partners gehoord, op de eerste plaats de huurders zelf, de eigenaars, de steden en gemeenten, en de sociale woningbouw. We hebben uiteraard ook de gerechtelijke procedures. Vooraleer tot een uitzetting wordt overgegaan, heeft de vrederechter immers een opportuniteitsbeoordeling om een aantal elementen mee te nemen.

Niettemin neemt ook deze Vlaamse Regering haar verantwoordelijkheid en zet zij in op korte en op lange termijn. Op lange termijn is er de optie, de garantie en het decreet om een serieus

aantal sociale woningen bij te bouwen. Het spijt mij, mevrouw van Volcem, maar 64.000 sociale woningen tegen 2020 noem ik geen pleister op een houten been. Dat is een enorme vooruitgang. Nu hebben we daar ook garanties voor, via wetgevend werk en financieringen. Daarmee kunnen we het probleem in de toekomst structureel oplossen.

Niettemin moeten we ook kijken naar een aantal kortetermijnoplossingen. Er wordt gewerkt aan de uitbreiding en de vernieuwing van het stelsel van de huursubsidies. Er is nu ook al een oplossing voor een garantie van huurinkomen voor die eigenaars die hun woning ter beschikking willen stellen, namelijk via de sociale verhuurkantoren. Dat is een goede oplossing om een samenwerking te vinden tussen de private eigenaarsmarkt en de huurders, met een sociale begeleiding en een goede coaching. Minister Van den Bossche heeft heel duidelijk gezegd dat ze die oplossing verder wil uitbreiden.

Er wordt op de korte termijn ook gewerkt aan een verzekering voor een gewaarborgd wonen voor huurders. We moeten een oplossing bieden voor die huurders die plots in de problemen komen door jobverlies, waardoor ze geen inkomen meer hebben.

Werk en een fatsoenlijk inkomen, dat zijn de beste garanties om aan de verplichtingen te kunnen voldoen, ook voor de huurders. Deze regering zet heel duidelijk in op al die elementen, samen met alle andere partners die die verantwoordelijkheid delen.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, ik hoor u graag zeggen dat er wordt gewerkt aan de uitbreiding van de huursubsidie. Als u echt sociaal wilt zijn, maar daar dan snel werk van. Veralgemeen de huursubsidie, dat is de enige manier om er iets aan te doen.

Mevrouw Hostekint, LDD heeft van sp.a, dat al jaren mee verantwoordelijk is voor de massale leegstand van sociale woningen in Vlaanderen, geen lessen te krijgen over hoe sociaal je moet zijn. (*Applaus bij LDD*)

Mevrouw Liesbeth Homans: Naast mijn pleidooi voor de overheveling van de huurwetgeving wil ik nog eens benadrukken dat het beter is om niet op alle slakken zout te leggen, maar prioriteiten te stellen. Aangezien de uitbreiding van het stelsel van de huursubsidies al het verst staat, zou ik ervoor willen pleiten om de eventuele middelen die uitgetrokken zijn op de andere posten, naar daar over te hevelen en daar alvast een prioriteit van te maken, zodat we die problemen al kunnen oplossen met die maatregelen en die middelen.

De heer Jan Penris: Mevrouw Hostekint, ik wil met u het ideologische debat over richthuurprijzen gerust aangaan, maar dan moeten we dat debat niet virtueel voeren. Dan moeten we het voeren binnen een nieuw wetgevend kader. Ik hoop dat we op zeer korte termijn kunnen beschikken over bevoegdheden waarover we in dezen moeten beschikken. Ik hoop dat we de huurwetgeving in haar geheel heel snel kunnen regionaliseren.

Ik weet dat u daar geen tegenstander van bent, wel integendeel. Ik weet ook dat u daar binnen uw partij een aantal medestanders voor hebt. Ik hoop dat u de tegenstanders van een regionalisering van een aantal bevoegdheden in uw partij kunt overtuigen van een snelle regionalisering, zodat we met zijn allen het debat in dit Vlaams Parlement kunnen voeren.

Mevrouw Griet Coppé: Ik ben blij dat we hier eens uitgebreid kunnen discussiëren over zo'n belangrijk item. Het feit dat zo veel collega's hier in het parlement mee discussiëren, is toch al een teken dat het echt een actueel thema is. Het antwoord van de minister stelt mij tevreden. Woonbegeleiding zal ook aandacht krijgen.

Mevrouw Hostekint zegt dat diezelfde vraag ook aan Welzijn moet worden gesteld. Het betreft hier een thema dat zowel de minister van Welzijn als de minister van Wonen aangaat, vooral dan wanneer het over woonbegeleiding gaat.

Waarom zouden we, indien we op die manier iets kunnen doen aan de uithuiszettingen, niet alle ministers oproepen om kredieten vrij te maken en dit prangend probleem op te lossen?

Mevrouw Mieke Vogels: Mevrouw de minister, ik stel vast dat u niet echt wakker ligt van het feit dat er vandaag zestig gezinnen dagelijks op straat wonen. U blijft praten over “werk maken van” en over 2020. De huursubsidies zullen nooit operationeel zijn voor juni of juli 2010. Die reglementering zal nooit in uitvoering zijn. Gebruik het geld dat u dit jaar toch niet zult uitgeven, en laat het niet terugstromen naar de begroting zoals dit jaar is gebeurd. Gebruik dat geld samen met de OCMW's om hier en nu een urgentieplan op te stellen. Op die manier kunnen de OCMW's over middelen beschikken om ervoor te zorgen dat mensen niet langer uit hun huis worden gezet.

De voorzitter: Extra felicitaties voor de dames Coppé en Homans, die hier vandaag voor het eerst op het spreekgestoelte stonden. U deed dat beiden net alsof u al jaren in dit parlement zit. (*Applaus*)

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Lieven Dehandschutter tot mevrouw Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding, over de arbeidsomstandigheden in de mediasector

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het actualiteitsdebat en de vorige actuele vraag hebben aangetoond dat de economische crisis elke sector treft. Ook de media ontsnappen daar niet aan. Dat is de voorbije weken en maanden duidelijk geworden. In de dagbladpers en de weekbladpers is er al heel wat gebeurd maar ook de audiovisuele media delen in de klappen. Het is blijkbaar zo erg dat een van onze kwaliteitskranten in zijn weekendeditie kopte: “Het grote drama van de Vlaamse televisie”. Dit drama blees helaas geen komedie te zijn maar wel een tragedie.

De druk op de VRT en op andere televisiezenders is enorm groot en de concurrentie is bikkelhard. De versnippering van het landschap heeft dat de laatste jaren nog in de hand gewerkt. De economische crisis is van dien aard dat het nog moeilijker wordt.

Dat heeft sociale gevolgen en gevolgen op het vlak van de kwaliteit. Het heeft kwalijke sociale gevolgen in die zin dat er banen verloren gaan en dat, wie het geluk heeft om aan de slag te blijven, dat in zeer moeilijke omstandigheden moet doen. In het artikel in De Standaard worden een aantal voorbeelden opgesomd, onder andere van stagiairs. Er wordt in heel wat sectoren met stagiairs gewerkt. Het is de bedoeling die mensen op te leiden, maar niet de plaats te laten innemen van professionele, reguliere krachten. Welnu, stagiairs worden blijkbaar ingeschakeld als goedkope of gratis arbeidskrachten.

Men stelt ook vast dat de werkdruk zo groot is dat mensen daar bijna fysiek aan ten onder gaan. Er is een voorbeeld geciteerd waarbij een productiehuis in allerijl een vliegtuig moest inschakelen om medewerkers die op locatie waren te vervangen, omdat ze op het einde van hun krachten waren. Dat zijn schrijnende toestanden.

We hebben nog geen klokkenluiders in die sector maar een aantal mensen hebben toch wel een belletje doen rinkelen. Een van die alsnog anonieme personen zei dat ze het momenteel moeten doen met minder mensen die harder moeten werken voor hetzelfde of een lager loon en met een gebrekkig sociaal statuut.

Mevrouw de minister, in uw vorig leven en ook in uw huidige functie bent bekend als een daadkrachtig iemand. U zult ongetwijfeld niet lijdzaam toezien op wat er nu gebeurt. De hele malaise in de audiovisuele sector werkt als een cascade. Omroepen oefenen druk uit op de productiehuizen, op de facilitaire bedrijven en op de freelancers, die in de meest precare

situatie zitten. Zij krijgen geen of minder opdrachten tegen slechtere financiële voorwaarden. Vaak moeten zij heel lang wachten op hun geld.

Mevrouw de minister, bent u zich ten volle bewust van de toestand in die sector? Welke initiatieven neemt u? Overweegt u de organisatie van een nieuwe Staten-Generaal van de Media, met speciale aandacht voor de arbeidsomstandigheden?

De voorzitter: Minister Lieten heeft het woord.

Minister Ingrid Lieten: Ik lig altijd wakker van sociale wantoestanden. Ik vind correcte arbeidsrelaties zeer belangrijk. Het ziet ernaar uit dat er in de mediasector de voorbije jaren niet zo heel veel werd geïnvesteerd in een goed sociaal overleg en een goed sociaal kader. De mediasector is de voorbije jaren enorm gegroeid. Heel veel mensen hebben er werk gevonden, hebben er geld in geïnvesteerd en hebben er geld verdiend. Nu deelt ook de mediasector in de klappen van de bedrijfs- en economische crisis. De advertentiemarkt is gekrompen en dus zijn de middelen die in de mediasector omgaan heel wat beperkter. En nu komen natuurlijk die wantoestanden en een gebrek aan een sociaal kader en een sociaal overleg naar boven.

Ik wil graag daadkracht tonen, maar iedereen moet hier daadkracht tonen. Sociale verhoudingen zijn in de eerste plaats een verantwoordelijkheid voor de bedrijven zelf, voor de directieleden en aandeelhouders van die bedrijven. Er moet ruimte worden gemaakt voor het sociaal overleg. Ik zal daar zeker en vast toe bijdragen wanneer ik kan.

Op het andere vlak is het belangrijk dat de overheid haar rol als stimulator blijft spelen. Op dat gebied zullen wij in ieder geval met alle partners ervoor zorgen dat de acties die uit de staten-generaal zijn voortgekomen kunnen worden gerealiseerd. Ik voer daarover op dit moment gesprekken. Wij zullen als overheid onze verantwoordelijkheid opnemen, maar naast die verantwoordelijkheid van de overheid is er ook de verantwoordelijkheid van de werkgevers en moeten er correcte sociale relaties zijn.

De heer Lieven Dehandschutter: Dank u, mevrouw de minister, voor uw antwoord. U hebt gelijk, het is inderdaad een gedeelde verantwoordelijkheid, zowel van de overheid als van de particuliere sector van de ondernemingen. Maar het komt er ook op aan dat de overheid er nauwlettend op toeziet dat de afspraken die vroeger zijn gemaakt worden nageleefd. Daar komt het zeker nu, in deze moeilijke sociale omstandigheden, op aan.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Luckas Van Der Taelen: Dank u voorzitter, ik vind het zeer goed dat er eindelijk eens over deze materie wordt gesproken. Ik heb zelf lang in die sector gewerkt en ik heb het genoeg om als lesgever sinds enkele jaren jonge mensen in die sector te zien functioneren en vooral hun onwaarschijnlijke verhalen te horen vertellen. Het is heel eenvoudig: een heleboel productiefirma's werken al sinds jaar en dag onder extreme contractuele omstandigheden. Zij moeten voor weinig geld veel televisie maken. Jonge mensen zijn heel blij dat ze een job krijgen, maar zij zijn zich absoluut niet bewust van hun rechten. Ze worden gewoon gedurende enkele jaren uitgebuit. Dan weten zij dat er andere, jongere mensen klaarstaan om hen te vervangen.

Het is zeer belangrijk dat men aan die jonge mensen soms de essentials van het sociale leven moet uitleggen. Ik zal u een pijnlijke anekdote vertellen. Een ex-studente van mij werkte voor een forfaitair bedrag en wist zelfs niet dat ze verondersteld was om maar 36 of 40 uur per week te werken, en dat ze recht had op een vijfdaagse werkweek. Dat is geen van de pot gerukte anekdote. Het is echt zo dat daar jonge mensen, die zo blij zijn dat ze mogen werken en ook een beetje verblind zijn door de glamour die eigen is aan de sector, in vreselijke omstandigheden moeten werken. Soms loopt dat inderdaad slecht af. Daar is een initiatief op zijn plaats.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Voorzitter, ik heb het artikel nog eens bekeken en het moet mij van het hart dat ik het een vreemde aanklacht vind. Een krantengroep brengt een aantal bedrijven in the picture die niet behoren tot de productiebedrijven van het bedrijf waarin diezelfde krantengroep aandelen heeft in de reclameregie. Om niet te zeggen dat het over de VRT gaat. Maar goed, het zal waarschijnlijk toeval zijn dat nu net die krant andere bedrijven beschuldigt.

Dit is een oud zeer in de sector. Dit is al jarenlang gekend. Dit heeft niets met de crisis te maken. U gaat daar een beetje kort door de bocht. Het is altijd zo geweest. Stagiairs werden altijd aangetrokken in de productiesector en werden soms verplicht om voor een appel en een ei het jargon te leren.

Dat was ook zo bij de BRTN, bij de openbare omroep, en bij de BRT toen de dieren nog spraken. Daar kon je als kabelsleper wat centen bijverdienen. De grootste werkgever wordt hier niet vermeld. Laten we dan heel het speelveld bekijken en ook de Woestijnvissen van deze wereld, die zogezegd heiliger zijn dan de paus en dat niet doen, wat niet waar is, dat weet u dan meteen, mevrouw de minister.

De VRT is een van de grootste werkgevers in de audiovisuele sector. Er is een duale verhouding. De VRT heeft de lonen jarenlang laag gehouden, lager dan in het buitenland. Voor een deel komt dat nu terug. Heel wat mensen werken liever als freelancer of zelfstandige of met een managementvennootschap, om meer te kunnen aanrekenen aan de openbare omroep.

Nu zorgt de economische crisis voor minder opdrachten, de druk wordt groter, er zijn efficiëntieoefeningen enzovoort. Mevrouw de minister, ik zou het niet dramatiseren maar ik vraag om rustig en met open vizier naar alle bedrijven in de hele sector te kijken, en dit oud zeer aan te pakken. Dit is niet echt een gevolg van de economische crisis, maar ook van nieuwe efficiëntieoefeningen van de productiehuisen en digitalisering.

De voorzitter: De heer Wienen heeft het woord.

De heer Wim Wienen: Ik heb begrip voor dit probleem. Dat de druk in die sector heel groot is, weten we allemaal. Dit is geen nieuw probleem. Het vindt zijn oorzaak in zaken die zijn aangekaart in de Staten-Generaal van de Media. Daarvoor is dat orgaan destijds opgericht.

Ik wil dit ook wat nuanceren. Heel veel mensen in de sector hebben er zelf voor gekozen om op freelancebasis of aparte basis bij productiehuisen te gaan werken, en niet langer bij een omroep. Dat zijn de zogenaamde draaideurconstructies, die vooral kenmerkend zijn bij de openbare omroep. Daar moeten we ook durven naar kijken, als we die problemen aanpakken.

Mevrouw de minister, u zegt dat u wilt bijdragen tot de sociale debatcultuur in deze sector. Op welke manier gaat u dat doen? U wilt ook de actiepunten van de Staten-Generaal van de Media honoreren. We hebben een beperkte budgettaire ruimte. Wat zijn de prioriteiten in de actiepunten van de Staten-Generaal?

De voorzitter: De heer Verstreken heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Mevrouw de minister, hebt u al overleg gehad met de onafhankelijke productiehuisen om dit probleem te bespreken en wat is daar uit de bus gekomen?

Minister Ingrid Lieten: Ik heb inderdaad al overleg gehad met de Vereniging van Onafhankelijke Televisie Producenten. We hebben het eerst en vooral gehad over hun memorandum en bezorgdheden, en afspraken gemaakt om na te gaan hoe we dit met de verschillende actoren in de sector zullen aanpakken. Het verhaal kan nogal eens verschillen afhankelijk van de klok die men hoort. De producenten, de journalisten, de cameramensen, iedereen heeft zijn eigen bezorgdheden vanuit zijn eigen invalshoek. We willen die besluiten en de bezorgdheden die hier zijn geopperd, aanpakken. We willen ook wijzen op de verantwoordelijkheden van iedereen die daarin zit.

We kunnen niet alles over dezelfde kam scheren. Er zijn grote sterren die destijds zijn uitgestapt en hebben gekozen voor een zelfstandigenstatuut en dat nu misschien op een andere manier bekijken. Er zijn jonge stagiairs die, aangetrokken door de glamour, misschien voor niets werken. Er zijn cameramensen die op een bepaald moment beslist hebben om als zelfstandige te werken, geïnvesteerd hebben in een camera en een terugbetalingsplan hebben, en nu misschien onder druk staan omdat er minder werk is of voor minder geld moet worden gewerkt. We zullen dit vanuit de verschillende hoeken moeten bekijken.

In de eerste plaats moet iedereen zijn verantwoordelijkheid nemen, ook de werkgevers en directies van die bedrijven. Sociaal overleg is absoluut noodzakelijk. Daarin moeten we investeren. De overheid zal ook haar rol moeten spelen.

De heer Lieven Dehandschutter: Mijnheer de minister, ik dank u voor het aanvullende antwoord.

Ik wil nog meegeven dat ik nooit heb gesteld dat de crisis op zich de oorzaak is van de problematiek, maar ze heeft die wel verscherpt.

Ik heb een aanvulling bij de woorden van de heer Van Der Taelen. Het is heel belangrijk dat de jonge mensen die als freelancer actief zijn, en dat met veel enthousiasme doen en vaak veel verder gaan dan ze zelf willen of beseffen, heel goed op de hoogte zijn van hun rechten en ze tegen zichzelf, maar ook tegen de willekeur van hun opdrachtgevers beschermd worden.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Marino Keulen tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de stand van zaken met betrekking tot de zeven werkgroepen voor de verdere afhandeling van het Oosterweeldossier

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, we hebben in Antwerpen het referendum gehad. Drie dagen later voerden we hier, in de schoot van ons parlement, een pittig debat, waarbij een aantal bekommernissen vanuit de verschillende fracties aan bod kwamen.

Mijnheer de minister-president, u hebt daar toen in naam van de Vlaamse Regering op gereageerd met de aankondiging van de oprichting van zeven DAM-werkgroepen (Duurzame Antwerpse Mobiliteit), maar sedertdien hebben we daarover nog maar weinig gehoord. Vanuit mijn eigen fractie, Open Vld, heeft mevrouw De Ridder ervoor gewaarschuwd dat de werkgroepen, de DAM'en, geen eerste klas begrafenis mogen worden.

Wat is er nu eigenlijk al gebeurd? Op het ogenblik dat het debat hier plaatsvond, op 21 oktober, kon duidelijk worden vastgesteld dat er een verschil van mening bestond in de meerderheid, tussen aan de ene kant sp.a en aan de andere kant de andere meerderheidsfracties. Hoe ver staat het daar nu mee? Hebt u de meningsverschillen overwonnen? Worden er stappen voorwaarts gezet? Dit is uitermate belangrijk, want we zijn nu anderhalve maand verder. Wat kunt u ons ter zake meedelen, mijnheer de minister-president?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Keulen, dames en heren, ik kan u meegeven dat er in alle stilte hard is gewerkt, zoals dat hoort in delicate dossiers. Het ministerieel comité is een aantal keer bij elkaar gekomen. De zeven werkgroepen werden

opgestart en er hebben al verschillende vergaderingen plaatsgevonden tussen 6 en 24 november. Er werden ook afspraken gemaakt.

U hebt me dat niet uitdrukkelijk gevraagd, maar ik stel voor om verslag te brengen van de volgende vergaderingen, indien u dat wenst. Natuurlijk is het heel belangrijk, dat moet ik u niet vertellen, dat we in dit dossier vooruitgang boeken en dit gebeurt het best met grote deskundigheid en door te werken in stilte. Ik ga ervan uit dat dit dossier in februari/maart zijn beslag moet krijgen.

Ik ben heel positief ingesteld, want de commissie ad hoc die hier in het parlement werd opgericht, heeft het over het algemene kader en de expertencommissie die wij hebben opgericht, zal een bijdrage kunnen leveren op het vlak van de vergunningen. Ik hoop en ik ga ervan uit dat februari/maart een heel belangrijke periode zal zijn doordat we dan dit dossier kunnen afronden. Aan de hand van de gesprekken en van de rapporten die we krijgen, zullen we kunnen zien hoe we het vergunningenbeleid en de wetgeving ter zake kunnen aanpassen. Het snijpunt situeert zich in februari/maart, maar ik ben bereid om in te gaan op een eventuele vraag om, wanneer we wat verder gevorderd zijn, tekst en uitleg aan het parlement te komen geven.

Ik concludeer. De werkgroepen werden allemaal opgericht en zijn al verschillende keren bij elkaar gekomen. Er is vooruitgang geboekt in dit dossier en ik hoop dat u, mijnheer Keulen, uw waardering uitdrukt voor het feit dat dit in alle stilte gebeurt en dat we op het juiste moment zullen communiceren met het parlement over de vooruitgang die we geboekt hebben.

De heer Marino Keulen: Mijnheer de minister-president, u hebt een bepaalde zin zeven keer herhaald zonder ook maar één concreet woord te zeggen. Om het in Scheldeterminen uit te drukken: u verdrinkt de vis in het water. Haast je langzaam, gaat ook op. Ik begrijp wel dat u zegt dat u even de tijd nodig heeft, maar u vertelt totaal niets concreets en dat vind ik vreemd.

Als het over heel belangrijke maatschappelijke uitdagingen en dossiers gaat, stel ik voor dat de oppositie en de meerderheid samenwerken. Waarom zou men daar de oppositiefracties niet bij betrekken? Uw collega, minister Bourgeois, doet dat ook als het gaat over de interne staatshervorming, over de aanpak van de bestuurlijke organisatie van Vlaanderen in de toekomst. Op dit ogenblik zegt u echter eigenlijk niets. En dat vind ik verontrustend.

Minister-president Kris Peeters: U hebt me ook niets gevraagd.

De heer Marino Keulen: Ik heb u gevraagd of er vooruitgang is.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer de voorzitter, mijn goede collega Keulen is nieuw in de oppositie. Wat dat betreft, is hij wat onervaren. Wij zijn natuurlijk al wat meer gewoon.

De heer Marino Keulen: Oppositie voeren is en blijft uw natuurlijke roeping!

De heer Jan Penris: Dat mag er natuurlijk niet toe leiden dat we de informatie waarop we recht hebben niet krijgen. Maar, mijnheer de voorzitter, ik dacht dat we in dit parlement de goede gewoonte hadden om de informatie met betrekking tot Oosterweel, BAM en het hele masterplan op regelmatige basis te evalueren in een bijzondere commissie, waar dan ook een heel uitgebreid debat wordt gevoerd, waar een aantal opmerkingen van het Rekenhof worden geformuleerd, met opmerkingen, antwoorden, mogelijke antwoorden of niet van de regering, en al dan niet snedige bemerkingen van zowel meerderheid als oppositie.

Ik stel voor dat we die werkwijze behouden. We kunnen daar heel technisch, heel kritisch, heel lang en heel uitgebreid debatteren, zoals we dat ook hebben kunnen doen afgelopen zomer. Ik suggereer aan mijn nieuwe oppositiecollega dan ook het volgende: kalm, kalm, kalm. U krijgt de gelegenheid wel om uw rol in de oppositie, die nieuw is voor u, ten volle op te nemen.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mijnheer de minister-president, het is zeer goed dat men bezig is. De vraag is wel wat er uit de bus komt.

Ik herinner me dat ik in de debatten en de gesprekken die we eind augustus hebben gevoerd in de commissie ad hoc in verband met de dringendheid en de noodzakelijkheid ook alternatieven naar voren heb gebracht. Ook de intercommunale Interwaas heeft suggesties gedaan om op heel korte termijn te zorgen voor een oplossing om het traject voor de Liefkenshoektunnel beter te ontsluiten en, in afwachting van een bijkomende ontsluiting, te zorgen voor een zeer snelle doorstroming van het verkeer en de oplossing van het fileleed. Zijn daar zeven commissies en zeven gremia voor nodig? Moet de Vlaamse regering niet wat sneller actie ondernemen?

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me graag aan bij de vraag van de heer Keulen. Een aantal weken geleden stelden verschillende meerderheidspartijen in de wandelgangen, dus niet officieel, december voor. Tegen de kerstperiode zouden ze wel hun ei gelegd moeten hebben, en zou er een afspraak zijn. Anders had deze meerderheid een probleem, zo stelden ze. Ik stel vast dat die informele timing van december, waarover men het verschillende keren had, nu al verschoven is naar februari of maart. Dat betreurt ik.

Daarnaast wil ik nog even ingaan op de voortgangsrapportages van BAM, die nu misschien DAM zullen heten. Mijnheer de voorzitter, ik weet dat u er ook als commissievoorzitter over spreekt. Ik stel vast dat er nog steeds geen concrete datum is vastgelegd. Ik dring erop aan dat er een concrete datum wordt vastgepind.

Ik stel voor dat men daarmee begint tijdens een van de eerste vergaderingen na de bespreking van de beleidsnota's. Momenteel staat er bij de bespreking van de werkzaamheden enkel een onduidelijke verwijzing naar het voorjaar. Ik dring erop aan dat dat gebeurt tijdens een van de eerste vergaderingen van januari.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder, tijdens de laatste regeling van de werkzaamheden van de commissie hebben we afgesproken dat we volgende week donderdag de planning van de agenda voor de eerstkomende maanden zullen vastleggen. Dat geldt ook voor de datum waarop de voortgangsrapportage van BAM en DAM aan bod zal komen. Als men natuurlijk in de commissie met andere zaken bezig is en niet luistert wat de voorzitter van de commissie zegt, dan moet men achteraf niet komen klagen. *(Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder)*

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, de heer Keulen heeft gevraagd of er in verband met dit dossier vooruitgang is geboekt. Het antwoord is duidelijk ja. Indien hij daarmee bedoelt dat op een bepaald moment, tijdens de voortgangsrapportages in de commissie, een stand van zaken moet worden gegeven, blijft het antwoord ja. Ik wil hier benadrukken dat we dit met die zeven werkgroepen, waarover sommigen zich enigszins smalend uitlaten, zorgvuldig aanpakken.

Mevrouw De Ridder heeft in de wandelgangen blijkbaar deadlines opgevangen. Dat is op zich interessant, maar het is natuurlijk belangrijk realistische deadlines te hanteren. De uitspraak van de Raad van State vormt een belangrijk element van dit dossier. Die uitspraak wordt normaliter niet in december 2009 verwacht. Ik wil hier geen oplossing toelichten om de dag nadien met een uitspraak van de Raad van State te worden geconfronteerd. We moeten dit zeer zorgvuldig voorbereiden.

Mijnheer Keulen, ik ga ervan uit dat u dit standpunt niet enkel kunt appreciëren, maar zelfs wilt ondersteunen. De Vlaamse Regering behandelt dit dossier, waarover al veel is gezegd en veel standpunten zijn ingenomen, met zorg. We zullen pas met een voorstel van oplossing naar buiten komen zodra dit binnen de Vlaamse Regering zorgvuldig is bekeken.

De heer Marino Keulen: Het blijft natuurlijk onduidelijk of binnen de Vlaamse Regering al eensgezindheid bestaat.

Minister-president Kris Peeters: Het antwoord is ja.

De heer Marino Keulen: Mijnheer de minister-president, de gretigheid waarmee u die vraag over overeenstemming beantwoordt, stelt me niet meteen gerust. (*Gelach*)

Ik heb u vanuit de oppositie al de hand gereikt. Ik heb u al voorgesteld met betrekking tot dit zeer belangrijk dossier samen te werken.

Wat de termijnen betreft, is zeker over Kerstmis 2009 gesproken. Nu is het al februari of maart 2010 geworden. Deze vaagheid over de termijnen creëert natuurlijk een zekere achterdocht bij de mensen. Enerzijds verklaart u dat het belangrijk is in verband met dit mobiliteits- en infrastructuurdossier vooruitgang te boeken. Daar staat iedereen achter. Anderzijds vertegenwoordigt u de Vlaamse Regering. U beschikt over de hefboomen en de instrumenten. U moet stappen voorwaarts zetten.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Filip Dewinter tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de subsidiëring van de bouw van minaretten

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de voorzitter, afgelopen weekend hebben de Zwitsers de rest van Europa een les in democratie gegeven. Ondanks de multiculturele indoctrinatie en politiek-correcte intimidatie van zowat alles met naam en faam in Zwitserland, van ‘Bekende Zwitsers’ (BZ’s), voetbalvedettes, kerken, mensenrechtenorganisaties en alle politieke partijen behalve één, heeft 57 percent van de Zwitsers voor een verbod op minaretten gestemd. Dit getuigt van gezond verstand.

In ons land is de realiteit enigszins anders. Ik ben ervan overtuigd dat een meerderheid van de bevolking voor een dergelijk verbod is. Helaas worden bij ons dergelijke bouwwerken zowaar door de Vlaamse overheid gesubsidieerd. Die subsidies worden door het Vlaams Bouwfonds en door de provincies verstrekt. Het Vlaams Bouwfonds subsidieert tot 30 percent van verbouwings- en bouwwerken aan moskeeën.

Nu wil het toeval dat drie erkende moskeeën, gelegen in Houthalen-Helchteren, Heusden-Zolder en Waregem, een project voor de bouw van een dergelijke minaret hebben lopen. Een vierde moskee, gelegen in Kortrijk, zal binnenkort worden erkend en ook een dergelijk project opstarten.

Mijnheer de minister, mijn vraag is eigenlijk zeer eenvoudig. Laat de Vlaamse overheid toe dat Vlaams belastinggeld zou worden gebruikt om symbolen van islamisering, namelijk minaretten, in Vlaanderen te bouwen? Elders in Europa worden zulke symbolen van islamisering verboden. Het kan dan ook niet de bedoeling zijn dat uitgerekend wij met belastinggeld dergelijke symbolen van de islamisering faciliteren en subsidiëren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer de voorzitter, geachte collega’s, ik ben vooralsnog niet bevoegd voor Zwitserland, dus ik ga uw opmerking onbeantwoord laten.

U had het over twee moskeeën, namelijk die van Waregem en Heusden-Zolder. Ik heb me geïnformeerd. Het zijn twee erkende islamitische gemeenschappen. U kent de financiering

van de islamitische gemeenschappen: die gebeurt op perfect dezelfde wijze als die voor de andere erediensten. De tekorten van de werkingskosten worden gedragen door de provincies. Er zijn tot nu toe 17 erkende moskeeën in Vlaanderen. Er is geen enkele aanvraag ingediend om een betoelaging in de werkingskosten te krijgen. Er is dus nog geen enkele euro uitbetaald.

Ook de twee waarover u het hebt in uw vraagstelling, vallen voor investeringen onder de regeling, net zoals alle andere erkende erediensten: de orthodoxe, de israëlitische, de protestantse, de anglicaanse, de rooms-katholieke. Er is een subsidiëring van 30 procent voor investeringen. Tot nu toe is er geen enkele aanvraag binnen en dus ook geen enkele euro uitbetaald.

Ik heb de twee meerjarenplannen waarover u het had, laten opvragen. Voor Waregem is er in de tweejarenplanning geen euro investering gepland in de loop van de drie jaren waarop de meerjarenplanning slaat. Voor Heusden-Zolder is dat wel het geval. Daar plant men in 2012 inderdaad het bouwen van een minaret. Dit valt onder de subsidieregeling.

Ik heb in mijn beleidsnota, die u ongetwijfeld met veel aandacht zult hebben gelezen, gezegd dat ik prioriteiten ga stellen omdat er wachtlijsten zijn. Ik ga prioriteit geven aan veiligheidsinvesteringen, aan elektriciteitswerken, aan dakwerken enzovoort. Voor de rest ga ik niet-prioritair tewerk gaan. Na een vergunning – want het gaat over ruimtelijke ordening –, zullen ze in aanmerking komen bij de niet-prioritaire behandeling, net zoals alle andere aanvragen van alle andere erkende erediensten.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister, uiteraard verwacht ik van u een principieel antwoord. Het is ja of het is nee. Ofwel kan Vlaams belastinggeld via het Vlaams Bouwfonds dienen voor dergelijke bouwwerken, ofwel kan het niet.

U hebt vandaag, na heel lange omzwervingen, gezegd dat het kan. Indien er een aanvraag komt – wat zo is in die ene moskee en wat ook zo zal zijn in de twee andere –, dan zult u die gelden ter beschikking stellen. Ik vind dat een totaal foute beslissing. U hebt altijd de intentie gehad om een soort Vlaamse islam tot stand te brengen. Ik zeg u wat we aan het doen zijn met onder andere het subsidiëren van dit soort bouwwerken: het creëren van een geïslamiseerd Vlaanderen. Geen Vlaamse islam, maar een geïslamiseerd Vlaanderen.

Mag ik u erop wijzen dat een moskee niet zomaar een bouwwerk is? Niemand minder dan de Turkse premier Erdogan zei dat de moskeeën de kazernes zijn, de koepels de schilden en de minaretten de bajonetten van de islam. Ik heb dat niet gezegd, dat zegt de Turkse premier. *(Opmerkingen)*

Laten we dus niet naïef zijn over de bouw van moskeeën en zeker van minaretten in Vlaanderen. Moskeeën zijn bruggehoofden van de islam en de minaretten zijn inderdaad de symbolen van de islamisering.

Ik had een krachtiger en een duidelijker principieel nee van u hier durven te verwachten, zeker na het duidelijke signaal dat uitgegaan is van de Zwitserse bevolking. Ik ben ervan overtuigd dat zowat alle bevolkingen van alle Europese landen hetzelfde signaal willen uitsturen, niet alleen over de bouw van minaretten, maar vooral over de islamisering van Europa. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, het is niet de bedoeling van onze fractie om deze kwestie aan te grijpen om bevolkingsgroepen tegen elkaar op te zetten of te polariseren. Maar aan de andere kant blijkt toch uit de reacties op het Zwitserse referendum de kloof tussen enerzijds de politiek correcte elites en de zorgen van de bevolking. De elites begrijpen toch niet altijd de zorgen die bij de bevolking leven.

Mochten we hier een dergelijk referendum organiseren, zouden we min of meer dezelfde uitslag hebben. In tegenstelling tot wat de heer Dewinter zegt, is het volgens mij geen kwestie

van subsidies of godsdienstvrijheid. Het is een kwestie van ruimtelijke ordening en stedenbouw. Sinds het begin van de vorige eeuw hebben we een seculier stadsbeeld ontwikkeld. De grote landmarks in onze steden zijn niet meer de kathedralen, maar seculiere bouwwerken, zoals de Boerentoren, het Atomium en binnenkort misschien de Lange Wapper.

Wij mogen niet toestaan dat een vernieuwd integrisme zou ontstaan of een nieuwe religieuze kruistocht die zich uit in triomfalistische minarettenbouw. Als we streven naar een geïntegreerde, gemoderniseerde islam – waarin ik probeer te geloven – moeten de gebedshuizen zich integreren in het stadsbeeld en dat niet domineren. We moeten de kwestie op dat vlak aanpakken. De minaretten moeten bescheiden zijn als we willen werken aan een geseclariseerde samenleving waarin de godsdiensten een bescheidener rol spelen.

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer de minister, mijnheer de voorzitter, collega's, we leven in een pluralistisch Vlaanderen en dat is een rijkdom voor onze regio. Het belet niet-gelovigen om te pleiten voor een slecht onderhoud van onze kerken. Elk dorp in Vlaanderen wordt gemarkeerd door een kerktoeren. Zelfs als niet-gelovigen moeten we daar goed voor zorgen. Mijnheer de minister, ik pleit ervoor om niet toe te geven aan uw tekort aan budget voor het onderhoud van religieuze gebouwen, maar er juist in te investeren, ongeacht van welke religie het gebouw is.

De voorzitter: De heer Keulen heeft het woord.

De heer Marino Keulen: Le nouveau Vlaams Belang est arrivé. Dat is oude wijn in nieuwe zakken. Het is nog steeds dezelfde boodschap.

Voor de bouw van gebedshuizen, kerken, moskeeën, synagogen of wat dan ook, gelden stedenbouwkundige voorschriften en de decreten inzake ruimtelijke ordening. Op basis daarvan wordt gekeken of torens en minaretten en dergelijke kunnen of niet. Op die basis worden die eventueel geweigerd. Die voorschriften gelden overigens voor alle gebouwen.

In dezelfde reglementering is er ook overal een bezwaarschriftenprocedure voor omwonenden. Het is niet zo dat mensen dat allemaal over zich heen krijgen en passief moeten ondergaan. Nuance is hier op zijn plaats, net als kennis van onze reglementering inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening.

De voorzitter: De heer Kennes heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Het Zwitserse referendum komt als geroepen voor de heer Dewinter nu hij na interne discussies terugkeert naar de thema's die hem vertrouwd zijn. Een moskee als gebedshuis moet geen minaret hebben, maar in de klassieke vormgeving is het wel een gebouw met een koepel en een minaret. Dat sluit aan bij de basilieken en kruiskerken van de christelijke traditie, de stoepa's van het boeddhisme of de tempels met fronton en zuilen in de klassieke oudheid. In die zin is er hier niets anders aan de hand met deze eredienst.

De moskee is meer dan alleen maar een gebedshuis. Het is ook een plaats van de gemeenschap, waar ook buiten de gebedsuren activiteiten plaatsvinden. De moskee heeft daarvoor dan ook gebouwen en faciliteiten. De gemeenschappen dragen er financieel toe bij om die gebouwen in te richten. Er leeft een verwachting dat het geheel een klassieke vorm aanneemt. Dat lijkt me het geval bij alle erediensten over de hele wereld.

De collega-burgemeester van Heusden-Zolder bevestigde mij zonet nog dat er in haar gemeente geen enkel probleem over bestaat. Dat is een oude moskee en alles verloopt in goed overleg. We moeten geen problemen creëren die er niet zijn of door de lokale besturen niet als probleem worden gevoeld.

Ik waarschuw ook voor het misbruik van de ruimtelijke ordening. Het is duidelijk dat elk gebouw moet inpassen in de omgeving en dat de ruimtelijke draagkracht moet worden gerespecteerd. Dat neemt niet weg dat er ruimte moet zijn voor grotere projecten. Het zou ons

sieren mochten we het principe van gelijke behandeling van alle erkende erediensten toepassen.

Minister Geert Bourgeois: Het is duidelijk dat het Vlaams Blok terug is van weggeweest. Het is eigenlijk nooit weggeweest. Het is niet ‘le nouveau blok est arrivé’, neen, het Blok is nooit weggeweest. Wie vegeeteert op een referendum ergens in het verre Zwitserland om een actuele vraag te stellen in dit Vlaams Parlement voor een aanvraag die zich in 2012 zou kunnen aandienen, stelt zich wel heel proactief op.

U verwacht van mij een principiële antwoord. Ik heb gezegd dat ik de wetten zal respecteren. De wet voorziet daarin. We zullen alle erediensten op gelijke voet behandelen. De fundamentele vraag is of er een ruimtelijke vergunning komt en of men een aanvraag indient die beantwoordt aan de voorschriften. Als dat zo is, zal die op gelijke voet worden behandeld.

Ik wil graag in discussie treden met de heer Bouckaert. Het fundamentele probleem dat ik bij iedere ontmoeting met mensen uit de moslingemeenschap aansnijdt, is of we een islam hebben die compatibel is met onze verlichte westerse samenleving.

Ik krijg daar, mijnheer Dewinter, van alle mensen die ik heb ontmoet een positief antwoord op. Daar gaat het om. Het gaat om de inhoud. Het gaat niet om dat symbool. Het gaat er wel om of men in een actieve, pluralistische samenleving met een veelheid van godsdiensten en met niet-gelovigen kan samenleven. De vraag is of dat kan met een islam die volgens u onverenigbaar is met onze westerse samenleving.

We hebben ook onze erkenningsvoorwaarden die stellen dat de erkende islamitische gemeenschappen hun erkenning kunnen kwijtraken als ze handelingen stellen of oproepen doen die strijdig zijn met de fundamentele rechten en vrijheden of als ze de fundamentele beginselen van onze samenleving niet aanvaarden of ertegen ingaan.

Heel veel partners van de islamitische gemeenschap stellen dat hun toekomst hier ligt, in deze pluralistische gemeenschap. Deze gemeenschap houdt een veelheid van godsdiensten in en een scheiding tussen kerk en staat. Dat is het debat dat we moeten voeren, en dat debat interesseert mij veel meer dan het debat over het minaretje. Het inhoudelijke debat is het belangrijkste debat van de toekomst. *(Applaus bij CD&V, sp.a, N-VA, Open Vld en Groen!)*

De heer Filip Dewinter: Eerst en vooral ben ik ontroerd omwille van uw bezorgdheid over mijn partij. Die is hier helemaal niet aan de orde. We lossen dat zelf wel op.

Het gaat om de bekommernis van de bevolking. Dat had u blijkbaar na het referendum niet begrepen. Er is een gigantische kloof tussen wat u en de meerderheid van dit parlement denken en wat leeft bij de bevolking. Hebt u dat niet begrepen na het referendum in Zwitserland? Ik daag u trouwens uit om een soortgelijk referendum bij ons te houden. U zou nogal wat meemaken.

Het is een feit dat ik het niet eens ben met verscheidene collega's, ook niet met collega Bouckaert. Het gaat niet over pluralisme en ruimtelijke ordening. Het gaat over iets helemaal anders. Het gaat over een godsdienst, een maatschappelijke ordening, een politieke ideologie die hier niet thuis hoort en haaks staat op alles waar Europa voor staat.

Mijnheer Bouckaert, en ook ten aanzien van de woordvoerder van CD&V die zoals altijd aan een ziekelijke vorm van zelfvernietiging lijdt, ik pas ervoor om nu te gaan pleiten voor de bouw van koepels en minaretten. Bovendien zou de bouw ervan ook nog eens met Vlaams belastinggeld worden gesubsidieerd, want daar komt het op neer.

Voor Europa en de beschaving van het Avondland moeten we ons niet schamen. Het is inderdaad een continent van belforten, en ook van kathedralen, al zeg ik dat als vrijzinnige. Maar niet en nooit, hoop ik, van moskeeën en minaretten. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over het integriteitsbeleid bij het Agentschap Wegen en Verkeer (AWV)

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte leden, bij het Vlaamse Agentschap Wegen en Verkeer is al geruime tijd sprake van onregelmatigheden. Er hebben zelfs huiszoekingen plaatsgevonden bij leden en toplui ervan. Sinds gisteren heeft Vlaanderen via de televisie echter kennis kunnen nemen van de feiten, met bewijzen. Dat was nog niet gebeurd.

Ik vat even de feiten samen. Er hebben al meerdere audits plaatsgevonden, waarbij onregelmatigheden werden vastgesteld, maar niets werd gedaan met die onregelmatigheden. Een voorbeeld is het viaduct van Vilvoorde. LDD heeft een e-mail onderschept die duidelijk aantoonde dat de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant wist dat de asfaltsamenstelling helemaal niet deugde en dat het asfalt absoluut niet mocht worden gelegd. Er staat zelfs letterlijk in de e-mail – die ik bij me heb – dat het bestek gewoon niet is gevolgd. Ik stel me daar vragen bij. De andere inschrijvers hebben dan wel het bestek voor een correcte prijs gevolgd.

Bovendien is er het ruimen van slib in de grachten langs de E40. We hebben vastgesteld, en beschikken ook over de bewijzen, dat er meermaals is betaald voor het afvoeren van een bepaald aantal ton slib. Een deel van het slib ligt er zelfs nog, waardoor de gemeente Nevele nu zelfs last heeft van wateroverlast. Die gemeente is u welbekend, mevrouw de minister.

Ik zal niet onder stoelen of banken steken dat LDD wel degelijk is geïnformeerd door ambtenaren die het echt goed menen en het beu zijn. Een frappante zaak is die van ingenieur De Backer, ooit diensthoofd in Oost-Vlaanderen, die later samen met zes collega's werd vervolgd en veroordeeld, weliswaar met opschorting van straf. Dat laatste wil ik toch even benadrukken. Het parket is daarbij in beroep gedaan, niet de beklagde. Die man is dan bij een dubieuze firma gaan werken, waar het gerecht ook aan de deur stond. Hij zou nu vanaf 1 januari terugkeren als afdelingshoofd ad interim van de afdeling Oost-Vlaanderen.

Mijnheer de voorzitter, ik zal afronden, maar ik wou dat toch delen met het parlement. Het gaat hier immers over Vlaams belastinggeld. Dan is er de administeur-generaal, wiens levenspartner coördinator is voor de klachten die bij die dienst aankomen. Het gaat dus over één familie in Vlaanderen die rechter en partij is bij klachten bij Wegen en Verkeer. Dat vind ik sterk.

Mevrouw de minister, ik heb uw reactie in media gezien. U stelt dat er maatregelen zijn genomen, dat er schorsingen zijn gebeurd en dat er daadwerkelijk meldingen aan het parket hebben plaatsgevonden. Zult u dat hard maken? Wij van LDD beschikken immers over bepaalde stukken, en we vragen ons sterk af of er wel iets is gebeurd tegen die onregelmatigheden.

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer de voorzitter, de voorbije jaren zijn er inderdaad een aantal auditrapporten opgemaakt, naar aanleiding van feiten die aan het licht zijn gekomen met betrekking tot de werking van het Agentschap Wegen en Verkeer. De inhoud en de opvolging ervan zijn meermaals uitgebreid aan bod gekomen en besproken in het Vlaams Parlement. Mijnheer Reekmans, dat is nog op 22 oktober gebeurd, dus een paar weken geleden. Toen heb ik naar aanleiding van onder meer een vraag om uitleg van u gesteld dat er huiszoekingen zijn gebeurd en dat er schorsende maatregelen zijn genomen. Een aantal commissieleden hebben toen nog gesteld dat het goed was dat daar zo openlijk over werd gecommuniceerd, dat we daar zo open mee omgingen.

Er zijn in die dossiers echter twee principes waaraan we niet mogen voorbijgaan. Als er een huiszoeking plaatsvindt, gebeurt dat door de gerechtelijke diensten. Zoals u ook weet, leven we in een rechtsstaat. Dat betekent dat, zolang een onderzoek loopt, dat onderzoek geheim is, dat we die discussie niet op straat gaan voeren. Dat zou nefast zijn voor een onderzoek. Ook bestaat er nog zoiets als het recht op verdediging. Als iemand iets ten laste wordt gelegd, heeft die de mogelijkheid om zich te verdedigen en moet hij van die mogelijkheid gebruik kunnen maken.

Betekent dat dat als er een auditverslag wordt gemaakt door de interne auditororganisaties die onafhankelijk zijn binnen de administraties, daar niets mee gebeurt? Neen.

U verwijst naar feiten naar aanleiding van renovatiewerken aan de viaduct van Vilvoorde. De inhoud van de audits is bekend en is doorheen de jaren ook besproken in het Vlaams Parlement. Die inhoud heeft juist aanleiding gegeven tot het integriteitsbeleid dat is opgestart bij de Vlaamse overheid. In de beheersovereenkomst met het Agentschap Wegen en Verkeer staat met zoveel woorden een integriteitsclausule. Ambtenaren hebben opleidingen gevolgd om met die integriteit om te gaan.

Is dat voldoende? Mijnheer Reekmans, u hebt een punt als u zegt dat er feiten zijn. We moeten inderdaad ook proactief zijn. Er zijn nog alleen maar audits gebeurd naar aanleiding van klachten die binnenkomen. Ik heb vanmorgen een vrij lang onderhoud gehad met de diensten van het Agentschap Interne Audit. Ik heb deze mensen gevraagd om de komende maanden werk te maken van het uitvoeren van steekproefsgewijze audits. Dat betekent dat de Interne Audit zelf het initiatief neemt om steekproefsgewijs een aantal zwakke plekken in de organisatie te auditeren. Het is een nieuw instrument dat sinds kort bestaat, maar ik heb gevraagd dat men daar gebruik van zou maken.

Mijnheer Reekmans, er is iets dat me plezier heeft gedaan: gisteren heeft de automobilistenorganisatie Touring een rapport verspreid waarin duidelijk wordt gezegd dat de toestand van de wegen in Vlaanderen erop vooruitgaat. De inspanningen die de voorbije jaren zijn gedaan, renderen. Het stemt me blij dat er heel wat wegenwerken gebeuren die correct zijn. Ik ben in het Agentschap Mobiliteit en Openbare Werken verantwoordelijk voor iets meer dan 13.000 ambtenaren. Ik denk dat we de bezorgdheid delen dat elke ambtenaar integer moet zijn. Het is aan ons om de instrumenten aan te reiken. Het is aan elke ambtenaar om gebruik te maken van de mogelijkheden die er zijn.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, u ontkent de feiten niet. Ik hoorde u in de media vertellen dat er een melding aan het parket is gebeurd. Als parlementslid vraag ik u dan ook formeel om mij de parketnotitienummers van die klachten de komende dagen te bezorgen, door wie die klachten zijn ingediend en wanneer. Het is mijn recht als parlementslid dat te onderzoeken.

Mevrouw de minister, u zegt dat er audits gebeuren op basis van klachten die binnenkomen. Daar zit net de reden waarom LDD zo bezorgd is. Die klachten komen namelijk binnen bij de levenspartner van de administrateur-generaal van het Agentschap Wegen en Verkeer, die coördinator klachtenbehandeling is en die à propos benoemd is veertien dagen na de veroordeling van de zeven ambtenaren. Mevrouw de minister, hoe kan één Vlaams gezin zoveel macht hebben in Vlaanderen en rechter en partij zijn?

Wij vragen dat er een duidelijke onafhankelijkheid komt en dat er opnieuw een dienst komt die effectief politionele bevoegdheid heeft. Dat is het groot probleem bij de dienst van de interne audits. Als je dat vergelijkt met het vroegere Hoog Comité van Toezicht, heeft die dienst geen meldingsplicht, laat staan politionele bevoegdheid.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Mijnheer de voorzitter, ik begrijp de vraag van de heer Reekmans. U als voorzitter zult allicht heel goed weten dat die relatief weinig actueel is. Er zijn nu wel

nieuwe elementen, maar zoals de minister heeft aangehaald, loopt die discussie al heel lang. Ik verwijs naar de discussie ten gronde die we hebben gevoerd op 15 maart 2005, over de interne audit van 17 juni 2003 en 14 december 2004.

Ik hoor de heer Reekmans graag over de goedmenende ambtenaar spreken die hem inlicht. Voor alle duidelijkheid wil ik hem meedelen dat ik diezelfde boodschap van diezelfde goedmenende ambtenaar tijdens die discussies al heb aangebracht. Ik spreek over de situatie in verband met de heer De Backer en de onderschepte mail. Ik zal één zinnetje van mezelf voorlezen uit het debat toen: “De proefstukken van het eerste gietasfalt bleken zo verschrikkelijk slecht te zijn dat de wegenwerkers een klein percentage polymeer moesten toevoegen.” Leest u maar de mail die u bij u hebt, dat staat er wellicht ook in. Ik haal maar een element uit het debat van toen aan.

Ik begrijp uiteraard uw bezorgdheid, maar ik wil gewoon duidelijk maken dat dit al heel lang aansleept en dat bepaalde zaken die nu als nieuwigheden worden voorgesteld eigenlijk oudbakken zijn, want ze dateren uit de jaren 2003 tot 2005.

Maar die debatten zijn nodig. In 2007 heb ik naar aanleiding van zo'n debat een voorstel van resolutie ingediend met de bedoeling een integriteitsclausule in de beheersovereenkomst tussen de Vlaamse Regering en het AWV te integreren. Het Vlaams Belang was en is immers zeer bezorgd over de situatie, maar jammer genoeg heeft men toen mijn voorstel niet gesteund. Misschien kunnen we in de loop van de volgende dagen samen een nieuw voorstel van resolutie indienen, uitgaande van mijn oud voorstel?

De voorzitter: De heer Sauwens heeft het woord.

De heer Johan Sauwens: Ik wil waarschuwen voor twee zaken. Eén: ik ben een aantal jaren advocaat mogen zijn. Het is een van de mooiste beroepen. Ik heb nog mensen verdedigd die voor strafrechtbanken werden aangeklaagd door buitenstaanders én het parket, maar toch niet schuldig bleken te zijn. Ik steun dus de minister: er is het geheim van het onderzoek en er is de scheiding der machten. We moeten niet zelf rechter willen spelen. Het gaat ook om een erg technische aangelegenheid. Als de feiten vaststaan, dan zal de minister de eerste zijn om voor transparantie te zorgen. Zij beheert een departement waar meer dan 13.000 mensen werken. Zoals in de magistratuur en in alle andere entiteiten waarin mensen werken, worden daar fouten begaan. Die fouten moeten natuurlijk worden opgehelderd.

Twee: we mogen niet veralgemenen. Enkele jaren geleden hebben we dat meegemaakt, naar aanleiding van enkele oudere feiten in de sociale huisvestingssector. De hele sector kreeg toen de Zwarte Piet toegespeeld, en men maakte veel kabaal over een groot schandaal. Inzake openbare werken doet Vlaanderen het uitstekend. Als er fouten gebeuren, dan moeten we er rekening mee houden dat dit alles in een erg concurrentiële omgeving gebeurt, waar veel jaloezie heerst. Ik pleit dus voor behoedzaamheid. We moeten trachten om de pijlers van de rechtstaat overeind te houden.

De voorzitter: De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, dit probleem sleept al lang aan, sinds 2001. Ik wil de discussie in de commissie niet nog eens overdoen. Maar ik herhaal het: mevrouw de minister, u hebt een probleem, en dat probleem moet worden opgelost. Vandaag vernemen we dat er nieuwe huiszoekingen gebeuren en dat de administrateur-generaal zijn partner heeft aangesteld. Dat alles heeft een hoog 'Vlaams Huis in New York'-gehalte. We zijn daarin kordaat opgetreden. Ik ga akkoord met de heer Sauwens om te zeggen dat we voorzichtig zijn. Maar ik vraag u, namens mijn fractie, om de administrateur-generaal tijdelijk zijn controlerende bevoegdheid te ontnemen, om zo op voorhand een en ander te ontmijnen, en ook als duidelijk signaal naar de ambtenaren die het wel goed doen. Wij dringen daarop aan.

Minister Hilde Crevits: Ik wil toch iets verduidelijken: de partner van de heer Caestecker is niet de ambtenaar die de klachten over corruptie ontvangt. Zij is de persoon die het werk doet dat vroeger door het Meldpunt Wegen gebeurde. Zij verzamelt klachten over putten in de wegen en over niet-schoongemaakte fietspaden en dergelijke. Zij is ook niet voorgedragen door de heer Caestecker, maar door iemand anders. Zij deed die job trouwens al heel lang.

Wat de toestand van de heer Caestecker betreft, dacht ik dat ik dit al had gemeld: ik heb de interne audit gevraagd om me een situatieschets met de feiten te bezorgen. Aan de hand daarvan heb ik vanochtend een gesprek gevoerd. U mag van me niet verlangen dat ik ongecontroleerd allerlei maatregelen tref. Het is belangrijk dat ik zorgvuldig optreed.

Wat de integriteit betreft, herhaal ik wat ik al in de commissie heb gezegd: in de beheersovereenkomst staat een passus over integriteit. Integriteit maakt deel uit van de opleiding van elke ambtenaar. Verder zijn er preventieve maatregelen.

Daarnaast is het van belang dat iedereen integer is. Het is belangrijk dat we daar ook de nodige controles kunnen uitvoeren. Daarom heb ik zelf aan de diensten Interne Audit gevraagd om het nieuwe instrument van de steekproefsgewijze audits te gebruiken. Dat zal toelaten om de efficiëntie van de organisatie verder te evalueren.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, u minimaliseert de rol van de levenspartner van de heer Caestecker, de administrateur-generaal. Ik lees letterlijk voor uit de benoeming: “Mevrouw is aangesteld als centrale klachten- en meldingencoördinator voor het Agentschap Wegen en Verkeer, stafdienst.” Van het geheel, dus.

Alleen al het feit dat ze de levenspartner is van de administrateur-generaal geeft dit, zoals de heer Roegiers al opmerkte, een zeer hoog ‘Vlaams Huis in New York’-gehalte. Ik hoop dat we dat niet te dikwijls krijgen in dit parlement, want het is het belastinggeld van de modale Vlaming dat hieraan wordt besteed.

LDD is echt bezorgd om deze normvervaging, die stilaan leidt tot passieve en actieve corruptie. Mijnheer Sauwens, LDD speelt geen rechter. Wij oefenen gewoon onze controlefunctie als parlementsleden uit. Het is onze taak om dit aan te kaarten. *(Opmerkingen)*

De heer Johan Sauwens: In de gemeenteraad zou het niet mogen dat mensen bij naam worden genoemd, mijnheer de voorzitter.

De voorzitter: Mijnheer Sauwens, ik pas het reglement toe. Alleen de heer Reekmans mag een slotopmerking maken. Dit debat zal op andere plaatsen wel verder worden gevoerd.

De heer Peter Reekmans: Mevrouw de minister, wij zijn bezorgd om wat hier gaande is, vooral omdat er bij het Agentschap Wegen en Verkeer ambtenaren zijn die het wel goed menen en die het beu zijn om processen-verbaal op te stellen omdat er vandaag niets mee gebeurt. Mevrouw de minister, ik vraag u vanuit LDD om daar iets aan te doen en om eindelijk korte metten te maken met het wanbeleid dat daar nu wordt gevoerd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Verfaillie tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over maatregelen tegen middenbermongevallen op autosnelwegen

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, verkeersveiligheid is voor de Vlaamse overheid terecht een heel belangrijk beleidsaspect. Er

zijn doelstellingen naar voren geschoven om het aantal verkeersslachtoffers op korte termijn te doen dalen.

Mevrouw de minister, in Vlaanderen zijn er nog een aantal autosnelwegen met een open middenberm. Dat zijn autosnelwegen waar je met een voertuig vrij eenvoudig van de ene kant van de autosnelweg op de andere kant terecht kunt komen, met als resultaat dat voertuigen in de tegenovergestelde richting worden aangereden, met dodelijke slachtoffers tot gevolg. In het verleden hebben we al een zeer interessante discussie gehad over het stuk autosnelweg naar Jabbeke. U hebt toen het proefproject in het leven geroepen om daar een aarden berm aan te leggen.

Ondertussen is die aarden berm veertien maanden operationeel, en hebben we kunnen ervaren dat het aantal verkeersongevallen en slachtoffers op dat stuk autosnelweg drastisch is gedaald. Drie jaar voor de aanleg van de bewuste aarden berm zijn er veertien dodelijke slachtoffers gevallen bij middenbermongevallen. Tijdens de proefperiode van veertien maanden met de aarden berm is er geen enkel dodelijk slachtoffer meer gevallen. Dat zijn heel positieve resultaten, mevrouw de minister.

In Vlaanderen zijn er echter nog een aantal stukken autosnelweg die niet over een gescheiden middenberm beschikken. Beschikt u over een inventaris van die stukken autosnelweg? Over hoeveel kilometer gaat dat? Bent u van plan om binnen afzienbare tijd de nodige investeringen uit te voeren, zodat gelijkaardige ongevallen op die stukken autosnelweg niet meer kunnen voorkomen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: Mijnheer Verfaillie, een veertiental maanden geleden is er inderdaad een aarden middenberm aangelegd. Dat was de eerste keer, en daarom was het belangrijk om te evalueren wat de effecten zouden zijn. Het gaat om een aarden berm, we wisten dus niet hoeveel dat zou tegenhouden. Het voordeel van een aarden berm is dat de schok bij impact iets zachter is, wat een positief effect zou kunnen hebben.

Het feit dat er geen berm was aangebracht, dateert uit een vroegere periode. Er was een dienstorder dat bepaalde dat er bij een bepaalde afstand tussen de ene kant en de andere kant van de rijweg, van wordt uitgegaan dat er nooit ongevallen zullen gebeuren. Soms haalt de werkelijkheid de theorie echter in.

Een jaar na het aanbrengen van de aarden berm is de toestand geëvalueerd. Het aantal ongevallen is drastisch verminderd, en er zijn ook geen dodelijke ongevallen meer gebeurd. Er zijn in Vlaanderen nog drie stukken autosnelweg waar zo'n open middenberm bestaat. Die stukken bevinden zich langs de A17 en de A19. Na de evaluatie heb ik beslist om die stukken autosnelweg met een open berm volgend jaar uit te rusten met een aarden berm, zoals dat trouwens ook is gebeurd op het stuk naar Veurne.

De heer Jan Verfaillie: Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik wil erop aandringen daar zo spoedig mogelijk werk van te maken. Onlangs is er nog een heel zwaar ongeval gebeurd op die bewuste autosnelweg. Ook in juni was er nog een dodelijk ongeval. Het is de bedoeling dat u op zeer korte termijn, dus in 2010, de nodige middelen uittrekt en dat u voor die stukken op de A17 en de A19 de nodige vergunningen aanvraagt bij de diensten van Stedenbouw. Hopelijk kan dan in het voorjaar van 2010 worden gestart met de uitvoering van de werken.

De voorzitter: Mevrouw Godderis-T'Jonck heeft het woord.

Mevrouw Danielle Godderis-T'Jonck: Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, persoonlijk vind ik dit geen actuele vraag. Ik heb die vraag dan ook schriftelijk ingediend.

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Mevrouw de minister, mijn fractie juicht toe dat er wordt gewerkt aan verkeersveiligheid. Als er pijnpunten blijken te zijn, dan moeten die worden weggewerkt.

Uw timing is heel ambitieus. Aan het dossier over de missing links is niet altijd even snel gewerkt. Ik hoop dat deze ingrepen wel spoedig kunnen worden uitgevoerd.

Mevrouw de minister, er is sprake van een aarden berm. Zult u daarbij dan ook voorzien in vangrails om die berm te flankeren? Kan er dan op worden toegezien dat dit gebeurt op een voor de motorrijders vriendelijke manier? Zij hebben ons al meermaals documenten bezorgd. Ook tijdens de begrotingsbesprekingen is al vaker gezegd dat de wijze waarop de bermen worden afgebiedt cruciaal is voor motorrijders. Het is belangrijk dat dit gebeurt op een voor de zwakke weggebruiker, in dit geval dus de motorrijder, veilige manier. Zult u daar rekening mee houden?

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Verfaillie, verkeersveiligheid ligt me na aan het hart. Ik heb er meerdere jaren onderzoek naar mogen doen, en ik volg het ook nu nog een beetje. Naar aanleiding van welk actueel feit hebt u die vraag eigenlijk gesteld?

Minister Hilde Crevits: Ik zal antwoorden op de vragen die aan mij zijn gesteld.

Mevrouw De Ridder, u moet het principe in Veurne gaan bekijken. Het gaat om een aarden berm. Naast die berm wordt geen vangrail meer geplaatst. Die berm dient precies om de schokken op te vangen. Op plaatsen waar er andere hindernissen staan zoals verlichting of andere mogelijkheden aan afritten, worden inderdaad vangrails geplaatst. In de offerte voor die vangrails wordt rekening gehouden met de veiligheid van de motorrijders.

We zijn momenteel bezig met een programma waarbij alle kritieke plaatsen zoals manoeuvreplaatsen voor motorrijders worden uitgerust met het nieuwe type vangrail. Daarbij wordt voorzien in een plank waardoor de motorrijder niet meer onder de vangrail terecht komt.

Mijnheer Verfaillie, in een van de dossiers is al een bouwaanvraag ingediend. Voor de twee andere dossiers zal dat tijdens de komende periode gebeuren. De begroting moet nog worden goedgekeurd. Ik moet ook nog het programma meedelen van de werken die zullen worden uitgevoerd.

De heer Jan Verfaillie: Dank u, mevrouw de minister. Ik wil mijn collega van Open Vld uitnodigen. Ik las dat zij binnenkort naar Veurne komt. Ik kan haar dan een rondleiding geven.

Mevrouw Annick De Ridder: Als u naar het Open Vld-debat komt. Als ik u daar mag ontmoeten.

De heer Jan Verfaillie: Ik wil u daar gerust de nodige uitleg over verschaffen.

De actualiteit van deze vraag is ingegeven door het dodelijk ongeval vorige week donderdagavond op dat deel van de autosnelweg. Er waren drie dodelijke slachtoffers. Ik denk dat de actualiteit van deze vraag hiermee bewezen is. Ik vond het belangrijk om op heel korte termijn te kunnen reageren. Ik vind het dan ook ongehoord dat er collega's zijn die vandaag durven beweren dat dit geen actuele vraag waard was, dat het een schriftelijke vraag moest zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 30 maart 2004 met betrekking tot de uitoefening van de geregionaliseerde bevoegdheden op het gebied van Landbouw en Visserij

– 108 (2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Peeters, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Dank u, mijnheer de voorzitter. Ik kan verwijzen naar het schriftelijke verslag van onze commissie, waar iedereen akkoord ging met het voorstel.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2009, nr. 108/1)*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest met betrekking tot de implementatie van de bedrijfstoelageregeling

– 109 (2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is algemene bespreking van het ontwerp van decreet.

Mevrouw Peeters, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Lydia Peeters: Dank u, voorzitter. Ook hier stemde de commissie unaniem voor het ontwerp van decreet, en ook hier verwijs ik naar het verslag van de commissie.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2009, nr. 109/1)*

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, op de agenda staan negen moties betreffende een belangenconflict met de Kamer van Volksvertegenwoordigers over het ontwerp van algemene uitgavenbegroting voor het begrotingsjaar 2010.

Ik stel voor om de besprekingen van die negen moties samen te voegen tot één enkele bespreking.

Is het parlement het daarmee eens? *(Ja)*

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter, Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete betreffende een belangenconflict
– 246 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft
– 255 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein landbouw betreft
– 256 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het grootstedenbeleid betreft
– 257 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft
– 258 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en wetenschappelijk onderzoek betreft
– 259 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein cultuur betreft
– 260 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en cultuur betreft
– 261 (2009-2010) – Nr. 1

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het

**beleid inzake rationeel energieverbruik betreft
– 262 (2009-2010) – Nr. 1****Bespreking**

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de bespreking van de moties betreffende een belangenconflict.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Dank u, mijnheer de voorzitter. Een motie moet van het parlement en van de parlementsleden uitgaan, maar ik vind het toch een beetje jammer dat er niemand van de Vlaamse Regering meer is om hier toch even een mening te geven. Wat ons betreft staan het Vlaams Parlement en de meerderheid voor een lakmoesproef.

Wij moeten vandaag antwoorden naar aanleiding van onze motie en van de verschillende moties van LDD in verband met een belangenconflict ten aanzien van de federale begroting. Wij moeten vandaag als parlement een antwoord geven op de vraag in hoeverre dit Vlaams Parlement, en in het bijzonder de meerderheid, het regeerakkoord getrouw is. Wij weten dat in de vorige legislatuur, in 2004, in het Vlaamse regeerakkoord een omstandig institutioneel hoofdstuk stond.

Ik zal dat hier niet herhalen, dat weten we allemaal. De meesten onder ons weten nog wat daarin stond, hoop ik. Als dat niet zo is, wil ik het nog eens voorlezen. Mijnheer Van Dijk, het is omwille van het niet uitvoeren van dat institutionele luik dat uw partij in september 2008 de Vlaamse Regering heeft verlaten.

Nu hebben we een Vlaams regeerakkoord waarvoor we inzake het institutionele luik op twee gedachten moeten hinken. Aan de ene kant staan er maar een paar zinnen in het regeerakkoord zelf, maar die hebben wel hun belang. Aan de andere kant hebben we een uitgebreide bijlage. Het is de eerste keer sinds ik in het parlement zit, dat er een regeerakkoord is met een inhoudelijke bijlage. Dat heb ik nooit eerder meegemaakt. Daarmee kan men alle kanten uit. Men kan naar het regeerakkoord verwijzen als het hem of haar uitkomt, of men kan naar de bijlage verwijzen.

In het regeerakkoord zelf staan maar een paar zinnen over het institutionele luik, maar ze zijn wel belangrijk. De Maddensdoctrine die de N-VA zich eigen heeft gemaakt in aanloop naar de verkiezingen, is in dat regeerakkoord gesloten. Samengevat staat het institutionele luik van het Vlaams regeerakkoord voor een assertief Vlaams beleid, de maximale uitoefening van de eigen bevoegdheden, en politiek ageren, alle wettelijke instrumenten gebruiken als een ander beleidsniveau op onze bevoegdheidssterreinen komt.

De huidige en ook de vorige minister-president heeft op 15 oktober 2008 de term ‘usurperende bevoegdheden’ gelanceerd in dit parlement. We hadden daar zelfs nog niet aan gedacht. Hij heeft dat gedaan naar aanleiding van het debat over de vraag van de federale regering aan de Vlaamse Regering om een budgettaire inspanning. Die inspanning zou erin bestaan dat de Vlaamse Regering een aantal middelen opzijzet om de begroting ten aanzien van Europa beter te laten kloppen dan anders het geval zou zijn.

Naar aanleiding daarvan heeft de minister-president in het Vlaams Parlement gezegd dat het niet meer opgaat dat de federale overheid budgetten plant voor zaken die eigenlijk gemeenschaps- en gewestbevoegdheden zijn, onder meer het grootstedenbeleid, de preventie in de gezondheidszorg en een aantal andere zaken. Hij heeft dat zelfs opgelijst. Hij heeft toen gezegd dat dat niet kan. Laat de federale overheid zich eens bezighouden met de federale bevoegdheden en laat ze niet meer op het terrein komen van gemeenschappen en gewesten. Dat gebeurde naar aanleiding van de federale begroting 2009.

Onze collega's van de N-VA hebben daarover in december 2009 een belangenconflict ingediend. Ze hebben naar aanleiding van de federale begroting 2009 een aantal elementen uit de begroting gehaald, waarvan ze terecht zeiden: ‘Dit zijn usurperende bevoegdheden’.

Samengeteld kwam dat uit op 1,1 miljard euro. De N-VA heeft in de Kamer amendementen ingediend op die begroting, en een belangenconflict ingediend om te zeggen dat dit, in overeenstemming met wat minister-president Peeters toen heeft verklaard, eindelijk moet stoppen. We hebben dat belangenconflict toen gesteund.

Ondertussen is er het nieuwe Vlaamse regeerakkoord waar specifiek in staat dat als men op ons bevoegdheidsterrein komt, het Vlaams Parlement en de Vlaamse Regering alle wettelijke instrumenten zullen hanteren om dat te voorkomen. Er zijn twee wettelijke instrumenten die we kunnen hanteren. Dat is het belangenconflict, wat betekent dat we ageren vooraleer de geviseerde tekst in de Kamer wordt goedgekeurd. Als die goedgekeurd is, kunnen we nadien eventueel naar het Grondwettelijk Hof stappen op grond van een bevoegdheidsoverschrijding.

Wij kiezen – en het Vlaams Parlement zal ook eens moeten kiezen – voor het eerste middel, het belangenconflict. Als men naar het Grondwettelijk Hof gaat, krijgt men na anderhalf à twee jaar misschien een uitspraak, en tegen dan zijn de kredieten al uitgegeven. We hebben dit in het Vlaams Parlement al eens meegemaakt naar aanleiding van de zaak Carrefour in de Vlaamse Rand. Het Vlaams Parlement is toen naar het Grondwettelijk Hof gestapt en er werden een aantal begrotingskredieten uit de begroting van het Waals Gewest geschrapt, maar die kredieten waren natuurlijk al uitgegeven. Het had dus geen enkel praktisch gevolg.

Als men het meent met wat hier in het Vlaams regeerakkoord staat en als men het meent met wat de minister-president vorig jaar op deze tribune heeft gezegd, dan kan men, als men logisch is en men consequent wil handelen met wat men gezegd en geschreven heeft in het Vlaams regeerakkoord, niets anders doen dan dit belangenconflict goedkeuren. Want indien men de federale begroting nagaat, dan gaat het inderdaad om ongeveer dezelfde posten.

Ik zal niet in detail treden en ik zal evenmin exhaustief zijn, maar het gaat onder meer om kredieten die in de federale begroting werden ingeschreven voor rationeel energiegebruik, wat volgens de bijzondere wet op de hervorming van de instellingen een gewestbevoegdheid is. Het gaat ook om kredieten die werden ingeschreven voor programma's voor wedertewerkstelling, een regionale bevoegdheid, en over middelen die werden ingeschreven voor het ervaringsfonds dat als doelstelling heeft oudere werknemers te behouden, een regionale bevoegdheid. Het gaat ook over kredieten die ingeschreven zijn inzake stedenbouw, stadshernieuwing en huisvesting en dat zijn gewestelijke bevoegdheden. Het gaat ook over kredieten die ingeschreven zijn voor het impulsfonds voor migrantenbeleid, iets dat eigenlijk een bevoegdheid is van de gemeenschappen. Het gaat over gewestelijke aspecten van energie, waarvoor in de federale begroting kredieten ingeschreven werden. Het gaat ook over kredieten die werden ingeschreven in de federale begroting inzake sociale en culturele participatie voor wat de OCMW's betreft, een gemeenschapsbevoegdheid. Ik kan zo nog wel een tijdje doorgaan.

Ik denk dus dat het duidelijk is dat men zich federaal niets aantrekt van de smeebede van minister-president Peeters waarin hij vroeg aan de federale overheid om als ze centen te kort heeft, op te houden met centen uit te geven aan bevoegdheidsdomeinen die al lang aan gemeenschappen en gewesten werden toegewezen.

Collega's, ik richt me nu in het bijzonder tot twee partijen. Collega's van de N-VA, het kan toch niet dat u hier dit belangenconflict zult wegstemmen terwijl u zelf, weliswaar vanuit de oppositie, in december 2008 een belangenconflict hebt ingediend ten aanzien van de federale begroting, op basis van dezelfde redenering die de minister-president toen heeft gehanteerd en die uiteindelijk als redenering in het Vlaams regeerakkoord terecht is gekomen.

Collega's van CD&V, u kunt hier toch moeilijk doen alsof het belangenconflict van geen tel is?

Wat de N-VA betreft, wil ik nog het volgende zeggen. U hebt altijd de theorie en de strategie die professor Maddens, politoloog, gelanceerd heeft, omarmd en in feite een beetje tot uw leidraad gemaakt – als ik dat zo mag zeggen. Blijkbaar was professor Maddens het een beetje

moe dat hij geïsurpeerd werd door een aantal partijen en heeft hij op 10 juli van dit jaar een vrije tribune geschreven in De Morgen om zijn strategie een beetje bij te spijkeren.

Hij heeft toen het volgende gezegd: “We zullen ook snel weten of de Vlaamse Regering effectief bereid is om het belangenconflict te gebruiken als Vlaams breekijzer. Zodra er een ontwerp van federale begroting is voor volgend jaar, kan het Vlaams Parlement een belangenconflict invoeren tegen de onderdelen daarvan die te maken hebben met Vlaamse bevoegdheden. En daarvoor zal men niet ver moeten zoeken. Vorige week nog klaagde collega Koen Geens het feit aan dat de federale overheid het grootstedenbeleid op een onrechtmatige wijze naar zich toe heeft getrokken. En Jan Renders van het ACW vond het dan weer niet kunnen dat Laurette Onkelinx met haar kankerpreventieplan de bevoegdheden van de gemeenschappen usurpeert. Als de nieuwe Vlaamse meerderheid echt het lef heeft om het kanon van het belangenconflict in stelling te brengen en te gebruiken, dan zal er zeker geen gebrek zijn aan voor de hand liggende doelwitten.” Einde van het citaat van professor Maddens, wiens doelstellingen de N-VA toch heeft omarmd.

Collega's, het is nu kiezen of delen, het is eieren of jong, het is het belangenconflict indienen, het belangenconflict in verband met de usurperende bevoegdheden, een term die gelanceerd werd door minister-president Peeters, goedkeuren, of anders zwijgen.

Op de website van CD&V stond op 8 september 2009 – dit jaar dus, en na het goedkeuren van het Vlaams regeerakkoord – een artikel met als titel ‘Usurperende bevoegdheden’. Daarin staat een oplijsting van mogelijke overnames, met inbegrip van een eerste ruwe raming van de “budgettaire weerslag (aandeel Vlaanderen)”. Het gaat, mijnheer Van Rompuy, om een hele lijst van bevoegdheden op de website van uw partij. Het gaat om: energiebesparende maatregelen, kostprijs vaccinatiecampaagnes, uitgaven beschutte en sociale werkplaatsen, uitgaven federale premies voor inschakeling van werkzoekenden, het Ervaringsfonds, PWA-diensten, outplacement, leefloners, onthaalouders, cocommunautair beheer van federale culturele instellingen, cocommunautair beheer van federale wetenschappelijke instellingen, overname stad- en huisvestingscontracten, federaal grootstedenbeleid en ga zo maar door. Dat staat allemaal op de website van CD&V. En ik geef u de commentaar die daarbij geleverd wordt: “De federale uitgaven die in de hierna volgende lijst worden opgenomen, kunnen vervangen worden door uitgaven en beleid van de gemeenschappen en gewesten zonder bevoegdheidsrechtelijke implicaties. (...) Het uitgangspunt moet zijn dat de bedoelde federale uitgaven voor 2009”, mutatis mutandis voor 2010, “geschrapt worden in de federale begroting en overgenomen worden door de gemeenschappen en gewesten in hun respectieve begrotingen voor 2009.”

Collega's van N-VA, als u uw eigen regeerakkoord, waarin de voor u zo cruciale zin staat dat als andere overheden zich op onze bevoegdheidsterreinen begeven, het parlement zal ageren, zo belangrijk vindt, dan kunt u niet anders dan dit belangenconflict goedkeuren. Collega's van CD&V, als ik uw eigen woorden mag geloven, dan kunt u evenmin anders dan deze motie betreffende dit belangenconflict ten aanzien van de federale begroting goedkeuren.

Ik herhaal dat het cruciaal is wat hier vandaag gebeurt. Dit is de lakmoesproef: ofwel houdt men de federale begroting vandaag tegen, ofwel moet men in de toekomst voor eeuwig en altijd zwijgen over het feit dat de federale overheid onze bevoegdheden usurpeert. De keuze is aan u! (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Nu zal de heer Bouckaert motie 255 toelichten.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, beste collega's, onze fractie heeft acht moties ingediend. Ik wil hier niet filibusteren om u hier tot middernacht vast te houden. We hebben moties ingediend over de verschillende bevoegdheidsoverschrijdingen door de federale regering. We doen dat omdat we ons kunnen inbeelden dat sommige fracties het misschien niet eens zijn met het indienen van een belangenconflict over een bepaalde

bevoegdheid. Ze zouden dat argument dan kunnen aanhalen om het belangenconflict over alle usurperende bevoegdheden weg te stemmen. We bieden een gevarieerde plat aan. U kunt à la carte stemmen over de belangenconflicten. Sommige bevoegdheidsoverschrijdingen ziet u misschien niet. Dan moet u die motie niet steunen. In de andere gevallen kunt u dat met des te meer verve doen.

In het Belgisch staatsrecht zijn belangenconflicten conflicten tussen de verschillende entiteiten. De constitutionele regels zijn hierbij gerespecteerd, maar de uitoefening van de bevoegdheden zou de belangen van een andere entiteit kunnen scheiden. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen belangenconflicten en zuivere bevoegdheidsconflicten. *(Rumoer/Opmmerkingen van de voorzitter)*

We hebben twee moties betreffende het onderwijs ingediend. We zullen in elk van beide gevallen aantonen waar de Vlaamse belangen zouden kunnen zijn geschonden. We gaan hierbij, net als de heer Van Hauthem, uit van de Maddensdoctrine, die enigszins de leidraad voor het communautair beleid heeft gevormd.

Op 27 mei 2009 heeft de heer Maddens in een column in De Morgen het volgende geschreven: “De dag dat de Vlaamse Regering systematisch de federale beslissingen die ingaan tegen de Vlaamse belangen zal blokkeren, komen we vanzelf in een echt confederaal systeem terecht. Dan zal notaris Van Rompuy voor elke federale beslissing beleefd bij de deelstaatregeringen moeten gaan aankloppen met de vraag of die wel hun goedkeuring wegdraagt. Er is met andere woorden geen nieuwe grote of kleine staatshervorming nodig om het zwaartepunt van de macht te doen verschuiven naar de deelstaten. Het volstaat dat de Vlaamse Regering kordaat de bestaande bevoegdheden gebruikt in functie van de Vlaamse belangen. Het volstaat dat de Vlamingen ten volle de macht gebruiken die ze op papier hebben.”

Belangenconflicten zijn, met andere woorden, een belangrijk breekijzer om de staatshervorming te doen vooruitschrijden.

Dit artikel heeft een grote impact gehad. In De Tijd heeft de heer Maddens hierover het volgende verklaard: “Nog nooit kreeg ik zo veel reacties op een publicatie. Het werd zelfs een beetje genant, want als Bart De Wever tijdens de campagne zijn mond open deed, hoorde ik vaak mezelf praten.” Ik veronderstel dat die identificatie in beiden richtingen geldt.

In zijn laatste boek, getiteld ‘Omfloerst separatisme’, omschrijft de heer Maddens iets wat rechtstreeks betrekking op deze vergadering heeft. Eerst heeft hij het over het Grondwettelijk Hof. Daarna verklaart hij het volgende: “Er is echter een tweede wettelijk instrument dat veel efficiënter is in het geval van een bevoegdheidsovertreding, en dat is het belangenconflict. Zo’n conflict moet immers worden ingeroepen voor een wet is goedgekeurd. Daarvoor is een drievierde meerderheid in het Vlaams Parlement vereist. Dat kan echter geen probleem zijn, aangezien de drie regeringspartijen plus Vlaams Belang en Lijst Dedecker samen 95 van de 124 zetels hebben en de drempel van de 93 stemmen probleemloos halen.” Het is uiteraard zo dat Open Vld en Groen! zich hierbij kunnen aansluiten.

In elk geval hebben de drie regeringspartijen zich er in het Vlaams regeerakkoord toe verbonden deze bevoegdheden uit te oefenen. Daarnaast zijn er nog de twee partijen die dit belangenconflict hebben ingeroepen.

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Mijnheer de voorzitter, ik heb destijds de eer gehad de voorstelling van het boek van de heer Maddens in te leiden. De titel van mijn toespraak was toen ‘Het vechtfederalisme’. Deze vorm van federalisme is mijn partij niet genegen.

Volgens de heer Maddens moeten we niet langer over een staatshervorming onderhandelen. We moeten systematisch proberen te beletten dat de federale overheid nog kan besturen. Het boek van de heer Maddens is bijna een handboek over de manier waarop we kunnen beletten

dat de federale begroting en programmawet nog goedgekeurd raken. Hij wil het Vlaams Parlement niet langer gebruiken als een instrument om aan een nieuwe staatsvorming mee te werken, maar als een vechtmachine om de federale staat te destabiliseren. Zodra de federale staat totaal is gedestabiliseerd, kunnen de Vlamingen en de Franstaligen dan over een grote staatsvorming onderhandelen.

Wij als CD&V hebben nooit de zogenaamde Maddensdoctrine, het vechtfederalisme, als de grond van het Vlaamse regeerakkoord beschouwd. Het wordt hier naar voren geschoven alsof die Maddensdoctrine de basis is van de Vlaamse regeringsvorming. Dat is nooit zo geformuleerd. Uw oproep aan onze fractie om zich in te schakelen in die Maddens-doctrine, beantwoordt totaal niet aan onze interpretatie.

Vechtfederalisme is voor ons een federalisme waar wij niet aan meedoen.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de voorzitter, ik zou de heer Van Rompuy willen vragen wat die passage in het Vlaams regeerakkoord dan eigenlijk betekent. Een regeerakkoord is een soort bijbel. Men kan en moet er zelfs altijd aan refereren. Wij als oppositie stellen dus vragen over de uitvoering van het regeerakkoord.

U zegt dat u als CD&V de Maddensdoctrine niet omarmt. Van de N-VA horen we dan weer dat de Maddensdoctrine eigenlijk in het regeerakkoord staat. Ik zou het nu wel eens willen weten wat deze meerderheid eenduidig over die passage zegt. U zegt iets helemaal anders dan wat de N-VA zegt. Ik zou het gewoon eens willen weten.

Ik ga niet mijn appreciatie uitspreken over de Maddensdoctrine. Die doctrine is er gekomen vanuit de vaststelling dat het gewoon niet meer gaat, dat alles geblokkeerd is en dat we dus maar moeten wachten tot de andere kant uit noodzaak eventueel bereid is om rond de tafel te zitten. Ik heb daar mijn grootste twijfels bij, maar daar gaat het niet over.

Mijnheer Van Rompuy, als dat uw interpretatie is van de korte passage in het regeerakkoord en als ik zie dat uw coalitiepartner daar een heel andere interpretatie aan geeft, dan wil ik van de meerderheid horen wat de juiste interpretatie van dat deel van het regeerakkoord is.

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, even voor de duidelijkheid: voor de bespreking van uw acht moties, krijgt u dertig minuten tijd. Het is geen dertig minuten per motie. Ik heb bij het begin van de vergadering voorgesteld om de bespreking van de negen moties samen te voegen tot één enkele bespreking. Dat wil zeggen dat elke fractie voor de totaliteit van de moties dertig minuten heeft.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer Van Rompuy, ik kan u misschien wel geruststellen. Vechtfederalisme is een term die u zelf tot uw eer hebt uitgevonden. Met onze moties vragen wij een schorsing van de procedure, telkens met het oog op overleg. Dat is misschien wel een geruststelling voor u.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Van Rompuy, de term die op Maddens plakt – vechtfederalisme – komt van uzelf. Het is geen term die Bart Maddens zelf claimt. De heer Maddens vraagt niet meer of niet minder dan dat Vlaanderen van zijn reguliere mogelijkheden gebruik maakt om eventueel vooruitgang te boeken in de staatsvorming. Vechtfederalisme is een term die eerder past op de houding van Franstaligen in veel dossiers wanneer ze belangenconflicten inroepen om de splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde tegen te houden.

Als Maddens niets te maken heeft met het regeerakkoord, dan vragen wij ons af wat deze zin kan betekenen: “Wij maken maximaal gebruik van onze eigen bevoegdheden binnen het grondwettelijk en wettelijk kader. We hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren.” U mag nog zo ruim mogelijk willen interpreteren, dit kan niets anders betekenen dan het inroepen van belangenconflicten wanneer de federale overheid aan usurpatie van bevoegdheden doet, wat Maddens er ook over zegt en welk etiket u ook op Maddens wil plakken.

Ik ga over naar het probleem van het onderwijs. In de federale begroting wordt in totaal 33 miljoen euro voor de Vlaamse Interuniversitaire Raad (VLIR) en 29 miljoen euro voor de Conseil InterUniversitaire Francophone (CIUF) uitgetrokken. Dat zijn forse bedragen, beste collega's. Waarom doet de federale regering dit? Zou ze niet beter deze begrotingsposten afschaffen en dit overlaten aan de gemeenschappen?

De fondsen die aan de VLIR zijn gegeven, zijn grotendeels bedoeld voor projecten van universitaire ontwikkelingssamenwerking (UOS). Het hangt samen met de defederalisering van het domein van de ontwikkelingssamenwerking. Deze opsplitsing is in een doodlopend straatje beland. Men sukkelde daar al mee sinds het begin van de jaren negentig. Het subsidiëren door de federale overheid van deze UOS bestendigt de niet-opsplitsing, die nochtans constitutioneel bepaald is.

Minstens vier Vlaamse belangen worden door de federale financiering van de VLIR-UOS geschaad. De gebruikte verdeelsleutel van de financiering is 52 percent voor Vlaanderen en afgerond 47 percent voor de Franse Gemeenschap. Dit is al strijdig met de verdeling tussen Vlaanderen en Franstalig België in bevolkingcijfers, laat staan met de verdeelsleutel inzake belastinginkomsten. Dat is 63 percent voor het Vlaamse Gewest, dat kleiner is dan de Vlaamse Gemeenschap, 28 percent voor het Waalse Gewest en 8,44 percent voor Brussel. In deze subsidiëring zit een verkapte transfer.

De VLIR is een autonoom overlegorgaan van zes Vlaamse universiteiten en heeft als doel de samenwerking tussen de Vlaamse universiteiten te bevorderen. In de schoot van de VLIR wordt overleg georganiseerd tussen de universitaire instellingen. Op basis van dit overleg worden gemeenschappelijke standpunten geformuleerd en beleidsadviezen verstrekt aan de minister die bevoegd is voor het universitair onderwijs of het wetenschapsbeleid.

De VLIR moedigt de Vlaamse universiteiten aan om zich internationaal te profileren. Zo ondersteunt de VLIR de samenwerking tussen de Vlaamse universiteiten en universiteiten in ontwikkelingslanden. Tevens moedigt de VLIR de participatie sterk aan van Vlaamse universiteiten in Europese en internationale hogeronderwijsprogramma's en onderzoeksprogramma's en ondersteunt de samenwerking tussen de rectorenconferenties.

Aangezien de werking van de universiteiten volledig onder de Vlaamse bevoegdheid valt en de VLIR een belangrijke adviserende en uitvoerende rol binnen het Vlaamse onderwijslandschap inneemt, inclusief de internationale aspecten ervan, interfereren de federale subsidies op indirecte wijze met het Vlaamse onderwijsbeleid. Dit is minstens niet netjes te noemen en doet afbreuk aan de federale loyaliteit waarbij de verschillende entiteiten elkaars bevoegdheden respecteren.

Bovendien dreigt de federale subsidiestroom aan de VLIR-UOS te interfereren met het Vlaams beleid inzake ontwikkelingssamenwerking. 'He who pays the piper, calls the tune', zegt men in het Engels. Als de federale Directie-Generaal Ontwikkelingssamenwerking (DGOS) middelen ter beschikking stelt, zullen er toch inhoudelijke voorwaarden aan deze subsidiestromen gekoppeld worden, die Vlaanderen niet onder controle heeft.

Komen die voorwaarden helemaal overeen met het Vlaams beleid, bijvoorbeeld inzake de geografische focus op zuidelijk Afrika, zijnde Zuid-Afrika, Malawi en Mozambique? Of ligt de focus vooral op Centraal-Afrika, waar de voormalige Belgische kolonies liggen? Liggen die voorwaarden in het verlengde van de thematische concentratie van het Vlaamse ontwikkelingsbeleid op landbouw en voedselzekerheid, gezondheidszorg, ondernemerschap en tewerkstelling en op enkele transversale thema's, zoals kinderrechten, goed bestuur, duurzame ontwikkeling, gender en hiv-aids? Onze universiteiten hebben over deze thema's alvast heel wat expertise in huis.

En tot slot, bepaalt de Maddensdoctrine, en dit is een strategische opmerking, dat de Vlamingen niets moeten vragen maar moeten wachten tot de Franstaligen geld nodig hebben

en dan communautaire eisen stellen. Anders dreigen wij een te hoge prijs te betalen voor de noodzakelijke institutionele hervormingen.

Doordat de federale overheid bijna 30 miljoen euro subsidies aan de Franstalige tegenhanger van de VLIR betaalt, dient de armlastige Franstalige gemeenschapsbegroting hiervoor geen middelen vrij te maken. Daarom zijn de Franstaligen minder geneigd communautaire besprekingen op te starten. Het Lambermontakkoord, trouwens een barslecht akkoord, is slechts tot stand kunnen komen door de financiële problemen bij het Franstalig onderwijs.

Aangezien het Vlaams regeerakkoord meer bevoegdheden voor Vlaanderen wil en hiertoe nieuwe communautaire besprekingen wenst op te starten, schaadt deze Vlaamse subsidiepot overduidelijk de Vlaamse belangen. Niet allen doet dit de communautaire besprekingen uitstellen, het slaat ook een belangrijke onderhandelingstroef weg uit Vlaamse handen. Dit is een strategische opmerking die u misschien ook als vechtfederalisme zult omschrijven, maar een handige strategische zet zou kunnen zijn.

CD&V heeft onder paars herhaalde malen, en terecht, aangeklaagd dat we met Lambermont de financiële troeven voor een staatshervorming uit handen hebben gegeven. We moeten dat nu niet opnieuw doen door deze federale begroting ongemerkt te laten voorbijgaan en geen belangenconflicten in te roepen. Daarnaast zijn er ook nog een aantal goede inhoudelijke redenen. Het federale beleid doorkruist het Vlaamse beleid op het universitaire vlak en op het vlak van de ontwikkelingssamenwerking.

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord. Ik stel voor om zoals afgesproken, de moties inzake Landbouw, Onderwijs, Wetenschappelijk Onderzoek en Rationeel Energieverbruik in één uiteenzetting te behandelen.

De heer Lode Vereeck: We hebben deze motie ingediend omdat ook hier weer het ontwerp van de federale uitgavenbegroting 2010 uitgaven voorziet voor de landbouw die in overtreding zijn met de bevoegdheden die zijn toegewezen aan de gewesten. Vlaanderen ontwikkelt een eigen landbouwbeleid en een parallel federaal beleid is compleet inefficiënt. Het doet onze fractie plezier dat we niet alleen staan met deze visie.

Vorig jaar dienden onze collega's van de N-VA een motie tot belangenconflict in met betrekking tot de bevoegdheidsoverschrijdende federale uitgaven. Ook de motie verwees daar toen naar. In de toelichting van de motie in de plenaire vergadering van 10 december stelde de heer Peumans het volgende. Ik citeer:

“Iedereen weet dat de federale begroting momenteel donkerrood kleurt. Ik vind het dan ook vreemd vast te stellen dat de federale regering nu binnen allerlei beleidsdomeinen initiatieven neemt.

Het is vreemd om vast te stellen dat de federale regering allerlei initiatieven neemt op beleidsterreinen die bij de vroegere staatshervorming aan de deelstaten werden toegewezen. Dat is de reden van het belangenconflict. Intussen kan de federale regering haast haar eigen bevoegdheden niet meer financieren. Het federale begrotingstekort wordt dag na dag alleen maar groter.

Samen zijn deze bevoegdheidsoverschrijdende maatregelen goed voor meer dan 1,1 miljard euro in de federale begroting. De opsplitsing werd ook gemaakt door minister-president Peeters. Hij heeft heel duidelijk aangegeven dat alleen al de uitgaven van de federale begroting die op het Vlaamse niveau zouden kunnen worden uitgegeven, 639 miljoen euro bedragen” enzovoort voor het Brusselse en het Waalse Gewest en de Franse Gemeenschap. “Deze (...) uitgaven blijken bovendien inefficiënt. Vlaanderen voert immers dikwijls op dezelfde bevoegdheidsterreinen actief een eigen beleid. Zo groeit er een kluwen waarbij de federale overheid initiatieven neemt naast en soms zelfs tegen de beleidsinitiatieven van de Vlaamse overheid. Dat werd hier al herhaaldelijk aangekaart door middel van actuele vragen en vragen om uitleg. Dat is niet alleen een verspilling van overheidsgeld, de federale overheid

oefent hier gewoon bevoegdheden uit die haar door toedoen van de bijzondere wet niet toekomen. (...) Wij willen dat er een einde wordt gemaakt aan deze usurpatie (...).”

En dan gaat de heer Peumans verder: “Wij zijn van mening dat de federale regering moet stoppen met haar bevoegdheidsoverschrijdende uitgaven. Deze uitgaven zijn inefficiënt. Dikwijls heeft Vlaanderen op hetzelfde bevoegdheidssterrein een eigen beleid. Niet zelden ontstaat er een kluwen” van beleidsinitiatieven.

Wij oordelen bijgevolg dat wij ernstig kunnen worden benadeeld door het in de Kamer aanhangige ontwerp van algemene uitgavenbegroting en vragen dus de schorsing van de procedure, met het oog op overleg, conform artikel 92 van ons reglement.”

De N-VA diende ook vorig jaar in de Kamer amendementen in op de federale begroting, om die te laten schrappen. De federale LDD-fractie zal dat voorbeeld dit jaar volgen en gelijkaardige amendementen indienen. Bij de bespreking van de motie in de plenaire vergadering stelde de heer Peumans ook nog het volgende: “Onze amendementen hebben betrekking op het feit dat de federale overheid eigenlijk een aantal bevoegdheden uitoefent die niet tot haar bevoegdheid behoren. Daarom hebben we deze motie ingediend. Ik wil ter attentie van de CD&V-fractie trouwens opmerken dat dit aansluit bij wat de minister-president recent in een interview heeft gezegd. Eigenlijk gaat het hier om de illegale uitoefening van activiteiten door de federale overheid. Ik kan hier talrijke voorbeelden van geven. We maken dus opnieuw de procedure betreffende het belangenconflict aanhangig.”

Mijnheer Van Dijck, ik neem aan dat de N-VA nog steeds die mening is toegedaan en dat de N-VA-leden onze moties en die van de collega's van het Vlaams Belang dan ook zullen steunen. Ik herinner me immers de teleurstelling van de heer Peumans in de plenaire vergadering van 16 december 2008. De motie voor een belangenconflict van de N-VA was toen weggestemd door de meerderheid. De heer Peumans zei toen het volgende: “Dat belangenconflict is zonder meer duidelijk, maar de consequentie van het parlement is er niet. De motie werd weggestemd. Dat betreur ik natuurlijk, ten aanzien van onze vroegere vrienden van CD&V. Wat het belangenconflict betreft, was het volkomen duidelijk, want het was enkel en alleen geïnspireerd door wat de minister-president zelf heeft gezegd.”

Collega's van de N-VA, we nemen aan dat u niet de inconsequentie zult belijden die u vorig jaar rond dit tijdstip verweten heeft aan uw toenmalige kartelpartner, CD&V, en dat u onze motie dan ook mee zult steunen.

Tot zover de landbouw.

De heer Kris Van Dijck: Aan CD&V vraagt u dan eigenlijk om niet consequent te zijn. Anders zullen we de drievierde meerderheid niet bereiken.

De heer Lode Vereeck: We zullen zien. In eerste instantie roepen we de N-VA vandaag op om consequent te zijn.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Dijck, wij hebben de beide fracties opgeroepen om consequent te zijn, als u me goed hebt beluisterd. Vorm opnieuw het oude kartel wat dit betreft.

De heer Lode Vereeck: We hebben ook een motie ingediend omdat het ontwerp van de federale uitgavenbegroting voor 2010 uitgaven plant voor onderwijs en wetenschappelijk onderzoek. Dat gaat over de universitaire attractiepolen, uitgaven voor duurzame ontwikkeling en begeleidende maatregelen en een subsidie aan de bvba Belgian Association for Bioindustries, hoewel het toekennen van subsidies aan de bio-industrie en de beide andere uitgaven gewestbevoegdheden zijn, die worden geregeld in de bijzondere wet tot hervorming van de instellingen.

Het doet ons plezier dat we ook hier opnieuw niet alleen staan met onze visie. Ook de motie tot het instellen van een belangenconflict van de N-VA van vorig jaar verwees naar die

uitgaven. Onze N-VA-collega's zijn dus dezelfde mening toegedaan. We gaan er dan ook van uit dat ze die motie met betrekking tot wetenschap en cultuur kunnen steunen.

Ik rond af met rationeel energieverbruik. Er is namelijk ook nog een motie die betrekking heeft op de bevoegdheidsoverschrijding door de federale overheid op het vlak van het beleid inzake rationeel energieverbruik. Er gaat 12,5 miljoen euro naar prospectievenstudies en energiebesparende maatregelen. Nochtans zijn, overeenkomstig de Bijzondere Wet van 8 augustus 1980 tot hervorming van de instellingen, de gewesten bevoegd voor het beleid inzake rationeel energieverbruik.

Als ik de motie van de N-VA van vorig jaar bekijk, en de nota van minister-president Peeters, waarop de heer Verstrepen straks nog zal ingaan, kan ik enkel vaststellen dat we opnieuw worden gevolgd. Ik zal de citaten van de N-VA-collega's hier niet herhalen. Ook de minister-president zal ik hier niet citeren. Ik wil echter vooral het regeerakkoord niet vergeten, namelijk bladzijde 90 ervan.

Ik citeer: "De Vlaamse Regering zet zich verder in voor het bereiken van een effectieve en efficiënte staatsstructuur, met sterke dynamische deelstaten, die daarvoor bijkomende instrumenten krijgen en tegelijkertijd via samenwerkingsverbanden de handen in elkaar slaan met als referentie de voorstellen die door de vorige Vlaamse Regering zijn geformuleerd. Deze regering behoudt de ambities van haar voorganger zoals het meest recent verwoord in de Octopusnota van 2008. Het zijn de deelstaatregeringen die vanuit een gemeenschappelijke consensus moeten bouwen aan een visie voor het samenleven van dit land. Maar ook hier moeten – omwille van de omvang van de problemen en niet het minst de budgettaire situatie van de federale overheid – uiteindelijk alle overheden betrokken worden, om tot een breed gedragen engagement komen. We maken maximaal gebruik van onze eigen bevoegdheden binnen het grondwettelijk en wettelijk kader; we hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren; de nieuwe Vlaamse Regering zal de staatshervorming agenderen op het Overlegcomité."

De heer Joris Van Hauthem: Dat was een grapje.

De heer Lode Vereeck: Dat hoop ik niet, we nemen die tekst toch ernstig.

Ik herhaal het volgende: "We maken maximaal gebruik van onze eigen bevoegdheden binnen het grondwettelijk en wettelijk kader; we hanteren de in de wetgeving voorziene instrumenten wanneer andere overheden op ons bevoegdheidsdomein ageren." Dat laatste houdt duidelijk het inroepen van belangenconflicten in wanneer de federale regering met haar begroting dreigt te interfereren met Vlaamse bevoegdheden en dreigt in te breken in het Vlaamse beleid.

Indien u, meerderheidspartijen, en ik richt me niet alleen tot de N-VA maar ook tot CD&V en sp.a, deze moties verwerpt, dan verwerpt u natuurlijk uw eigen regeerakkoord. Dan is het meteen duidelijk dat uw regeerakkoord inderdaad niets meer is dan een vodge papier. Maar ik denk dat vanavond het gezond verstand zal zegevieren en dat we vanuit Vlaanderen een krachtig signaal zullen kunnen geven aan de andere overheden van dit land.

De voorzitter: Mevrouw De Waele zal het hebben over motie 257 in verband met het grootstedenbeleid.

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer de voorzitter, ik zal kort en analytisch zijn. Ik zal me beperken tot de essentie. We hebben een motie betreffende een belangenconflict met betrekking tot de federale uitgaven van deelstaatbevoegdheden voor wat betreft het grootstedenbeleid.

De federale algemene uitgavenbegroting 2010 voorziet in 70.500.000 euro voor grootstedenbeleid. Mijn vraag is hoe lang het Vlaams Parlement nog zijn terechte vraag van vroeger moet herhalen over een dubbelsporig beleid. We weten immers dat het stedenbeleid al lang overgeheveld is naar de gewesten. Als het federale niveau zich ook nog eens gaat

bezighouden met het grootstedenbeleid, dan komen we uiteraard op een dubbelsporige werking.

Ik hoef niet uit te leggen wat belangenconflicten precies inhouden, dat hebben de voorgaande sprekers al gedaan. Voor de verduidelijking wil ik wel zeggen dat Vlaanderen een duidelijke politiek heeft en in eigen middelen voorziet voor een eigen stedenbeleid. De Waalse regio is wat minder gemotiveerd om eigen middelen uit te trekken om een eigen stedenbeleid te voeren.

Wanneer een stedenbeleid op twee niveaus wordt gevoerd, worden niet alleen accenten gelegd die de Vlaamse doelstellingen doorkruisen, maar het betekent ook een scheefgetrokken financieringsstroom. Zoals we al eerder hebben gehoord, staat de federale regering voor grote uitdagingen en moet zijn eigen begroting niet verzwaren met taken die op een ander niveau kunnen worden gedaan.

Het voeren van een grootstedenbeleid heeft voor de Vlaming wel degelijk nadelige effecten. Wij willen aan het parlement zeggen dat het tijd is om onze wensen kenbaar te maken. Vroeger heeft het parlement zijn wensen al kenbaar gemaakt, maar dit is een nieuwe assemblee en we willen deze vraag herhalen. Het overbruggingsjaar is voorbij. Ik wil de vraag stellen dat we een duidelijk signaal zouden geven en om de schorsing zouden vragen van de procedure aangaande de behandeling van het ontwerp van de algemene federale uitgavenbegroting 2010 met het oog op overleg.

Mijnheer Van Rompuy, dit is zeker en vast iets wat als muziek in uw oren zal klinken: wij sturen niet aan op een vechtfederalisme, maar op overleg. U kunt dus niet anders dan daar voor zijn.

Tot slot wil ik u graag een citaat voorlezen uit de Handelingen van de plenaire vergadering van 16 december 2008: “Ik blijf nog altijd op mijn honger zitten wat betreft de andere invalshoek, namelijk de federale loyaliteit. Men blijft een aantal bevoegdheden uitoefenen, zoals stedenbeleid. Voormalig minister Keulen is hier aanwezig. Ik vraag me af waarom de federale minister dat stedenbeleid moet uitvoeren. Dat heeft gewoonlijk te maken met het feit dat men dan mensen in allerlei functies kan benoemen. U kent dat soort verhalen al langer.”

U hebt het allicht door: de auteur van deze quote is onze gewaardeerde parlamentsvoorzitter, de heer Peumans.

De voorzitter: De heer Bouckaert licht motie 258 toe wat het beleidsdomein onderwijs betreft.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, collega's, deze motie gaat over subsidies aan buitenlandse scholen en opleidingen. U weet dat universiteiten initiatieven op internationaal niveau nemen. In Vlaanderen zijn ook een aantal internationale onderwijsinstellingen gevestigd. Ook op dit vlak is er een federale subsidiestroom die het Vlaamse onderwijsbeleid doorkruist. Het betreft de Stichting Biermans-Lapôte die de opleiding van Vlaamse en Waalse studenten aan Parijse universiteiten ondersteunt. Met de Belgische subsidies aan de Belgian-American Educational Foundation – mevrouw Moerman heeft nog met steun van die stichting in de VS gestudeerd – worden studenten aangemoedigd om aan Amerikaanse universiteiten voort te studeren, hoewel dit een Vlaamse bevoegdheid is. Enkele straten verderop is de Universitaire Stichting gevestigd, en ook die wordt met Belgische middelen gesubsidieerd.

Dit doorkruist het Vlaamse beleid en schendt het Vlaamse Regeerakkoord waarin wordt gepleit voor een confederaal model waarbij de deelstaten de samenwerking uitwerken. Als de federale regering niet langer subsidies zou verlenen, zouden die instellingen niet verdwijnen. Er moet dan wel een akkoord tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap

worden afgesloten om die instellingen gezamenlijk te subsidiëren. Dat kan perfect in onderling overleg gebeuren.

Wat vooral stoort, is dat het Vlaams karakter van het onderwijs in de internationale perceptie zo wordt afgezwakt. Vlaanderen mag er wel degelijk naar streven om zijn kwaliteitsvol universitair onderwijs – wat weliswaar nog sterk verbeterd kan worden – op internationaal vlak te etaleren.

De heer Eric Van Rompuy: Ik wil een vraag ter verduidelijking stellen. Hoe groot is het bedrag van het totaalpakket van usurperende bevoegdheden?

De heer Joris Van Hauthem: Volgens de website van uw partij gaat het om een bedrag van 399 miljoen euro.

De heer Eric Van Rompuy: U zegt dus eigenlijk dat de overheveling van die bevoegdheden betekent dat de gemeenschappen dat bedrag zelf moeten betalen. Dan geeft de federale overheid dat geld immers niet meer uit. Dan moeten wij die 400 miljoen euro zelf betalen.

De heer Boudewijn Bouckaert: Dat moeten wij inderdaad zelf betalen. Dan hebben we ook zelf controle over dat beleid. Dat is klare wijn, mijnheer Van Rompuy. Het bedrag dat dan vrijkomt op de federale begroting kan eventueel uitgegeven worden voor het helpen van de armlastige sociale zekerheid.

Het principe dat één niveau zich ongrondwettelijk mengt in een ander niveau, is het principe van een bananenrepubliek. Daar moet men tegen opkomen. Op langere termijn moet dan, als wij die bevoegdheden uitoefenen, uitgekeken worden naar een verandering van de financiering en dergelijke meer.

We moeten dat inderdaad durven zeggen: we gaan dat zelf betalen en zelf bepalen.

De heer Eric Van Rompuy: U bent een beter jurist en bestuurskundige dan wie dan ook in het parlement, maar bijvoorbeeld een subsidie waarmee mevrouw Moerman naar de VS is getrokken, de Belgian American Educational Foundation, waarbij er blijkbaar een cofinanciering is tussen de federale overheid en een aantal Amerikaanse instanties, zou dus ongrondwettelijk zijn geweest? Ik ben zelf ook met de British Council in Manchester gaan studeren. Dat was een gedeelde subsidie van het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek en de British Council. Het zou dus ongrondwettelijk zijn geweest dat ik op dat moment die subsidie heb gekregen om in Manchester te gaan studeren, omdat een deel van de subsidie vanuit het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek kwam?

De heer Boudewijn Bouckaert: Dan zullen we uw subsidie terugtrekken, en kunt u misschien uw diploma verliezen, mijnheer Van Rompuy. Maar zo ver willen we het niet drijven.

De heer Eric Van Rompuy: Men gaat er hier van uit dat dergelijke subsidies ongrondwettelijk en bevoegdheidsoverschrijdend zouden zijn en dat ze door het Grondwettelijk Hof zouden worden vernietigd. Ga dan eens naar het Grondwettelijk Hof, mijnheer Bouckaert, om dat allemaal te gaan aanvechten. Maar hier een belangenconflict ontketenen, zonder te weten wat de juridische grond ervan is, en hier komen peroreren dat wij in een bananenrepubliek leven, vind ik totaal onverantwoord. We zijn hier nu, om tien over acht, bezig met discussies over materie waar het Vlaams Parlement zich knotsbelachelijk mee maakt. Knotsbelachelijk, zeg ik u! (*Applaus bij CD&V, sp.a en Groen!*)

De heer Boudewijn Bouckaert: Ik weet niet of het parlement zich knotsbelachelijk maakt door een grondwettelijk bepaald instrument in te roepen tegen bevoegdheidsoverschrijdingen.

De heer Eric Van Rompuy: Dat zegt u!

De heer Boudewijn Bouckaert: Onderwijs is een gemeenschapsbevoegdheid, mijnheer Van Rompuy.

De heer Eric Van Rompuy: Er zijn nog altijd aspecten die op het nationale vlak gebeuren, zoals het Nationaal Fonds voor Wetenschappelijk Onderzoek, waar een aantal mensen nog altijd subsidies van krijgen. Wetenschappelijk onderzoek is voor een stuk nationale materie. Er zijn nog een aantal aspecten die op het federale vlak gebeuren, en die u hier komt betwisten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Wanneer is het belang van een parlement van een gemeenschap geschaad? Als tweederde van het parlement zegt dat de belangen geschaad zijn, al dan niet omwille van bevoegdheidsoverschrijdingen. Men moet zelfs geen bevoegdheid overschrijden om een belangenconflict in te dienen. De Duitstalige Gemeenschap heeft niets te maken met Brussel-Halle-Vilvoorde, toch kan zij een belangenconflict indienen, hoewel haar belangen daar niet aantoonbaar geschaad zijn.

Mijnheer Van Rompuy, u zegt dat het Vlaams Parlement zich hier knotsbelachelijk maakt. Ik verwijs u nogmaals naar een tekst van CD&V over al die bevoegdheden, of ze nu geïsurpeerd worden of niet en of ze nu ongrondwettelijk zijn niet, waarin uw partij zegt dat de federale overheid moet ophouden met daar centen in te stoppen, en dat wij dat zelf moeten doen, voor een berekend bedrag van 399 miljoen euro. Neemt u nu afstand van die tekst of niet?

Mevrouw Patricia De Waele: Mijnheer Van Rompuy, u hoeft zich niet zo op te jagen. U hebt ervaring genoeg. Ik wil echter nog eens verwijzen naar de uitspraken van vicepremier Vanackere van uw eigen partij die ervoor pleit dat de regio's hun eigen rekeningen moeten betalen. Hij wil dat alle deelstaten de uitgaven betalen waarvoor ze bevoegd zijn want nu betaalt de federale regering nog voor heel wat bevoegdheden die eigenlijk geregionaliseerd zijn.

Mijnheer Van Rompuy, of wel behoort u niet tot dezelfde partij als de heer Vanackere, ofwel is er niet voldoende overleg tussen u en de heer Vanackere. Dit is toch klare taal. Ik denk dat u alleen staat binnen uw partij met deze reactie.

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Wat de motie over Cultuur betreft, schenk ik mijn spreektijd aan de heer Bouckaert.

Mijnheer Van Rompuy, ik wil u even wijzen op een voor u heel gênant moment, door u te confronteren met een aantal citaten van de minister-president en met de houding van CD&V in dezen. Ik vraag me af of u nog wel tot CD&V behoort, maar dat zal wel duidelijk worden.

De heer Eric Van Rompuy: Indien dat niet het geval is, moet de partij mij maar uitsluiten. Dan kan ik op zoek gaan naar een nieuwe partij.

De heer Jurgen Verstrepen: Ik twijfel er niet aan dat de N-VA de voorliggende moties in volle overgave zal steunen omdat zij niet op woordbreuk betrapt wil worden en niet gedurende vijf jaar van ons zou moeten horen dat ze voortdurend bochten maakt. Dat is altijd gênant.

Op 24 oktober 2008 heeft minister-president Peeters een nota opgemaakt waarin de problematiek van de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden werd besproken. Ik citeer een stuk uit die nota: "Er bestaat momenteel een hele reeks federale uitgaven in beleidsdomeinen waarvoor de gewesten of de gemeenschappen reeds bevoegd zijn. De uitgaven van de federale overheid voor de usurperende bevoegdheden zoals wetenschapsbeleid, rationeel energiegebruik, preventieve gezondheidszorg enzovoort, doorkruisen in vele gevallen het beleid van de gemeenschappen en gewesten. Door de overname van deze federale uitgaven door de gemeenschappen en gewesten wordt niet alleen een zinvolle inspanning van de gewesten en gemeenschappen aan de federale begrotingssanering gerealiseerd maar dit kan ook leiden tot meer efficiënt beleid. De federale

uitgaven die in de hiernavolgende lijst worden opgenomen, kunnen worden vervangen door uitgaven en beleid van de gemeenschappen en gewesten zonder bevoegheidsrechtelijke implicaties. Het uitgangspunt moet zijn dat de bedoelde federale uitgaven voor 2009 geschrapt worden in de federale begroting en worden overgenomen door de gemeenschappen en gewesten in hun respectieve begrotingen voor 2009.” Dat is net waartegen de heer Van Rompuy fulmineerde.

De minister-president zette zijn nota trouwens kracht bij tijdens een discussie in de plenaire vergadering van 16 december 2008 met de volgende stelling: “Usurperende bevoegdheden moeten we bestrijden, elke dag opnieuw.”

Ik weet niet wie hier een loopje neemt met de waarheid en wie zich hier belachelijk maakt. Het is duidelijk dat de heer Van Rompuy eens moet nakijken welke woorden zijn minister-president en CD&V over deze materie op papier hebben gezet. (*Applaus bij LDD*)

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer Van Rompuy, uw broer, Herman Van Rompuy, heeft naar aanleiding van de federale begroting verklaard dat het federale geld ook Vlaams geld is. Dat federale geld vloeit ook via bijvoorbeeld de sociale zekerheid naar de Vlamingen. Federaal is geen alien ten opzichte van de Vlaamse Gemeenschap. Daarin heeft hij gelijk.

U doet alsof ik een soort masochist ben die het federale manna voor al deze “misschien wel Vlaamse” – ik zeg zeker Vlaamse – bevoegdheden weigert. Dat is een vorm van politiek masochisme. Zo weigeren wij geld dat we goed kunnen gebruiken en waarmee we de Vlaamse begroting kunnen ontlasten.

Die redenering is niet correct. Mijnheer Van Rompuy, trek maar even de redenering van uw broer door: federaal geld is ook Vlaams geld. Indien de federale regering geen geld zou uitgeven, 399 miljoen euro, aan de usurperende bevoegdheden, zou ze haar uitgaven en belastingen misschien wat verminderen. Dan zou er meer geld in de zakken van de Vlamingen en de Walen blijven zitten, en vooral, gezien ons disproportioneel aandeel in de belastingen, van de Vlamingen. Dat mag in deze zaak ook eens gezegd worden. Verder vind ik absoluut niet dat wij ons belachelijk maken door op onze constitutionele strepen te staan. (*Applaus bij LDD*)

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer de voorzitter, collega’s, ik wil eerst nog even zeggen waar de term ‘usurperende bevoegdheden’ vandaan komt en waarom die lijst nog steeds op onze website staat. En daar terecht staat: we steken niets weg.

Waar komt deze discussie vandaan? Een jaar geleden, tijdens de politieke discussie, vroeg de federale regering dat de Vlaamse overheid een extra inspanning zou doen op begrotingsvlak. De minister-president heeft daar toen op geantwoord dat wij daartoe bereid waren indien ook de andere gewesten dat zouden doen. Hij zei dat dit het best gebeurde onder deze vorm: de federale overheid zou die uitgaven, waarover men kan discussiëren of ze al dan niet behoren tot de federale bevoegdheden, schrappen en ze zouden worden overgenomen door de gewesten of gemeenschappen, uiteraard op voorwaarde dat men aan de andere zijde deze uitgaven zou overnemen.

Die discussie is geëindigd in de vaststelling dat er vanuit de federale overheid geen vraag meer kwam aan Vlaanderen om die extra inspanning te doen. Einde discussie. Die discussie hebben we hier trouwens gevoerd. Men kan over elk van deze zogenaamde usurperende bevoegdheden discussiëren. In de meeste gevallen gaat het om aangelegenheden waarover het federale niveau, vanuit zijn bevoegdheden, iets kan zeggen en waarover de gewesten of gemeenschappen, vanuit hun eigen bevoegdheden, dit ook zouden kunnen doen. Zo kan men het Grootstedenfonds bekijken vanuit de optiek van de federale bevoegdheid voor veiligheid of vanuit de Vlaamse bevoegdheid voor de financiering van gemeenten en steden.

Toen de federale overheid vroeg dat de gewesten en gemeenschappen iets extra’s zouden doen, leek ons dat in de eerste plaats dit soort dingen zouden worden geschrapt en dat ze

zouden worden overgenomen door de gewesten en gemeenschappen. Op het ogenblik dat de federale overheid aan de gewesten en gemeenschappen niets meer vroeg, is die discussie geëindigd.

Er is nog een detaildiscussie. Een aantal van de voorstellen die ik in de verschillende moties heb zien staan, gaan over bevoegdheden die vandaag nog manifest federale bevoegdheden zijn. Daarvoor zou het niet volstaan om zomaar de begrotingspost te schrappen opdat wij vanuit Vlaanderen zouden kunnen overgaan tot het doen van deze uitgaven. Wij kunnen er allemaal voor pleiten dat dit, in het kader van homogene bevoegdheidspakketten, zou worden samengenomen, maar het is niet door louter te schrappen in de federale begroting dat de gewesten en gemeenschappen bevoegd worden om de volgende dag die uitgaven zelf te doen. Maar dat is een detaildiscussie.

Betekent dit dat wij, wanneer het nodig is, wanneer werkelijk onze belangen geschaad zijn, geen belangenconflict zouden organiseren? Neen. Ik denk aan de huidige discussie. Maar er is nog geen ontwerp van federale programmawet ingediend. We zullen zien wat er in staat met betrekking tot het doelgroepenbeleid. Maar wanneer wij van oordeel zijn dat het beleid ten aanzien van oudere werknemers niet is zoals wij het zouden willen, zullen wij daar wel de consequenties uit trekken.

Betekent dit dat we volgens de zin in het regeerakkoord, namelijk dat we de ons voorziene instrumenten zullen hanteren wanneer andere overheden op onze bevoegdheidsdomeinen komen, op een gepaste manier zullen optreden? Ja. Ik begrijp dat de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid systematisch besluiten en wetsontwerpen screenen op bevoegdheidsoverschrijdingen. Als ze die vaststellen, zullen we optreden. Als het om besluiten gaat, stappen we naar de Raad van State, als het om wetten of wetsontwerpen gaat, stappen we naar het Grondwettelijk Hof. Dat is de betekenis van de zin die in het regeerakkoord is opgenomen en waar de regering zich volmondig zal aan houden. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Vorig jaar hebben we inderdaad enkele demarches genomen.

Er zijn weinig democratieën en beleidsniveaus waar de oppositie zo bekommerd is over de uitvoering van het regeerakkoord. Ik vind dat tof, charmant en sympathiek, want er gaan zeker nog momenten komen dat we het alleen met de meerderheid niet zullen kunnen halen als zich feiten van een belangenconflict voordoen.

In het verleden hebben we bewezen dat het Vlaams Parlement de kanonnen van het belangenconflict durft en kan invoeren, al gebruik ik die term niet graag. Een overheid die zegt dat ze het geschut van een belangenconflict bovenhaalt, moet beseffen dat in deze staat, voor elk belangenconflict dat wij kunnen invoeren, anderen er vier of vijf kunnen invoeren. We moeten daar dus plichtsbewust en correct mee omgaan. Je trekt niet ten strijde met een cavalerie tegen een kernmogendheid.

In essentie gaat het daar niet om. Degenen die vier belangenconflicten kunnen invoeren, kunnen meer dan wij. We onderschrijven de kritieken die hier naar voren werden gebracht. Het is vreemd dat een overheid die moeilijkheden heeft met haar begroting, initiatieven neemt die usurperend zijn. Het antwoord van de heer Caluwé maakte duidelijk waar dit document vandaan komt. Gaat het hier om belangenconflicten, over het schaden van de belangen van Vlaanderen, of gaat het om bevoegdheidsconflicten? Dat verschil is niet onbelangrijk.

Sommigen zeggen dat de N-VA vorig jaar zelf een belangenconflict heeft ingeroepen vanuit de oppositie. Nu zitten we op een andere plaats en kunnen we op eenzelfde manier afspraken maken om tot dezelfde resultaten te komen. Binnen de Vlaamse administratie zijn er heel

duidelijke opdrachten gegeven over het screenen en objectiveren van bevoegdheids-overschrijdende initiatieven. Dat is het belangrijkste.

In de tekst van de NV-A van vorig jaar ging het over dertig zogenaamd usurperende elementen. Het Vlaams Belang spreekt over vijftien. Als we het over LDD hebben, spreken we deels over dezelfde, maar ook over andere.

Ik denk dat het belangrijk is om, wanneer we een beleid willen voeren, eerst eens goed te bekijken waarover het juist gaat en te bekijken op welke slakken we zout moeten leggen om die afspraak te maken.

Laat het duidelijk zijn dat, ten eerste, als de Vlaamse belangen geschaad worden, wij ook vanuit de meerderheid niet bij de pakken zullen blijven zitten en dat we initiatieven zullen nemen. Dat kan vrij spoedig gebeuren indien, wat we vrezen, er op federaal niveau mee wordt gedreigd om inzake het tewerkstellingsbeleid en het doelgroepenbeleid initiatieven te nemen die de belangen van Vlaanderen kunnen schaden.

Ten tweede, wat de bevoegdheidsconflicten betreft, willen we duidelijke afspraken inzake de objectivering ervan, op basis waarvan we dan ook maatregelen kunnen nemen. Als wordt gesproken over de wettelijke mogelijkheden die bestaan om op te treden, zegt men er immers niet altijd bij dat we niet alleen een belangenconflict kunnen invoeren, maar dat we ook bevoegdheidsconflicten kunnen invoeren. De beslissing ter zake moet dan door het Grondwettelijk Hof worden genomen. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Collega's, mijn conclusie is: wij steunen deze belangenconflicten op dit moment niet, maar we blijven alert om de usurperende bevoegdheden aan te pakken op de manier en volgens de afspraken van en binnen het akkoord dat we ter zake met onze partners in de regering hebben. *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van Dijck, ik begrijp best dat u zich op den duur in alle mogelijke bochten moet wringen om hieruit te geraken. Ik begrijp ook de frustratie, want ik deel ze, omdat Open Vld en sp.a hier zwijgen – ik hoop dat ze mee stemmen.

Laat ons wel wezen, een belangenconflict dient men in als men vindt dat de belangen geschaad zijn, los van het feit of het over een bevoegdheidsoverschrijding gaat of niet: als een parlement vindt dat de belangen geschaad zijn, dan zijn ze geschaad. U stapt daar nu vlug even over door te zeggen dat we niet met een kanon op een mug moeten schieten.

Bovendien verwijst u zelf nog – hoe ver kan de zelfkastijding gaan? – naar het feit dat andere parlementen in het dossier over Brussel-Halle-Vilvoorde tot drie of vier maal toe een belangenconflict indienden en dat ons parlement dat tot drie maal toe deed in het dossier over het faciliteitenonderwijs, maar u laat dat allemaal over zich gaan. *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

U stelt dat vast, maar u zegt dat wij oordeelkundig moeten omgaan met het instrument belangenconflict. Wij moeten er oordeelkundig over oordelen. U zou wel willen, maar u mag niet.

De heer Kris Van Dijck: Toen ik opmerkte dat andere gemeenschappen en gewesten tot vier maal toe in stelling kunnen komen tegen ons, dan heeft dit parlement, op aangeven van de meerderheid, getoond dat we daar wel mee kunnen omgaan. Als er momenten zijn waarop we openingen zien, dan stappen we daar ook volledig in.

Ik breng u de stemming over het decreet Faciliteitenonderwijs van enkele weken geleden in herinnering. Ook toen hebben we heel duidelijk afstand genomen van wat anderen daarover denken en zijn we duidelijk onze eigen weg gegaan, te beginnen bij de start van deze legislatuur, om het over de vorige termijn te tillen en om in het tijdspad tussen een mogelijk vierde belangenconflict in het gat te springen. Wij hebben dus echt geen lessen te krijgen. Als we dat kunnen, dan zullen we doen wat we moeten doen, maar ook wij zijn gebonden aan de

constitutionele afspraken van dit land, maar het zijn ook wij die ze voor Grondwettelijk Hof in vraag durven te stellen.

De heer Joris Van Hauthem: Dat doen wij ook, mijnheer Van Dijck, maar nu komt het erop aan om – en dit is mijn punt – uit te voeren wat u in het regeerakkoord gekregen hebt: wanneer men op ons bevoegdheidssterrein komt, zullen we alle wettelijke middelen inzetten, zelfs op basis van wat de minister-president hier zelf heeft aangeklaagd. Wel, nu wordt het tijd om die zaken in de praktijk te brengen.

Ik stel vandaag alleen vast dat de meerderheid het niet eens is en mij geen antwoord kan geven op de vraag wat die passage in het regeerakkoord nu eigenlijk betekent. En dat is jammer.

Collega's, als u dit belangenconflict niet goedkeurt, dan is dat de verantwoordelijkheid van eenieder. Men moet dan volgende week in de Kamer ook geen amendementen indienen om de begroting daar te wijzigen. Daar van uw neus maken, dat is gemakkelijk. U hebt hier de mogelijkheid en de politieke macht om dat effectief tegen te houden. Als u het niet wil, mijnheer Van Dijck, dan wil dat zeggen dat u die politieke macht niet hebt in deze meerderheid. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, ik sluit me grotendeels aan bij de heer Van Hauthem. Een Vlaams spreekwoord zegt: wie bij de kat slaapt, krijgt haar vlooiën. *(Opmerkingen)*

Wie bij de hond slaapt, krijgt zijn vlooiën, blijkbaar zijn er verschillende versies. Ik heb de indruk dat dat voor de N-VA, die vroeger deel uitmaakte van een kartel, wel geldt. Het antwoord van de heer Van Dijck had een behoorlijk CD&V-gehalte. Hij heeft geen enkele inhoudelijke repliek gegeven. Het enige wat hij gedaan heeft, is mist spuien, eerst juridisch over belangen- en bevoegdheidsconflicten. Op dat vlak is er geen enkel probleem. In onze Grondwet zijn er remedies ex ante. Een belangenconflict en bevoegdheidsoverschrijding kan men inroepen als belangenconflict. Men kan een belangenconflict ook inroepen als belangenconflict. En er is een remedie ex post bij het Grondwettelijk Hof. En, mijnheer Van Dijck, wat u zegt, doet niets af aan de geldigheid van onze moties.

Vervolgens haalt u de mogelijke intimidatie aan door de Franstaligen, die dat middel eventueel ook zouden kunnen inroepen. Waarom moeten wij ex ante, preventief in onze schelp kruipen voor een eventueel antwoord van de Franstaligen? Dat is toch een houding waar niets Vlaams aan is!

De voorzitter: Mijnheer Bouckaert, ik stel voor dat u die argumenten hier niet herhaalt. Die zijn al gegeven op het spreekgestoelte.

De heer Boudewijn Bouckaert: Hij heeft er geen.

U wijst de belangenconflicten niet principieel af, u stelt ze uit. Ooit zal er dan een moment komen, 'le grand soir'. Wij kijken benieuwd uit naar dat moment. We zullen niet nalaten u aan uw beloften te herinneren.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Bouckaert, u was nog niet verkozen toen het parlement wel degelijk belangenconflicten heeft ingeroepen. Dat is trouwens nog niet zo heel lang geleden. Wat het fundamentele element betreft inzake de federale begroting, is het niet meer dan legitiem dat amendementen worden ingediend op de plaats waar die begroting wordt behandeld. Dat is geen enkel probleem.

U moet wel weten, mijnheer Bouckaert, dat als u een belangenconflict inroept en, zoals mevrouw De Waele daarnet zei, een overlegprocedure start, er geen garantie is dat het punt uit de begroting verdwijnt. Ten slotte heb ik heel duidelijk gezegd dat we inzake de objectivering van de bevoegdheidsconflicten de nodige conclusies zullen trekken en indien nodig naar het Grondwettelijk Hof zullen stappen. Dan volgt er wel een uitspraak en staat

men verder dan met uw idee om de zaak te verdagen en vertragen via een belangenconflict betreffende de hele federale begroting.

De heer Joris Van Hauthem: Dat van december 2008 was dus eigenlijk om te lachen! *(Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck)*

De heer Ludwig Caluwé: Mag ik er professor Bouckaert op wijzen dat de remedie ex ante ten aanzien van bevoegdheidsconflicten natuurlijk het advies van de Raad van State is. Als daaruit blijkt dat een of andere federale maatregel niet in overeenstemming is met de bevoegdheidsverdelingen, dan is de consequentie volgens het regeerakkoord dat daartegen wordt opgetreden.

De heer Lode Vereeck: Mijnheer Van Dijck, ik zal het citaat van de heer Peumans niet herhalen. Ook ik stel me echter vragen bij het feit dat u minder dan een jaar geleden in grote lijnen dezelfde motie hebt ingediend. Voor mij volstaat het niet dat men nu zegt dat men deel uitmaakt van de meerderheid en dat men er dus niet meer achter staat. U moet dit belangenconflict steunen als u nog enigszins consequent en geloofwaardig wil zijn.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemmingen over de moties houden.

■

VOORSTEL van de heren Ludwig Caluwé, Kris Van Dijck, Peter Vanvelthoven, Sven Gatz, Filip Watteuw en Lode Vereeck tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het aantal ondertekenaars en sprekers betreft – 179 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de algemene bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement.

De verslaggever is niet aanwezig. Ik vraag even dat de heer De Meyer wordt verzocht naar de plenaire vergadering te komen.

De heer Jos De Meyer: Ik verwijs naar het schriftelijke verslag.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer de voorzitter, toch even dit. Als er in de commissie iemand enkele minuten te laat is, maakt u daar een opmerking over, maar hier moeten letterlijk mensen uit de bar gehaald worden om de agenda toe te lichten. Ik wil dat u even sterk de leden van de meerderheid terechtwijst. Mijnheer de voorzitter, er is een agenda, en een spreker moet in het oog houden wanneer het punt dat hem aanbelangt, in behandeling is.

De voorzitter: Mijnheer Reekmans, ik lees af en toe uw bezorgdheid dat ik de meerderheid meer zou bevoordelen dan de oppositie. U moet zich echter niet ongerust maken: ik heb gewoon gevraagd dat de heer De Meyer naar de plenaire zitting zou komen. Hij is uit het Koffiehuis gekomen en hij heeft verwezen naar het schriftelijk verslag. Daarmee heb ik mijn plicht gedaan. Ik zie niet hoe dat een bevoordeling is van de meerderheid.

Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement. (Zie *Parl. St.* Vl. Parl. 2009-2010, nr. 179/1)

– *De artikelen 1 tot en met 18 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel houden.

■

WIJZIGING VAN HET STATUUT VAN HET PERSONEEL VAN HET ALGEMEEN SECRETARIAAT

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Aangezien de heer Keulen, secretaris, niet langer aanwezig is, zal ik het verslag zelf voorlezen.

Het Bureau heeft op 30 november 2009 beslist een aantal wijzigingen aan het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat en zijn bijlagen aan de Plenaire Vergadering voor te leggen.

In eerste instantie betreft het de uitwerking van het protocolakkoord 2008-2009 van 17 december 2008. Dit protocol werd door het Bureau van 23 maart 2009 goedgekeurd en wordt u, overeenkomstig artikel 2.37quater, paragraaf 2 van het personeelsstatuut, ter bekrachtiging voorgelegd. Het betreft een akkoord over een aanpassing aan de salarisschalen D en C voor personeel met minstens 22 dienstjaren en over een aanpassing aan de eindejaarstoelage naar analogie van de regeling bij de Vlaamse Overheid. De uitwerking ervan ligt mee voor ter goedkeuring.

Voorts wordt de leeftijd van een kind waarvoor het personeel ouderschapsverlof kan nemen van 10 jaar op 12 jaar gebracht en kan het verlof voor voltijdse loopbaanonderbreking geheel of gedeeltelijk omgezet worden in verlof voor halftijdse loopbaanonderbreking zonder dat evenwel iets gewijzigd wordt aan de totale duur van het verlof voor loopbaanonderbreking.

Binnen het deel over de verlofregeling wordt bovendien de mogelijkheid ingeschreven om als personeelslid van het Algemeen Secretariaat een tijdelijke opdracht te vervullen bij de voorzitter van het Vlaams Parlement of bij een aan het Vlaams Parlement verbonden instelling.

Ten slotte wordt een ongewenst neveneffect van het plafond bij de ervaringstoelage weggewerkt en worden een aantal technische aanpassingen aangebracht.

Over het concrete voorstel tot aanpassing van het personeelsstatuut werd op 16 november 2009 een akkoord bereikt in het Overlegcomité en heeft de Directieraad op 23 november 2009 een positief advies uitgebracht.

U vindt het protocol van 17 december 2008 en de genoemde voorstellen tot aanpassing in bijlage.

Namens het Bureau van 23 maart 2009 en van 13 november 2009 verzoek ik de plenaire vergadering om het protocol van 17 december 2008 te bekrachtigen en de wijzigingen aan het personeelsstatuut goed te keuren met ingang van de in bijlage vermelde data.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de wijziging van het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

WIJZIGING VAN DE RECHTSPOSITIEREGELING VAN DE MEDEWERKERS VAN DE VOORZITTER, VAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, VAN DE FRACTIES EN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Bespreking en stemming

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

Het Uitgebreid Bureau heeft op 30 november 2009 beslist een aantal wijzigingen aan de rechtspositieregeling van het politiek personeel aan de plenaire vergadering voor te leggen.

In eerste instantie betreft het een aanpassing, analoog aan die aan het statuut van het personeel van het Algemeen Secretariaat in uitvoering van het protocolakkoord 2008-2009 van 17 december 2008: toen werd een akkoord bereikt over een aanpassing aan de salarisschalen D en C voor personeel met minstens 22 dienstjaren en over een aanpassing aan de eindejaarstoelage naar analogie van de regeling bij de Vlaamse overheid.

Daarnaast wordt een reglementair kader gecreëerd voor de tijdelijke aanstelling van een personeelslid van het Algemeen Secretariaat bij de voorzitter van het Vlaams Parlement en wordt een ongewenst neveneffect van het plafond bij de ervaringstoelage weggewerkt.

U vindt de genoemde voorstellen tot aanpassing in bijlage.

Namens het Uitgebreid Bureau van 30 november 2009 verzoek ik de plenaire vergadering dan ook om deze wijzigingen met ingang van de in de bijlage vermelde data goed te keuren.

Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de wijziging van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het Uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers eenparig is aangenomen? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest tot wijziging van het samenwerkingsakkoord van 30 maart 2004 met betrekking tot de uitoefening van de geregionaliseerde bevoegdheden op het gebied van Landbouw en Visserij

– 108 (2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

96 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

ONTWERP VAN DECREET houdende instemming met het samenwerkingsakkoord tussen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, het Vlaamse Gewest en het Waalse Gewest met betrekking tot de implementatie van de bedrijfstoelageregeling – 109 (2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

96 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

96 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem, Filip Dewinter, Felix Strackx, Erik Tack en Christian Verougstraete betreffende een belangenconflict – 246 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

20 leden hebben ja geantwoord;

62 leden hebben neen geantwoord;

19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Fatma Pehlivan.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Sauwens.

De voorzitter: De heer Anthuenis heeft het woord.

De heer Filip Anthuenis: Ik heb een stemafpraak met de heer Yüksel.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft
– 255 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
21 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
18 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein landbouw betreft
– 256 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
20 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het grootstedenbeleid betreft
– 257 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
20 leden hebben ja geantwoord;
60 leden hebben neen geantwoord;
21 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Redenen voor onthouding?

De heer Ludwig Caluwé: Wij onthouden ons omdat we één bepaalde fractie zich zien onthouden bij de moties van belangenconflict over de begroting van federaal minister van Begroting Vanhengel. We zouden daarover graag een verklaring krijgen.

De heer Kris Van Dijck: Ik heb dezelfde stemhouding. Wij zijn benieuwd.

De heer Sven Gatz: Ik zie geen enkel probleem. Het Vlaams Belang en Lijst Dedecker leggen een waslijst usurperende bevoegdheden voor. We zijn er vanavond niet uit geraakt waarover het nu allemaal gaat. Over een aantal zijn we het wellicht eens, maar niet over alle. Wij vinden dat die zaak moet worden uitgeklaard. We vragen ons alleen af of de juiste methodiek daarvoor een belangenconflict is. We vinden dat het eerder door gesprek, onderhandeling en dialoog zal moeten gebeuren dan door confrontatie. Daarom onthouden wij ons.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein onderwijs betreft
– 258 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
20 leden hebben ja geantwoord;
61 leden hebben neen geantwoord;
20 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en wetenschappelijk onderzoek betreft
– 259 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
20 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
19 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleidsdomein cultuur betreft
– 260 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 9

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
19 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
19 leden zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat de beleidsdomeinen onderwijs en cultuur betreft
– 261 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 10

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
20 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
19 leden zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van de heren Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Boudewijn Bouckaert en Peter Reekmans en de dames Ulla Werbrouck en Patricia De Waele betreffende een belangenconflict, met betrekking tot de federale uitgaven voor deelstaatbevoegdheden die blijken uit het ontwerp van federale algemene uitgavenbegroting 2010, wat het beleid inzake rationeel energieverbruik betreft
– 262 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 11

Ziehier het resultaat:

100 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
20 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
18 leden zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Penris, Johan Deckmyn, Frank Creyelman en Chris Janssens tot besluit van de op 12 november 2009 door de heer Jan Penris in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de gevolgen voor Opel Antwerpen van de beslissing van General Motors om het dochterbedrijf Opel toch niet te verkopen
– 235 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 12

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
15 leden hebben ja geantwoord;
66 leden hebben neen geantwoord;
20 leden zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

Mevrouw De Waele heeft het woord.

Mevrouw Patricia De Waele: Ik wil mijn onthouding motiveren. Ik heb een stemafpraak met de heer Bothuyne, die dringend naar een vergadering moest.

■

ACTUALITEITSMOTIE van de heer Filip Watteuw tot besluit van het op 2 december 2009 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over het economische relanceplan van de Vlaamse Regering – 272 (2009-2010) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 13

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
4 leden hebben ja geantwoord;
77 leden hebben neen geantwoord;
20 leden zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

VOORSTEL van de heren Ludwig Caluwé, Kris Van Dijk, Peter Vanvelthoven, Sven Gatz, Filip Watteuw en Lode Vereeck tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement, wat het aantal ondertekenaars en sprekers betreft – 179 (2009-2010) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel tot wijziging van het Reglement van het Vlaams Parlement.

Stemming nr. 14

Ziehier het resultaat:

101 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
101 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 9 december 2009 om 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 20.54 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Marijke Dillen, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Caroline Gennez, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marcus Vanden Bussche, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Marleen Vanderpoorten, Luckas Van Der Taelen, Marc Van de Vijver, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Peter Vanvelthoven, Mercedes Van Volcem, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Christian Verougstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Wim Wienen

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Sophie De Wit, An Michiels, Helga Stevens, Dirk Peeters: gezondheidsredenen;

Carl Decaluwe, Ulla Werbrouck: familieverplichtingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Veli Yüksel.

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Katrien Schry-

vers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Wim Wienen

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van

Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Fientje Moerman, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia

De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Kathleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Jan Durnez, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 9:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseel, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 10:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans,

Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 11:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Patricia De Waele, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Mieke Vogels, Filip Watteeuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Patricia Ceysens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouveroij, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 12:

JA-stemmen:

Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Filip Dewinter, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Joris Van Hauthem, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Linda Vissers, Wim Wienen

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsens, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Elisabeth Meuleman, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteuw

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouvoert, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 13:

JA-stemmen:

Elisabeth Meuleman, Luckas Van Der Taelen, Mieke Vogels, Filip Watteuw

NEEN-stemmen:

Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsens, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katrien Martens, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Joris Van Houthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Wim Wienen

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Jean-Jacques De Gucht, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Gwenny De Vroe, Sven Gatz, Peter Gysbrechts, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Sas van Rouvoert, Marleen Vanderpoorten

■

Stemming nr. 14:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brusseel, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, John Crombez, Philippe De Coene, Jean-Jacques De Gucht, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Patricia De Waele, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Filip Dewinter, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Patrick Janssens, Ward Kennes, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Elisabeth Meuleman, Fientje Moerman, Lydia Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Sabine Poleyn, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Griet Smaers, Felix Strackx, Erik Tack, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Frank Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Peter Vanvelthoven, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Wim Wienen

■

